

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

**Filozofická fakulta
Katedra romanistiky**

**Kontrastívna analýza rozvodového rozsudku v češtine
a španielčine z hľadiska prekladu**

**Contrastive Analysis of Judgement for Dissolution of Marriage in
Czech and Spanish from the translation point of view**

(Magisterská diplomová práca)

Autor: Bc. Alžbeta Kováčová

Vedoucí práce: Mgr. Radim Zámeč, Ph.D

Olomouc 2022

Prehlasuje, že som túto diplomovú prácu vypracovala samostatne pod odborným vedením Mgr. Radima Zámce, Ph.D a uviedla v nej všetku literatúru a ostatné zdroje, ktoré som použila.

V Olomouci dňa

Bc. Alžbeta Kováčová

Rada by som poďakovala Mgr. Radimu Zámcovi, Ph.D za pomoc a užitočné rady pri písaní tejto magisterskej práce.

Takisto by som rada poďakovala aj mojej rodine za podporu, nielen pri písaní magisterskej práce, ale počas celého štúdia.

OBSAH

1.	Úvod	4
2.	Právna teória	7
2.1	Kontinentálny právny systém	7
2.2	Zánik manželstva v Českej republike	10
2.3	Zánik manželstva v Španielsku.....	11
2.4	Rozvodový rozsudok v Českej republike	12
2.5	Rozvodový rozsudok v Španielsku.....	13
3.	Právny jazyk	14
3.1	Semiotika právneho prekladu	14
3.2	Funkčný administratívny štýl	15
3.3	Česká štýlová norma právnych textov	16
3.3.1	Syntakticko-morfologická rovina	16
3.3.2	Lexikálna rovina	17
3.4	Španielska štýlová norma právnych textov	18
3.4.1	Syntakticko-morfologická rovina	18
3.4.2	Lexikálna rovina	19
4.	Formálne a obsahové vlastnosti rozvodového rozsudku	20
4.1	Česká republika	20
4.2	Španielsko	22
4.3	Grafické porovnanie rozvodových rozsudkov	23
5.	Kontrastívna analýza.....	28
5.1	Syntakticko-morfologická rovina	29
5.1.1	<i>Queísmo</i> a <i>dequeísmo</i>	36
5.2	Lexikálna rovina	37
5.3	Ortografia.....	40
5.3.1	Veľké písmená	40
5.3.2	Dátumy	42
5.3.3	Skratky a skratkové slová	43
6.	Terminologický slovník.....	46
7.	Záver	56
8.	Zoznam použitých skratiek.....	59
9.	Resumé	60
10.	Bibliografia	61
11.	Prílohy.....	I

12.	Anotácia	65
13.	Annotation	66

1. Úvod

V stredoveku, kedy bolo manželské právo výlučne pod dohľadom rímskokatolíckej cirkvi a nebolo predstaviteľné, že by svetská moc do tejto oblasti zasahovala a regulovala akýmkoľvek spôsobom manželské otázky. Do tohto výsadného postavenia rímskokatolíckej cirkvi bolo zasiahnuté až v polovici osemnásteho storočia, kedy najskôr za vlády Márie Terézie došlo k vydaniu nariadení, ktoré sa vzťahovali k manželskému právu, a potom za vlády Jozefa II. bol vydaný tzv. manželský patent. Na tento patent neskôr naviazala aj úprava manželského zákona obsiahnutá v obecnom občianskom zákonníku, ktorý vstúpil do platnosti 1.1.1812 a vydal ho František I. Habsburský. Tento zákonník kodifikoval aj rodinné právo, ktoré bolo v tej dobe chápané ako súhrn práv a povinností vyplývajúcich z postavenia jedinca v rodine. Od rodinného práva sa rozoznávalo právo manželské, ktoré bolo označované za súhrn právnych pravidiel, ktorými sa upravovali záležitosti a podmienky uzatvorenia platného manželského zväzku, vzájomné pomery, práva a povinnosti manželov, ukončenie zväzku a jeho právne následky. V rokoch 1857 až 1868 došlo k uzavretiu konkordátu s pápežskou stolicou, čo malo za následok zrušenie ustanovení obecného občianskeho zákonníka o manželstve pre katolíkov, a právomoc manželstva katolíkov tak bola podrobená jurisdikcii rímskokatolíckej cirkvi. Pre ukončenie manželského spolužitia obecný občiansky zákonník používal dva pojmy. Rozvod v dnešnom slova zmysle sa označoval ako rozluka a pojem rozvod sa používal ako odluka alebo separácia. V tomto období bolo manželstvo katolíkov, za života oboch manželov nerozlučiteľné. U nekatolíckych kresťanov bola rozluka možná aj za života manželov, zo zákona stanovených dôležitých dôvodov. Súhlas o rozluku oboch manželov sa vyžadoval v podstate iba u neprekonateľného odporu a tento súhlas vždy neznamenal, že súd manželstvo ukončil vyslovením rozluky.¹

Od tých čias občiansky zákonník a definícia rozvodu prešli mnohými reformami, až sa dostali do bodu, ktorý poznáme dnes. Rozviesť sa je v súčasnosti rozhodne jednoduchšie, avšak rozvod naďalej možno považovať za komplexný proces, ktorý končí rozsudkom. Rozsudok je konečný verdikt súdu a je právne záväzný. Rozsudok má pevnú formu a musí spĺňať formálne a obsahové vlastnosti, ktoré určuje zákon. Jeho obsah a forma je podstatne špecifickejšia ako pri iných právnych dokumentoch, pretože zakladá, mení alebo ruší práva a povinnosti osôb.

¹ Ondřej ŠMÍD a Renáta ŠÍNOVÁ, *Rozvod manželství*, Vyd. 1., Praha: Leges, 2013, 19-24.

Rozvodové rozsudky, ako texty s právnym obsahom patria do širokej kategórie odborného diškurzu, v zmysle komunikácie v rámci skupiny ľudí s odborným zameraním. Chromá tvrdí, že táto komunikácia je mnohvrstevný a zložitý proces prenosu a prevodu informácií v určitom prostredí, v ktorom ku komunikácii dochádza. Prekladateľ do komunikácie zasahuje v okamihu, kedy medzi odosielateľom a príjemcom dochádza k odlišnosti kódu, teda jazyka. Medzijazykový prevod je vedomá, zamýšľaná a plánovaná činnosť. Cieľom bolo vždy nájsť a vedecky zdôvodniť optimálnu metódu, pravidlá a princípy, ktoré by sa mali stať súčasťou prekladateľskej praxe a pomohli by identifikovať kvalitu konkrétneho prekladateľského diela. V oblasti prekladu právnych textov, najmä v súvislosti s jeho významom a nezastupiteľnou úlohou v rámci Európskej únie sa hľadajú cesty, ako objektivizovať hodnotiace hľadiská a zaistiť tak odpovedajúcu právnolingvistickú úroveň preložených textov. Proces prekladania sám o sebe otvára vzťahy medzi jazykmi, hľadá rozdiely či zaisťuje kultúrne rozdiely medzi prostredím východiskového a cieľového jazyka.²

Rozvodové rozsudky sa prekladajú pomerne často. Sú to však právne dokumenty, na ktoré sa kladú vyššie nároky. Logicky sa pri nich prekladateľ môže stretnúť so širokou škálou problémov. Rozsudok je špecifický dokument a práve pre to, som sa rozhodla venovať kontrastívnej analýze rozvodových rozsudkov v českom a španielskom jazyku na všetkých jazykových úrovniach.

Prekladateľ by sa všeobecne mal vyznať v obore, ktorého text bude prekladať, pre to som zvolila ako prvú a druhú kapitolu súhrn základnej právnej teórie. Na začiatku tejto práce sa venujem právnej teórii, a to konkrétne kontinentálnemu právnemu systému, ktorý funguje rovnako v Španielsku aj Českej republike. Ďalej rozoberám zánik manželstva a rozvodové rozsudky ako samostatné dokumenty v oboch krajinách.

V tretej kapitole tejto práce prechádzam na právny jazyk, ktorý je kľúčový pre správny a adekvátny preklad. Na základe toho sa venujem najmä semiotike právneho prekladu a funkčnému administratívneho štýlu, jeho špecifikám a základným prvkom. V tejto kapitole sa zaoberám aj štýlovou normou právnych textov na syntakticko-morfologickej a lexikálnej rovine v oboch krajinách samostatne.

² Marta CHROMÁ, *Právní překlad v teorii a praxi: nový občanský zákoník*, Vyd. 1., Praha: Karolinum, 2014, 12-14.

Štvrtá kapitola je zameraná na formálne a obsahové vlastnosti rozvodového rozsudku, teda ako vyzerá a čo je jeho súčasťou. Pre lepšiu predstavu som sa rozhodla v tejto kapitole vytvoriť grafickú tabuľku s rozvodovými rozsudkami z oboch krajín.

Piata kapitola je zameraná na jazykovú analýzu na syntakticko-morfologickej a lexikálnej rovine. V tejto kapitole som sa rozhodla rozobrať aj ortografiu, ktorá by pri preklade mohla spôsobiť určité problémy.

V šiestej kapitole som vytvorila terminologický slovník, ktorý obsahuje české a španielske termíny.

2. Právna teória

Preklad sa dá považovať za charakteristický prípad komunikácie, ktorého pragmatika spočíva v tom, že dochádza k zmene príjemcu na cieľovej strane, a popri tom adekvátny preklad predpokladá zachovanie pragmatiky textu. Uchováva ju tým, že sa prispôsobuje pragmatickým pravidlám. Vytvára nový text v cieľovom jazyku a nie len gramaticko-sémantickú substitúciu, ale pragmatickú rekonštrukciu. Prekladateľ pre to musí poznať vzťahy hovoriacich a jazykových prostriedkov vo východiskovom aj v cieľovom jazyku a zvládnuť ich vrstvenie, distribúciu a systém.³

Žiadna analýza procesu prekladu právneho textu z jedného jazyka do iného sa nezaobíde aspoň bez rámcovej analýzy práva ako systému, teda právneho systému, v ktorom vznikol a o jeho aspektoch, v ktorom pojednáva východiskový text, a právnom systéme, ktorého komunikačným nástrojom je jazyk, do ktorého má byť východiskový text preložený.⁴

Pre to sa budem v tejto kapitole zameriavať na právnu teóriu. Pre prekladateľa je nevyhnutné vedieť sa orientovať v právnom prostredí východiskového a cieľového jazyka. Budem sa snažiť stručne a jasne priblížiť právny systém, ktorý funguje v Českej republike a v Španielsku, takisto aj ako zaniká manželstvo v oboch krajinách a v neposlednom rade sa budem venovať rozvodovému rozsudku ako samostatnému právnemu dokumentu, tak ako v Českej republike, tak aj v Španielsku.

2.1 Kontinentálny právny systém

Na začiatok tejto kapitoly je vhodné vysvetliť ako sa klasifikujú veľké právne systémy. V súčasnosti sa takmer dvesto právnych poriadkov triedi do systémov, okruhov či skupín, základ však tvoria dva systémy.⁵

³ Dagmar KNITTLOVÁ a kolektív, *Překlad a překládání*, Vyd. 1., Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, Filozofická fakulta, 2010, 11.

⁴ Marta CHROMÁ, *Právní překlad v teorii a praxi: nový občanský zákoník*, 13.

⁵ Viktor KNAPP, *Velké právní systémy: úvod do srovnávací právní vědy*, Vyd. 1., Praha: C.H. Beck, 1996, 103.

Prvý systém sa nazýva kontinentálny právny systém a je systémom písaného práva, ktorý sa historicky odvíja od prijatia rímskeho práva v Európe. Druhý systém je angloamerický systém práva, ktorý bol od konca 12. storočia vytvorený činnosťou kráľovských a kancelárskych súdov v Anglicku. K týmto dvom základným veľkým právnym systémom sa ešte radí na nižšiu úroveň islamské právo, ktoré bolo vytvorené autormi islamských učených kníh. Aj keď základné sú prvé dva, islamský právny systém sa v určitých medziach udržuje ako konzistentný právny systém.⁶

Pre túto diplomovú prácu je relevantný prvý spomenutý systém, a preto je dobré si ho priblížiť. Kontinentálny právny systém pôvodne vyvinul z práva starého Ríma. Základ pre tento právny systém reprezentuje francúzsky právny systém, ktorý je založený na občianskom zákonníku *Code civil* z roku 1804. Z Francúzska sa postupne rozšíril do Belgicka, Holandska, Luxemburska, Talianska, Španielska a ich bývalých kolónií. Aj keď pod názvom kontinentálny právny systém by sme si mohli predstaviť, že sa výlučne viaže na kontinentálnu Európu, nie je tomu tak. Tento právny systém prebralo mnoho iných krajín ako napríklad Quebec v Kanade alebo krajiny Južnej Ameriky či Japonsko.⁷

Charakteristickou črtou pre kontinentálny systém je to, že je to systém písaného práva (*lex scripta*), tak ako bolo spomenuté vyššie. Okrem toho celkom vylučuje sudcovskú tvorbu práva, resp. akékoľvek iné právo, občas s výnimkou obyčajového práva, ktoré je zlučiteľné s akýmkoľvek iným právom. Sudca podľa tohoto systému právo nachádza ale nevytvára ho. Treba podotknúť, že vo viacerých krajinách kontinentálneho systému má rozhodovanie vyšších súdov značný význam na vytvorenie práva.⁸

Ďalším typickým znakom tohto právneho systému podľa Osiny je, že mnohokrát dochádza ku kodifikáciám, kedy sa zákony zoskupujú do väčších celkov, zákonníkov alebo kódexov.⁹

⁶ Viktor KNAPP, *Velké právní systémy: úvod do srovnávací právní vědy*, 106.

⁷ Klaudia BAŇÁKOVÁ, «Civil law vs. Common law a ich typické pramene práva», *Den právní teorie: Česko-slovenská doktorandská konference o teorii práva*, Sborník příspěvků z konference (ed. Martin Hapla), svazek č. 485, Brno: Masarykova univerzita, 2014, 63, <<https://www.law.muni.cz/sborniky/Den-pravni-teorie/Den-pravni-teorie-2014.pdf>>, [consulta: 3/3/2022].

⁸ Viktor KNAPP, *Velké právní systémy: úvod do srovnávací právní vědy*, 112-113.

⁹ Petr OSINA, *Teorie práva*, Praha: Leges, 2013, 21.

Kodifikácia sa však nedotýka len úprav občiansko-právnych a obchodno-právnych vzťahov ale aj trestného alebo pracovného práva. Vďaka tomu je systém prehľadnejší, dosahuje vyšší stupeň právnej istoty, právne normy sú jednoduchšie zistiteľné a je doplnený pomerne vysokou predvídateľnosťou.¹⁰

Kontinentálny systém nie je homogénny a delí sa do niekoľko subsystémov. Knapp tieto okruhy rozdeľuje na francúzsky, rakúsky, nemecký, švajčiarsky, škandinávsky, latinskoamerický a zaniknutý právny subsystém socialistický. Pre túto prácu by mohlo byť relevantné stručné rozobratie latinskoamerického subsystému. Občianske právo v Latinskej Amerike je písané právo, avšak z francúzskej kodifikácie nebolo priamo odvodené. Vo veľkej časti bolo právo ovplyvnené občianskym zákonníkom Chile, ktorý mal ďalej vplyv na občianske zákonníky Argentíny, Ekvádoru, Nikaraguy a iných štátov. Na občiansky zákonník Argentíny malo vplyv aj španielske právo. Občianske zákonníky v Latinskej Amerike vznikali v rôznych obdobiach, a najstarší z nich bol vydaný v Bolívii v roku 1831. To znamená, že vznikali v rôznych obdobiach, ktorá ich ovplyvnili, a takisto vznikali vo veľmi špecifických kultúrnych prostrediach. Pre to môžeme dôvodne začleniť tento okruh ako zvláštny podsystém kontinentálneho právneho systému.¹¹

V kontinentálnom právnom systéme sa jednotlivé právne odvetvia delia do oblasti súkromného alebo verejného práva. Do súkromného práva spadá dispozitívnosť právnych noriem a rovnosť účastníkov právneho vzťahu, tak ako v prípade občianskeho alebo obchodného práva. Do verejného práva sa radia kogentné normy a princíp subordinácie, tak ako v trestnom alebo správnom práve.¹²

Tak ako aj v Českej republike, tak aj v Španielsku je aplikovaný kontinentálny právny systém, čo predstavuje menej komplikácií z hľadiska prekladu. Prekladateľ nemusí čeliť systémovým rozdielom.

¹⁰ D. ŠMIHULA, *Teória štátu a práva*, Bratislava: Epos, 2010, 64.

¹¹ Viktor KNAPP, *Velké právní systémy: úvod do srovnávací právní vědy*, 117.

¹² Klaudia BAŇÁKOVÁ, «Civil law vs. Common law a ich typické pramene práva», *Den právní teorie: Česko-slovenská doktorandská konference o teorii práva*, Sborník příspěvků z konference (ed. Martin Hapla), svazek č. 485, Brno: Masarykova univerzita, 2014, 64, <<https://www.law.muni.cz/sborniky/Den-pravni-teorie/Den-pravni-teorie-2014.pdf>>, [consulta: 3/3/2022].

2.2 Zánik manželstva v Českej republike

Rozvod sa v Českej republike radí do rodinného práva do časti súkromné právo. V minulosti rodinné právo upravoval zákon č. 94/1963 Sb., o rodine, avšak po veľkej rekodifikácii súkromného práva sa rodinné právo od 1. januára 2014 upravuje v druhej časti zákona č. 89/2012 Sb., občianskeho zákonníka. Rozvod patrí medzi najčastejšie spôsoby zániku manželstva.

K zániku manželstva môže dôjsť viacerými spôsobmi. Manželstvo automaticky zaniká smrťou jedného z manželov, vyhlásením za mŕtveho jedného z manželov, zmenou pohlavia jedného z manželov alebo ak súd vyhlási manželstvo za neplatné. Tieto prípady v Českej republike štatisticky prevažovali. Hlavným dôvodom zániku manželstva je rozvod manželstva, o ktorom môže rozhodnúť len súd na základe podaného návrhu jedného z manželov alebo na základe obojstranného návrhu. Novela zákona o rodine z roku 1998 opustila zásadu, že je v každom prípade nevyhnutné v konaní pred súdom dokazovať, že nastal vážny rozvrat rodinných vzťahov, a tým sa stáva rozvod nevyhnutným. V súčasnej právnej úprave sa vydeľujú tri možnosti rozvodu. Prvá možnosť je rozvod dohodou. Ak medzi manželmi dôjde k dohode o rozvode a sú naplnené aj ďalšie podmienky, ktoré uvádza zákon (ako napríklad, že ku dňu zahájenie konania o rozvod manželstvo trvalo najmenej jeden rok a manželia spolu nežijú viac ako šesť mesiacov), súd manželstvo rozvedie bez dokazovania ako a prečo došlo k jeho rozvratu. Druhá možnosť je ak k dohode nedôjde. Súd manželstvo môže rozviesť, pokiaľ sa dokáže, že došlo k hlbokému, trvalému a nenapraviteľnému rozvratu v rodine.¹³

Tretia možnosť rozvodu, je rozvod s tzv. *tvrdostní klauzulou*, inými slovami sa jedná o sťažený rozvod. Táto klauzula chráni manžela pred neprimeranou ujmom a záujmy spoločného maloletého dieťaťa.¹⁴

§383 OSŘ stanovuje, že manželov rozvedie príslušný súd, v ktorého obvode manželia majú alebo mali posledné spoločné bydlisko v Českej republike, ak v obvode tohoto

¹³ P. VARVAŘOVSKÝ, *Základy práva. O právu, státě a moci*. 3., aktualizované vyd. Praha: Wolters Kluwer, a.s., 2015, 235-236.

¹⁴ Ondřej ŠMÍD a Renáta ŠÍNOVÁ, *Rozvod manželství*, 59.

súdu býva aspoň jeden z manželov; ak taký súd nie je, je príslušný obecný súd manžela, ktorý nepodal návrh na zahájenie konanie, a ak nie je ani taký súd, obecný súd manžela, ktorý podal návrh na zahájenie konania. Formu rozhodnutia OSŘ v § 372 stanovuje, že vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.¹⁵

2.3 Zánik manželstva v Španielsku

V Španielsku ku zrušeniu manželstva rozvodom, po reforme uskutočnenej zákonom č. 15/2005 je možné podať žiadosť o rozvod priamo bez zisťovania príčin, pričom však súd vždy vyžaduje súdne rozhodnutie. Rozvodové konanie je možné zahájiť na podanie návrhu jedného z manželov, na podanie návrhu jedného z manželov so súhlasom druhého manžela alebo na obojstrannom podaní návrhu. K zániku manželstva rozvodom v Španielsku je nutné splniť niekoľko požiadaviek. Ak žiadosť o rozvod podali obaja manželia alebo jeden z manželov so súhlasom druhého manžela, musia od uzavretia manželstva uplynúť aspoň tri mesiace. Ak žiadosť o rozvod podal len jeden z manželov, takisto musia od uzavretia manželstva uplynúť aspoň tri mesiace. Ak existujú dôkazy o ohrození života, fyzickej integrity, morálnej integrity, slobody alebo sexuálnej nedotknuteľnosti jedného z manželov, ktorý podal žiadosť o rozvod, detí oboch manželov alebo jedného z nich, tak v takomto prípade rozvod manželstva nie je podmienený žiadnym časovým úsekom.¹⁶

V Španielsku právne predpisy dovoľujú aj inú formu ako priame podanie o rozvod. Jedná sa o podanie žiadosti o rozluku (*separación*). Pri rozluke sa prerušuje spolužitie, pričom však nedochádza k zrušeniu manželského zväzku. Rozluka znamená ukončenie spoločného života manželov s výhradou stanovenia renty v opodstatnenom prípade nerovnováhy. Takisto zaniká možnosť zaťažiť majetok druhého manžela potrebnými výdajmi na úhradu poplatkov v rámci manželstva. Právne následky rozluky sú rovnaké ako právne dôsledky rozvodu. Jediný rozdiel je v tom, že v prípade rozluky nedochádza k zrušeniu manželského zväzku a v budúcnosti je možné opäť obnoviť manželské spolužitie. Právna úprava rozvodu aj rozluky je platná v plnom rozsahu pre všetky typy manželstiev. Španielske právne predpisy uznávajú od prijatia zákona č. 12/2005 uzavretie manželstva medzi rôznym a rovnakým pohlavím

¹⁵ ČESKÁ REPUBLIKA, zákon č. 292/2013 Sb., Občanský soudní řád, § 383 a § 372.

¹⁶ Ondřej ŠMÍD a Renáta ŠÍNOVÁ, *Rozvod manželství*, 312-313.

a manželstvo podlieha rovnakým náležitostiam a má rovnaké následky bez ohľadom na to, medzi akým pohlavím bolo uzavreté.¹⁷

Anulovanie manželstva alebo vyhlásenie manželstva za neplatné v Španielsku znamená súdne vyhlásenie o tom, že uzavreté manželstvo trpelo nedostatkami, ktoré ho od začiatku robia nefunkčným. Z toho vyhlásenia vyplýva, že manželstvo nikdy neexistovalo, a preto nikdy nemalo právne následky. Manželia opäť nadobudnú slobodný stav a to má za následok zánik a zrušenie majetkového režimu manželov, a takisto aj ukončenie povinnosti spolužitia a vzájomnej pomoci. Na rozdiel od rozluky a rozvodu, takáto neexistencia manželstva bráni tomu, aby bolo možné vyplácať kompenzáciu. Túto situáciu zmierňuje možnosť priznania odškodného manželovi, ktorý konal v dobrej viere, zatiaľ čo druhý z manželov konal so zlým úmyslom. Okrem vyhlásenia civilného súdu o anulovaní manželstva sú v Španielsku uznávané účinky rozhodnutí cirkevného súdu o anulovaní cirkevného sobáša alebo pápežské rozhodnutie, ktoré sa týka nenaplneného, krátkeho manželstva. Toto rozhodnutie si vyžaduje overovacie konanie, ktoré riešia súdy prvého stupňa (*Juzgados de Primera Instancia*). Základ uznania tvorí Dohoda medzi Španielskym štátom a Svätou stolicou o právnych otázkach, ktorá bola podpísaná 3. januára 1979.¹⁸

Návrh na rozvod, rozluky a anulovanie manželstva musí byť podaný na súde prvej inštancie v mieste bydliska manželov. Ak manželia bývajú v rôznych súdnych obvodoch, prislúcha im súd v mieste posledného bydliska manželov alebo súd v mieste pobytu odporcu. Ak nie sú tieto kritériá splnené, návrh sa podáva na súde prvej inštancie v mieste bydliska navrhovateľa. Ak návrh na rozvod alebo rozluky podávajú obaja manželia so vzájomným súhlasom, môžu tak urobiť na súde v obvode posledného spoločného bydliska alebo bydliska ktoréhokolvek z navrhovateľov.¹⁹

2.4 Rozvodový rozsudok v Českej republike

Občiansky súdny poriadok vymedzuje tri formy súdneho rozhodnutia: rozsudok, uznesenie a platobný príkaz. Rozsudkom rozhoduje súd vo veci samej a zákon stanovuje, kedy

¹⁷ Ondřej ŠMÍD a Renáta ŠÍNOVÁ, *Rozvod manželství*, 313-314.

¹⁸ EURÓPSKA JUSTIČNÁ SIŤ (PRE OBČIANSKE A OBCHODNÉ VECI): <https://e-justice.europa.eu/45/SK/divorce_and_legal_separation?SPAIN&member=1>, [consulta: 9/3/2022].

¹⁹ Ondřej ŠMÍD a Renáta ŠÍNOVÁ, *Rozvod manželství*, 314.

súd rozhoduje vo veci samej uznesením. Rozsudkom má byť rozhodnutie o celej pojednávanej veci, ak je však potrebné a účelné, súd môže rozhodnúť najskôr len o jeho časti alebo len o jeho základe. Súd podľa § 372 OSŘ vo veciach manželských rozhoduje vo veci samej rozsudkom. Rozsudok sa vyhotovuje písomne. Toto vyhotovenie sa stáva následne verejnou listinou podľa § 134 OSŘ. Z toho vyplýva, že listina vydaná ktorýmkoľvek českým súdom a ktorýmkoľvek štátnym orgánom v rozsahu ich právomoci je verejnou listinou.²⁰

Význam písomného vyhotovenia rozhodnutia je to, že sa stáva dokladom o tom, ako súd rozhodol. Okrem toho sú v písomnom vyhotovení jasne vyjadrené aj povinnosti, ktoré sú účastníci povinný splniť. Je to práve písomné vyhotovenie rozhodnutia, ktoré je po splnení ďalších povinností (najmä doložka o vykonateľnosti) podkladom pre výkon rozhodnutia.²¹

2.5 Rozvodový rozsudok v Španielsku

Tak ako aj v Českej republike, tak aj v Španielsku je rozsudok najdôležitejším rozhodnutím sudcu. Je to rozhodnutie, ktoré ukončuje spor, odsudzuje alebo oslobodzuje obžalovaného. Rozsudky majú deklaratórny alebo konštitutívny charakter. Konštitutívne rozhodnutia sú tie, ktoré zakladajú, menia alebo rušia určitý právny vzťah, ako je napríklad zrušenie manželského vzťahu. V tomto prípade je zásah sudcu nevyhnutný. Rozsudok o rozvode manželstva je verejnou listinou a je to zásadné vyhlásenie pre účastníkov, pretože rozsudok vytvára novú právnu situáciu pre manželov, ktorí po rozvode manželstva môžu uzavrieť nové. Rozsudok a súdna cesta nie je v Španielsku jediným mechanizmom rozvodu. Existujú aj notárske a obecné postupy. Pri notárskych rozvodoch sa vyžaduje verejná listina o rozvode manželstva, verejná listina o rozluke alebo verejná listina o anulovaní manželstva. V prípade obecného rozvodu sa vyžaduje uznesenie vydané starostom, a takisto aj kópie uznesení overené príslušným úradníkom.²²

²⁰ Ljubomír DRÁPAL, J. BUREŠ a kol., *Občanský soudní řád I. § 1- 200za. Komentář 1.*, Praha: C.H. Beck, 2009, 929.

²¹ Alena WINTEROVÁ, A. MACKOVÁ a kolektiv, *Civilní právo procesní. Část první: řízení nalézací. 8. nezměněné vydání*, Praha: Leges, 2015, 272.

²² Marco Andrei TORRES MALDONADO, *Los efectos de la sentencia de divorcio. La protección del tercero de buena fe a partir de su inscripción en el Registro Personal*, Universidad Nacional Mayor de San Marcos, 2015, 145-149, <<https://works.bepress.com/marcoandreitorresmaldonado/19/>>, [consulta: 9/3/2022].

3. Právny jazyk

Komunikácia medzi právotvorným subjektom, teda zákonodarcom a adresátmi sa uskutočňuje výlučne jazykom. Tento jazyk má však zvláštnosti, ktorými sa odlišuje od obecného základu spisovného jazyka a nazýva sa právny jazyk. Hlavné zvláštnosti právneho jazyka sa týkajú najmä jeho slovníku a jeho štýlu. Právny jazyk je prirodzeným a oficiálnym národným jazykom. V krajinách, kde je oficiálnych jazykov viac, býva právo simultánne komunikované vo viacerých jazykoch, pričom všetky jazykové verzie bývajú rovnako autentické. Právo je komunikované spisovným jazykom, ktorý obsahuje obecný základ a rôzne odborné špeciálne jazyky. Jedným z nich je aj právny jazyk, ktorým právnici hovoria o práve. Jeho špecifické znaky sú teda determinované jeho rečníkom a jeho predmetom.²³

Právna kultúra a právny systém si vytvárajú vlastné pravidlá pre používanie jazyka v právnej praxi, napríklad pri zostavovaní zmlúv, rozsudkov či písania zákonov. Každý právny systém si stanoví aké právno-lingvistické znaky a náležitosti musí príslušná zmluva, príslušný rozsudok alebo zákon mať, aby mohli byť považované za platné, záväzné a vynútiteľné, teda aby sa daný dokument stal právne účinným. Právo a jazyk, ktorým je právo komunikované, sú vzájomne prepojené a podmienené.²⁴

Účelom tejto kapitoly je analyzovať právny jazyk, administratívny štýl a štýlotvorné normy právnych textov v českom a španielskom jazyku na syntakticko-morfologickej a lexikálnej rovine.

3.1 Semiotika právneho prekladu

Právo ako systém je vo svojom vývoji závislé na politickom, spoločenskom a kultúrnom prostredí, v ktorom platí. Základnou funkciou práva je upraviť a usporiadať vzťahy v danom spoločenstv. Tým sa právo stáva geograficky, kultúrne a najmä lingvisticky determinovaným rovnako ako dané spoločensstvo. Právny jazyk podlieha právnej kultúre daného spoločensstva a vytvára vlastný semiotický systém. Semiotika sa snaží ukázať vzťah medzi základnými myšlienkovými vzorcami a spôsob, akým prisudzujeme zmysel tomu, čo

²³ Viktor KNAPP, *Teorie práva*, Vyd. 1., Praha: C.H. Beck, 1995, 118-120.

²⁴ Marta CHROMÁ, *Právní překlad v teorii a praxi: nový občanský zákoník*, 23.

nám je oznámené. Väčšina štúdií, ktoré analyzujú právny jazyk, sa sústreďuje na jeho lexikálnu stránku, aká slovná zásoba prevažuje a na syntaktické štruktúry typické pre jednotlivé právne žánre v zmysle textových typov.²⁵

3.2 Funkčný administratívny štýl

Tento štýl pokrýva celkom široký záber žánrov ako sú protokoly, zápisy, rozsudky, žiadosti, životopisy, posudky, obežníky, objednávky, výkazy či inzeráty, ktoré sa vyznačujú pevnou textovou výstavbou. Autor administratívneho textu spravidla ustupuje do pozadia a osobný vzťah ku konkrétnemu adresátovi býva zastretý.²⁶

Do tohto funkčného štýlu spadajú prejavy, ktorých faktorom je regulatívna a operatívna funkcia a dajú sa vzťahovať na administratívno-právnu oblasť. Jedná sa o komplexný štýl, kde sa okrem regulatívnej a operatívnej funkcie, prejavuje aj oznamovacia funkcia, a to v súvislosti s odbornou funkciou predovšetkým administratívnych textov. Od administratívnej komunikácie sa očakáva dodržiavanie predpísaných noriem, ktoré sa týkajú obsahovej, jazykovej a grafickej úpravy textov.²⁷

Administratívny štýl svojou sa svojou adresnosťou blíži k publicistickému štýlu, avšak bližšie má k štýlu vedeckému. Jeho typickými znakmi sú vecnosť, jasnosť, jednoznačnosť, prehľadnosť a stručnosť. Knittlová dodáva že po jazykovej stránke je dosť stereotypný, lexikálne a syntakticky chudobný a kompozične pomerne primitívny. Žánre, ktoré vyžadujú stručnosť, ľahkú orientáciu a prehľadnosť, častokrát vypúšťajú spojovacie výrazy a mnohokrát aj slovesá. Tieto žánre sú neosobné a snaha o objektívne vyjadrenie nevedie k expresívnosti, ale vecne zameranej slovnej zásobe s množstvom čísel, mien, termínov, skratiek a značiek. Administratívny štýl sa častokrát označuje ako nezrozumiteľný, pretože stojí na opačnom póle hovorového štýlu a je plný tradičných, strnulých, petrifikovaných formúl

²⁵ Ibid., 20.

²⁶ Marie ČECHOVÁ, Marie KRČMOVÁ a Eva MINAŘOVÁ, *Současná stylistika*, Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2008, 233.

²⁷ Jana KRÁLOVÁ, *Vybrané problémy španělské stylistiky na pozadí češtiny*, Univerzita Karlova v Praze: Filozofická fakulta, 2012, 89-90, <https://utrlff.cuni.cz/wp-content/uploads/sites/149/2020/06/UTRLFF-75-version1-utrlff_58_version1_vybrane_pro.pdf>, [consulta: 20/3/2022].

a termínov. Táto nezrozumiteľnosť je však len zdanlivá a mnohokrát je výsledkom dlhodobého procesu, behom ktorého boli vypracované a praxou overené výrazy, frázy a formulácie, ktoré nadobudli charakter termínov, teda jednoznačného výkladu. Toto platí predovšetkým pre štýl právnych dokumentov. Tieto texty sú určené adresátovi, ktorý je s takými výrazovými jednotkami oboznámený rovnako ako aj sám autor textu. Nie je to štýl, ktorý by bol určený širokej verejnosti a je veľmi vzdialený od neformálnych prostriedkov a spontánnej konverzácie.²⁸

K závažným písomnostiam z administratívno-právnej oblasti patrí rozsudok, ktorý uplatňuje vzťah k odbornému textu zákonov. Rozsudok má silno štandardizovaný charakter a je vytvorený podľa právnej normy. To znamená, že jeho obsah a výstavba sú predpísané a sú vytvorené podľa textového vzorca. Jeho obsah je naplnený konkrétnym obsahovým a jazykovým materiálom. Rozsudok má direktívnu povahu.²⁹

3.3 Česká štýlová norma právnych textov

V administratívnom štýle sa mnohokrát stretávame s predtlačenými formulármi, ktoré zaisťujú maximálnu rýchlosť, jednoduchosť a spojenie spracovaných údajov. Adresát ich vyplňuje heslovito, bez slovesných prísudkov. V textových žánroch sa však uplatňujú textové vzorce a rôznorodosť v kompozícií nie je zväčša vhodná. Postupom času sa ustávajú rôzne normy a postupne sa prechádza aj na celoeurópske normy. V konečnom dôsledku je však textová výstavba administratívnej komunikácie veľmi pevná.³⁰

3.3.1 Syntakticko-morfologická rovina

Podľa Tomáška sa v teórii prekladu uvádza, že základným merítkom právneho prekladu je jazyková a vecná presnosť. Jazyková presnosť môže byť dosiahnutá nielen za predpokladu primeranej jazykovej pripravenosti, ale aj primeranej odbornej pripravenosti.³¹

²⁸ Dagmar KNITTLOVÁ a kolektív, *Překlad a překládání*, 140-141.

²⁹ Marie ČECHOVÁ, Marie KRČMOVÁ a Eva MINAŘOVÁ, *Současná stylistika*, 239.

³⁰ *Ibid.*, 234.

³¹ Michal TOMÁŠEK, *Překlad v právní praxi*, 2 dopl. vyd., Praha: Linde, Právnické a ekonomické nakladatelství a knihkupectví, 2003, 36.

V tejto rovine sa prejavuje úsilie po úspornom, ale jasnom a jednoznačnom vyjadrovaní. V právnej oblasti sa ustálili určité obraty, spojenia, frázy, bloky a šablóny, ktoré umožňujú rýchlu a jednotnú tvorbu textu. Pre túto rovinu je typické zhustené vyjadrovanie jednoduchou vetou, ktorá obsahujú väčší počet menných konštrukcií. Presné vyjadrovanie sa dosahuje spojkami a predložkami. Bežné je užívanie pasívnych konštrukcií a multiverbizačných jednotiek.³²

Morfologická stránka textov je zásadne spisová, to znamená, že pre administratívny štýl neexistujú hovorové tvary. V právnych textoch nájdeme špecifiká pri využití slovných druhov. Nájdeme tu zvýšenú frekvenciu čísloviek, kvôli faktografickým údajom. Z pádov je častý genitív a nominatív. V niektorých prípadoch sa využíva vokatív pre potrebu oslovenia adresáta prejavu. Príznačným pre tento štýl je výskyt deverbatívnych adjektív a neosobné tvary sloviess, vďaka ktorým sa dosiahne nominálneho štýlu. Pri pokynoch, príkazoch a zákazoch sa používa imperatív v prítomnom čase, a takisto sa veľmi bohato používa infinitív, pretože je vhodný pre vyjadrovanie príkazov a zákazov. Vyskytujú sa častejšie nedejové slovesá, modálne slovesá a slovesá vyjadrujúce nutnosť.³³

3.3.2 Lexikálna rovina

Lexikálna stránka administratívnych textov sa zakladá na vecnosti, ktorú dosahuje pomocou citovo neutrálnych, jednoznačných pomenovaní a k presnosti prispievajú najmä termíny. Číselné údaje a vlastné názvy musia byť uvedené vždy presne. Ekonomická stránka vyjadrovania vedie k častému použitiu skratiek, značiek, skratkových slov a ich odvodenín, ktoré však nie sú vždy úplne spisovné. Nutné je aby boli identifikované autorom prejavu a jeho adresátom. Snahu o ekonomiu vysvetľuje aj používanie univerbizovaných výrazov. Opakovanie rovnakých slov je žiaduce a neodporúča sa používať synonymá, pretože cieľom textov je sto percentné porozumenie, ktoré by synonymá mohli značne skomplikovať.³⁴

³² Marie ČECHOVÁ, Marie KRČMOVÁ a Eva MINAŘOVÁ, *Současná stylistika*, 234-235.

³³ Marie ČECHOVÁ, Marie KRČMOVÁ a Eva MINAŘOVÁ, *Současná stylistika*, 235-236.

³⁴ *Ibid.*, 236.

3.4 Španielska štýlová norma právnych textov

Tak ako aj od českého, tak aj španielskeho funkčného administratívneho štýlu sa očakáva dodržiavanie predpísaných noriem. Charakter týchto textov v oboch jazykoch je vecná správnosť spolu s výstižnosťou a snaha pre maximálnu objektivnosť. V nasledujúcich podkapitolách sa zameriam na španielsky jazyk.

3.4.1 Syntakticko-morfologická rovina

Administratívne texty sa v oboch jazykoch snažia dodržať nominálny štýl a zachovanie neosobnosti. V španielskom jazyku sa nominálny štýl a neosobnosť vyjadruje multiverbizáciou a používaním infinitívnych, participiálnych a gerundiálnych konštrukcií. Tieto konštrukcie slúžia k explicitnosti vzťahov medzi slovami. Aby bola dosiahnutá maximálna objektivnosť, používajú sa opisné a zvrätne pasíva, poprípade prvé osoby plurálu. V španielčine sa môžeme stretnúť v právnych textoch s časom *subjuntivo de futuro*, ktorý je však považovaný za archaizujúci prvok právnych textov.³⁵

Okrem týchto časov, sa v administratívnych textoch môžeme stretnúť aj s rozkazovacím spôsobom. Bežný rozkazovací spôsob sa v španielskom jazyku tvorí pomocou prítomného času, existuje však aj spôsob, ktorým sa vyjadruje rozkaz, ktorý by mal byť naplnený v budúcnosti. Takýto čas sa nazýva *futuro de mandato* alebo *imperativo de futuro*.

Z morfologického hľadiska sa pre maximálnu explicitnosť používajú ustálené predložkové spojenia, spojovacie výrazy a častice a rozsiahle, zložité súvetia s vysokou frekvenciou vzťažných viet.³⁶

³⁵ Jana KRÁLOVÁ, *Vybrané problémy španělské stylistiky na pozadí češtiny*, Univerzita Karlova v Praze: Filozofická fakulta, 2012, 90-92, <https://utrlff.cuni.cz/wp-content/uploads/sites/149/2020/06/UTRLFF-75-version1-utrlff_58_version1_vybrane_pro.pdf>, [consulta: 20/3/2022].

³⁶ *Ibid.*, 93.

3.4.2 Lexikálna rovina

Príznačné pre právne texty v španielskom jazyku je vysoký výskyt a distribúcia ustálených spojení. Používajú sa odborné právnické a administratívne termíny. Mnohé z nich sú archaické a v právnych textoch sa častokrát viažu na rímske právo. Španielske administratívne texty disponujú špeciálnymi odbornými výrazmi, ktorých cieľom je dosiahnuť maximálnu presnosť. Nominálne oslovenie sa riadi protokolárnymi normami, ktorí musia byť dodržane, a len v posledných rokoch sa presadzuje aj prechýľovanie v texte.³⁷

³⁷ Ibid., 94-96.

4. Formálne a obsahové vlastnosti rozvodového rozsudku

Každý štát má svoje vlastné normy, ktoré upravujú formálne vyhotovenie rozsudku. Z hľadiska prekladu je dôležité, aby prekladateľ poznal štruktúru a vlastnosti rozsudkov vo VJ aj v CJ. Tieto vlastnosti sa v mnohých veciach líšia a tieto odlišnosti sú kľúčové pre správny preklad administratívnych textov. Pre to sa v tejto kapitole zameriam na formálne a obsahové vlastnosti rozvodového rozsudku v Českej republike a v Španielsku. Budem sa venovať základným bodom a pojmom, ktoré rozvodové rozsudky obsahujú. Pre lepšiu predstavu som sa rozhodla zahrnúť do tejto práce aj grafické porovnanie rozsudkov v podobe tabuľky, ktorú som vytvorila a v ktorej som použila materiál uvedený v prílohe 1A a 1B.

4.1 Česká republika

Písomné vyhotovenie rozsudku obsahuje základne a plné znenie výroku, odôvodnenie, poučenie a odvolaní a možnosti výkonu rozhodnutia, deň a miesto vyhlásenie a podpis sudcu (predsedu senátu).³⁸

Písomné vyhotovenie rozsudku podpísané predsedom senátu (samosudcom) a založené do spisu sa označuje na prvej strane slovom „originál“. Kópie písomného vyhotovenia rozsudku sa obstarávajú s použitím tlačiva s predtlačou malého štátneho znaku ČR a textu *Česká republika, Rozsudek, Jménem republiky* a pre ďalší list rozsudku s predtlačou *pokračování*. Uvedené náležitosti musí vyhotovenie rozsudku obsahovať aj vtedy, ak bol rozsudok spracovaný pomocou počítačovej techniky. V pravom hornom rohu na prvej strane písomného vyhotovenia rozsudku sa uvádza referenčné číslo rozsudku (spisová značka) a k nemu je pripojené číslo listu vyhotoveného rozhodnutia. Na ostatných stranách sa vyznačuje iba spisová značka a v strede poradové číslo strany písomného vyhotovenia rozsudku. K označeniu, že sa jedná o *Rozsudek* nie je možné pripojiť žiadne dodatky. Rozsudky, ktoré majú viac strán sa číslujú od druhej strany a rozsudky, ktoré majú viac listov sa spoja iným vhodným spôsobom.³⁹

³⁸ Alena WINTEROVÁ, A. MACKOVÁ a kolektív, *Civilní právo procesní. Část první: řízení nalézací*, 272.

³⁹ Ljubomír DRÁPAL, J. BUREŠ a kol., *Občanský soudní řád I. § 1- 200za. Komentář I.*, 1079-1080.

Formálne vyhotovenie rozvodového rozsudku začína záhlavím, kde je vyznačené, že sa jedná o rozsudok, a to bez ďalšieho označenia, a že je vydaný menom republiky. Ďalej sa v ňom uvádza označenie súdu a mená a priezviská sudcov (popríklad prísediacich), ktorý uvedené rozhodnutie vydali. Nasleduje označenie účastníkov konania a ich zástupcov, a to tak zákonných, ako aj na základe plnej moci. Mená osôb, ktoré jednali za právnickú osobu ako účastníka konania nie je potrebné uvádzať. Ďalej sa uvádza predmet konania (napr. Rozvod manželstva). V záhlaví je potrebné uviesť podľa povahy konkrétneho prípadu aj to, že sa jedná o rozsudok čiastočný, predbežný, pre zmeškaniu alebo pre uznanie.⁴⁰

Výrok rozsudku (enunciát) obsahuje rozhodnutie vo veci samej a rozhodnutie a nákladoch konania, prípadne aj rozhodnutí o vyslovení predbežnej vykonateľnosti rozsudku alebo o práve úspešného účastníka uverejniť rozsudok, a o nákladoch, rozsahu, forme a spôsobe uverejnenia. Ak rozsudok obsahuje viacero výrokov, je potrebné ich rozlíšiť rímskymi číslicami počínajúc jednotkou.⁴¹

Pri odôvodnení rozsudku vyžaduje zákon aby obsahovalo podstatný obsah prednesov účastníkov, zhrnutie dokázaných aj nedokázaných skutočností, uvedenie dôkazov, o ktoré sa zaistenia opierajú, zdôvodnenie toho, prečo nebolo vyhovené ďalším dôkazovým návrhom, a právne posúdenie. Tieto požiadavky zákona na obsah sú pomerne náročné a nie je možné im vyhovieť tým, že by bola stanovená jednotná osnova, podľa ktorej by bolo treba pri odôvodnení postupovať. Pre to vždy záleží na povahe každého konkrétneho prípadu, ako bude členené a spracované odôvodnenie rozsudku. Obecné sa dá však konštatovať to, že požiadavkám zákona na odôvodnenie bude skôr vyhovovať súhrnný pohľad a hodnotenie, než popisná forma odôvodnenia, ktorá len radí jednotlivé skutočnosti za seba, bez toho aby bolo zrejmé, ktorá z týchto skutočností sa podieľa na celkovom závere súdu. Zákon pre to prísne zakazuje, aby sa v odôvodnení nachádzali opisované textové pasáže zo spisu, ak už ide o prednesy účastníkov alebo o protokoláciu svedeckých či iných výpovedí. Skrátené odôvodnenie majú len rozsudky pre uznanie a pre zmeškanie.⁴²

⁴⁰ Alena WINTEROVÁ, A. MACKOVÁ a kolektív, *Civilní právo procesní. Část první: řízení nalézací*, 272.

⁴¹ Ljubomír DRÁPAL, J. BUREŠ a kol., *Občanský soudní řád I. § 1- 200za. Komentář 1.*, 1081.

⁴² Alena WINTEROVÁ, A. MACKOVÁ a kolektív, *Civilní právo procesní. Část první: řízení nalézací*, 273-274.

Poučenie účastníka musí vždy obsahovať poučenie o opravnom prostriedku, a v prípade rozvodového konania poučenie o nutnosti nahlásiť zmenu pre vyznačenie v občianskom preukaze, a o možnosti rozvedeného manžela prijať po rozvode svoje predchádzajúce priezvisko.⁴³

4.2 Španielsko

Španielsky rozsudok je upravený v občianskom súdnom poriadku (Ley 1/2000, de 7 de enero, de Enjuiciamiento Civil).⁴⁴

Formálne vyhotovenie rozsudku začína úvodnou časťou, teda záhlavím (*Encabezamiento*), kde je uvedené označenie súdu a mená a priezviská sudcov. Ďalej sa uvádza číslo konania, dátum, číslo rozsudku, mená účastníkov konania, prípade ich právne postavenie a zastúpenie, na základe ktorého konajú, ako aj mená advokátov a právnych zástupcov, a predmet rozsudku. Ďalej nasleduje bod vecných súvislostí (*Antecedentes de hecho*). V tejto časti sa čo najjasnejšie a najstručnejšie, a v samostatne očíslovaných bodoch, uvádzajú návrhy účastníkov konania alebo zúčastnených strán, skutočnosti, na ktoré sa odvolávajú, ktoré boli včas uvedené, a ktoré sa týkajú otázok, o ktorých má súd rozhodnúť. Ďalej sa v tejto časti uvádzajú predložené dôkazy a prípadné preukázané skutočnosti. Všeobecne sa používa zaužívaný vzorec, ktorý spočíva vo vypracovaní zhrnutí žalobných návrhov a obhajoby tak, aby rozsudok odrážal rozsah súdneho konania, ktorý je podporený dôkazmi a tvrdeniami strán. Avšak na rozdiel od rozsudku v trestnej veci alebo rozsudku vydaného pracovným súdom, v ktorom musí byť zoznam preukázaných skutočností nevyhnutne uvedený osobitne (čo predstavuje jeden z jeho najdôležitejších aspektov) zákon o občianskom súdnom konaní stavuje, že táto časť bude do rozsudku zahrnutá len „ak je to vhodné“. Preto nemožno považovať za formálnu vadu, ak napríklad rozvodový rozsudok neobsahuje zoznam preukázaných skutočností. Ďalšou časťou španielskeho rozsudku sú právne argumenty (*Fundamentod de derecho*). V tejto časti sa v samostatných očíslovaných bodoch vyjadria skutkové a právne otázky účastníkov konania, a takisto aj otázky, ktoré sa naskytnú v rámci sporu a ktoré majú byť zodpovedané v záverečnej časti rozsudku. Táto časť je základným jadrom rozsudku, v ktorom súdny orgán odôvodnene odpovedá na žiadosti účastníkov konania.

⁴³ Ljubomír DRÁPAL, J. BUREŠ a kol., *Občianský soudní řád I. § 1- 200za. Komentář I.*, 1083.

⁴⁴ ESPAÑA, *Ley 1/2000, de 7 de enero, de Ley de Enjuiciamiento Civil.*

Najdôležitejšou časťou rozsudku je rozhodnutie súdu (*fallo*). Obsahuje očíslované rozhodnutia, ktoré zodpovedajú návrhom účastníkov konania, či sa im vyhovel alebo nie, a takisto aj rozhodnutie o trovách konania. Rozhodnutie musí byť kongruentné, teda zhodné a musí vyriešiť požiadavky zúčastnených strán v súlade s tým čo požadujú.⁴⁵

4.3 Grafické porovnanie rozvodových rozsudkov

V tejto podkapitole, tak ako som už zmienila, som vytvorila tabuľku, ktorú som rozdelila podľa častí, ktoré obsahujú rozvodové rozsudky v oboch krajinách. Vychádzala som z teórie, ktorú som rozobrala v podkapitolách 4.1 a 4.2.

Česká republika	Španielsko
<p>33 C 181/2021-20</p> <p>ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY</p> <p>Okresní soud v Sokolově rozhodl samosoudkyní Mgr. Radkou Hruškovou ve věci manžela: [osobní údaje manžela] a manželky: [osobní údaje manželky] zastoupená [anonymizováno] [jméno] [příjmení] advokátkou se sídlem [adres] pro: rozvod manželství</p> <p style="text-align: center;">takto:</p>	<p>CONSEJO GENERAL JURISPRUDENCIA DEL PODER JUDICIAL</p> <p>Roj: SJPI 637/2018 – ECLI:JPI:2018:637</p> <p>Id Cendoj: 17079420062018100001 Órgano: Juzgado de Primera Instancia Sede: Girona Sección: 6 Fecha: 10/04/2018 Nº de Recurso: 243/2018 Nº de Resolución: 254/2018 Procedimiento: Familia. Divorcion mutuo acuerdo Ponente: JUAN CARLOS GODOY SARRIO Tipo de Resolución: Sentencia</p> <p>Juzgado de Primera Instancia nº 6 de Girona (ant. CI-7)</p>

⁴⁵ ESPAÑA, Ley 1/2000, de 7 de enero, de Ley de Enjuiciamiento Civil.

	<p>Avenida Ramon Folch, 4-6, 2ª planta – Girona – C.P.:17001 TEL.: 972942958 FAX: 972485302 EMAIL: instancia6.girona@xij.gencat.cat N.I.G.: 1707942120188025682</p> <p>Divorcio de mutuo acuerdo 243/2018 – H Materia: Demandas consensuadas de separación o divorcio</p> <p>SENTENCIA N° 254/2018 En Girona, a 10 de Abril de 2018 Vistos por D. JUAN CARLOS GODOY SARRIÓ, Magistrado-Juez de Adscripción Territorial del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, adscrito al Juzgado de Primera Instancia, número seis de Girona, los presentes autos de divorcio, número 243/2018, seguidos ante este Juzgado a instancia del procurador de los tribunales Dª MARIA ANGELS VILA REYNER en nombre y representación de [nombres de los cónyuges], asistidos por los letrados, Dª YOLANDA VILA FERNÁNDEZ y Dª MARTA ALSINA CONESA, ha dictado Sentencia en virtud de los siguientes:</p>
<p>I. Manželství, které uzavřeli [celé jméno manžela] a [celé jméno manželsky] dne 1.8.2020 v [obec], se rozvádí.</p> <p>II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.</p>	<p>ANTECEDENTES DE HECHO</p> <p>PRIMERO. Por el procurador de los tribunales, Dª MARIA ANGELS VILA REYNER en nombre y representación [nombres de los cónyuges], se presentó demanda de divorcio, en la que tras alegar los hechos y fundamentos de derecho que entendió le eran de aplicación, terminó</p>

	<p>suplicando que se dictara sentencia de conformidad con sus pretensiones.</p> <p>SEGUNDO. Por Decreto de 1 de Febrero de 2018 se admitió a trámite la demanda, ratificándose ambos cónyuges en la propuesta de convenio regular, sin oposición del Fiscal.</p> <p>TERCERO. En la tramitación de este procedimiento se han seguido las prescripciones legales.</p>
<p style="text-align: center;">Odůvodnění:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Manžel podal návrh na rozvod manželství. V návrhu uvedl, že manželství bylo uzavřeno dne 1.8.2020 před [stát, instituce], u obou se jednalo o manželství první... 2. Manželka s návrhem nesouhlasila, a to z důvodu... 3. Z činnosti soudu bylo zjištěno, že manželka podala dne 14.6.2021 návrh na rozvod manželství... 4. Z oddacího listu soud zjistil, že... 5. Z výpovědi účastníků bylo zjištěno, že manželé se brali z lásky, v průběhu manželství došlo k jejich citovému odcizení... 6. Soud se pokoušel o smírné vyřešení mezi manželi a za tímto účelem manželům poskytl i poučení o možnosti navrhnout klid řízení... 7. V průběhu rozvodového řízení manželka změnila svůj postoj... 	<p style="text-align: center;">FUNDAMENTOS DE DERECHO</p> <p>PRIMERO. Conforme al artículo 85 del Código civil el matrimonio se disuelve por el divorcio, cualquiera que sea la forma y el tiempo de su celebración; y el art. 86 del mismo Código prevé que se decretará judicialmente el divorcio, cualquiera que sea la forma de celebración del matrimonio, a petición de uno solo de los cónyuges, de ambos o de uno con el consentimiento del otro, cuando ocurran los requisitos y circunstancias exigidos en el art. 81, cuyo precepto se refiere a la separación matrimonial estableciendo que se decretará una vez transcurridos tres meses desde la celebración del matrimonio.</p> <p>SEGUNDO. En el caso de autos concurren todos los requisitos legales para conceder el divorcio de las partes, y han aportado el convenio regular, que ha de aprobarse por cuanto cumple con el contenido previsto en</p>

<p>8. Podle § 755 zákona č. 89/2021 Sb., občanský zákoník (dále jen o.z.) může být manželství rozvedeno...</p> <p>9. Po provedeném dokazování oba manželé navrhli, aby soud manželství rozvedl.</p> <p>10. Soud dospěl k závěru, že zákonné podmínky rozvodu manželství podle § 755 odst. 1 o.z. jsou splněny...</p> <p>11. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 23 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen z.ř.s.), podle kterého řízení ve statusových věcech manželských nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení podle výsledků řízení a soud neshledal okolnosti odůvodňující přiznání náhrady nákladů řízení některému z nich.</p>	<p>el art. 90 CC y 232-2 del capítulo III, título III, libro II del Código Civil de Cataluña, siendo ratificado por los cónyuges, sin oposición Fiscal.</p> <p>TERCERO. Por cuanto antecede, procede acceder a lo solicitado, sin hacer especial pronunciamiento sobre el pago de las costas procesales.</p> <p>Vistos los preceptos legales citados y demás de pertinente aplicación,</p>
<p style="text-align: center;">Poučení:</p> <p>Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím Okresního soudu v Sokolově.</p> <p>Odvolání nemůže podat manžel, neboť se odvolání výslovně vzdal bezprostředně po vyhlášení rozsudku.</p> <p>Manželé jsou povinni do 15 pracovních dnů od právní moci tohoto rozsudku požádat obecní (městský) úřad v místě svého bydliště</p>	<p>FALLO</p> <p>Que estimando la demanda interpuesta por el procurador de los tribunales, Dª MARIA ANGELS VILA REYNER en nombre y representación de [nombres de los cónyuges], debo declarar y declaro la disolución del matrimonio formado por ambos cónyuges, con todos los efectos legales inherentes a dicha declaración.</p> <p>Debo aprobar y apruebo el convenio regulador de fecha de 30 de Noviembre de 2017, que se une por testimonio a la presente resolución. Todo ello sin hacer especial</p>

<p>o vydání nového občanského průkazu s vyznačenou změnou rodinného stavu.</p> <p>Manžel, který přijal příjmení druhého manžela, může do šesti měsíců od právní moci tohoto rozsudku oznámit příslušnému matričnímu úřadu, že přijímá opět své dřívější příjmení.</p>	<p>condena sobre el pago de las costas procesales causadas.</p> <p>Una vez firme la presente sentencia, comuníquese al Encargado del registro Civil en que conste inscrito el matrimonio para la inscripción del divorcio al margen de la inscripción del matrimonio.</p> <p>Notifíquese esta sentencia a las partes, haciéndoles saber que contra la misma sólo cabe recurso de apelación en el plazo de veinte días por el Ministerio Fiscal en interés de los hijos con arreglo al artículo 777,8º de la LEC.</p> <p>Así por esta mi sentencia la pronuncia, manda y firma, D. Juan Carlos Godoy Sarrió, Magistrado-Juez de Adscripción Territorial del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, adscrito al Juzgado de Primera Instancia, numero seis de Girona.</p>
<p>Sokolov 16. prosince 2021</p> <p>Mgr. Radka Hrušková samosoudkyně</p>	

5. Kontrastívna analýza

Teoretici prekladu pristupovali a stále pristupujú k analýze procesu prekladania z najrôznejších uhlov pohľadu a sústreďujú sa na kľúčové aspekty, ako je prvotná orientácia na VT, ktorá sa postupne presúva k CT. Lingvistické teórie prekladu sú vytlačované pragmatickými prístupmi a semiotickým pohľadom na preklad, ktorý zahŕňa rolu konečného príjemca preloženého textu pri voľbe prekladateľských postupov. Proces prekladania je spôsob postupného odkrývania vzťahov medzi jazykmi, teda komparatívna analýza, hľadanie rozdielov, teda kontrastívna analýza, zisťovanie kultúrnych rozdielov medzi prostredím VJ a CJ, teda medzikultúrna pragmatika, pričom všetky postupy majú zásadný vplyv pre vytvorenie CT tak, aby tento text dával zmysel konečnému príjemcovi.⁴⁶

Táto práca je zameraná na kontrastívnu analýzu, ktorá patrí do kategórie kontrastívna lingvistika, ktorá sa niekedy spája s komparatívnou lingvistikou ako disciplínou, kde sa popisujú rozdiely medzi rôznymi jazykmi. Pojmy komparácia a kontrast však nie sú totožné, pretože oba pojmy slúžia k iným účelom. Zatiaľ čo komparovať sa dajú akékoľvek jazyky bez vzájomnej súvislosti, pre kontrastovanie dvoch jazykoch je dôležité, aby medzi týmito systémami dominovalo reálne sociokultúrne prepojenie, teda aby existovali hovoriaci, ktorí ovládajú a využívajú oba jazyky, a aby sa medzi týmito prekladalo. Základnou metódou kontrastívnej jazykovedy je kontrastívna analýza, ktorá porovnáva textový materiál v rôznych jazykových verziách a umožňuje stanoviť aké podobnosti a rozdiely oba texty vykazujú. Nováková zmieňuje, že z hľadiska výučby cudzích jazykov alebo prekladu zaujímavý aspekt predstavujú práve odlišnosti, ktoré pri osvojení cudzieho jazyka zväčša žiadajú vysvetlenie a pri preklade zase využitie niektorého z prekladateľských posunov. Podobnosti medzi týmito dvoma systémami sú relevantné, pretože zradné slová alebo mechanické kopírovanie slovosledu z VT bez uvažovania o komunikatívnom dynamizme sa môžu ľahko stať prekladateľskou chybou. Zdanlivo ľahkým vytvorením zoznamu podobností a odlišností kontrastívna analýza nekončí. Na rad prichádza krok, ktorý analýzu obohacuje o funkčný rozmer, ktorý súvisí s nachádzaním dôvodov, prečo sú v oboch jazykoch, pre dosiahnutie rovnakej komunikačnej funkcie použité rôzne formy, a stanovenie parametrov, ktoré svedčia v prospech či neprospech výberu konkrétneho ekvivalentu. V preklade tieto úvahy nerozhodujú

⁴⁶ Marta CHROMÁ, *Právní překlad v teorii a praxi: nový občanský zákoník*, 14.

len o formovaní textu ako celku, ale tiež aj o voľbe prekladateľských riešení v lexikálnom pláne.⁴⁷

Praktická časť v tejto magisterskej práci sa zameriava na základné rysy právnej španielčiny, ktorou sú písané administratívne texty, v tomto konkrétnom prípade sa bude jednať o rozvodové rozsudky. Právna španielčina sa líši od bežne používanej španielčiny vo viacerých rovinách a jazykových úrovniach. Pre to v tejto práci analyzujem syntakticko-morfologickú, lexikálnu rovinu a ortografiu. Súčasťou praktickej časti je aj terminologický slovník, ktorý obsahuje české a španielske právne termíny. Všetky použité príklady vychádzajú z rozvodových rozsudkov, ktoré sú uvedené na konci tejto práce v časti Prílohy.

5.1 Syntakticko-morfologická rovina

V administratívnych textoch jasne dominuje nominálny štýl. Prejavuje sa v hojnom používaní podstatných a prídavných mien v porovnaní s počtom použitých slovíčok, a takisto sú slovesné konštrukcie nahradené nominálnymi konštrukciami. V týchto typoch textov sa vyskytujú perifrázy s bezvýznamovým slovesom a podstatným menom, ktoré nesú väčší sémantický význam, ako napríklad *se formuló demanda* namiesto *se demandó*. Elena de Miguel vo svojej práci uvádza, že týmto spôsobom sa text stáva abstraktnejším a nadčasovejším, ale zároveň aj pomalším, priam kakofonickým, ale zároveň dodáva textu neosobnosť, pretože s používaním podstatných mien sa vytrácajú osoby, ktoré sprevádzajú slovesá.⁴⁸

Príklad:

*PRIMERO.- Por la **representación** procesal mencionada, se formuló demanda sobre **disolución** por divorcio del matrimonio indicado, en la que después de exponer la situación familiar de los litigantes, hacia constar las circunstancias de las crisis conyugal, acabando por suplicar, tras los correspondientes fundamentos jurídicos, que se decretara el divorcio del matrimonio, con las medidas complementarias correspondientes.*

⁴⁷ Eva NOVÁKOVÁ, *Kontrastivní analýza, lingvistika a překlad – sokové, či partneři?*, Bohemia Olomucensia, 2019, 204-205, <<https://www.ceeol.com/search/article-detail?id=938617>>, [consulta: 11/3/2022].

⁴⁸ Elena DE MIGUEL, *El texto jurídico-administrativo: Análisis de una orden ministerial*, Universidad Autónoma de Madrid, 2000, <<https://webs.ucm.es/info/circulo/no4/demiguel.htm>>, [consulta: 11/3/2022].

*SEGUNDO.- Admitida a trámite la demanda y **emplazada** la parte demandada, por la misma, **personada** en legal forma, se contestó a las pretensiones de la parte actora conforme se refleja en el escrito unido a las actuaciones. **Emplazado** igualmente el Ministerio Fiscal, por el mismo se contestó a la demanda en los términos reflejados en el escrito que obra unido a las actuaciones*

*TERCERO.- Se tuvo por **contestada** la demanda y de acuerdo con lo dispuesto en el art 440, al que remiten los arts 753 y 770 de la Ley de Enjuiciamiento Civil 1/2000 se convocó a las partes a la celebración de la vista principal para el día 29,5.2007 celebrándose con el resultado que obra en autos.*

V administratívnych textoch sa nachádza množstvo fráz a slovných spojení, ktoré sa snažia o nominálnosť textu. Napríklad si môžeme všimnúť veľmi časté spojenie *en representación de*. Sloveso *representar* je nahradené podstatným menom *representación*. Toto spojenie sa v textoch môže vyskytovať aj v podobe prídavia *representado por*. Ďalším dobrým príkladom by mohlo byť spojenie *en solicitud de*. V tomto prípade je sloveso *solicitar* nahradené podstatným menom *solicitud*. Pri preklade si dobré uvedomiť, akú dôležitosť majú správne použité tvary slovies pri tvorbe týchto textov v cieľovom jazyku tak, aby sa zachovala ich štruktúra a význam. Podstatné mená sú pri týchto textoch prevažne abstraktné, pretože aj povaha administratívnych textov je komplexná a abstraktná. Sú to prevažne podstatné mená ako *matrimonio, celebración, tramitación, pretensión, determinación, declaración, convivencia, relación, consentimiento, afectividad* atď.

Pre administratívne texty je príznačná jasnosť a presnosť. Tieto vlastnosti sú v zásade vyžadované kvôli dôležitosti a správnosti výkladu týchto textov, hlavne ak sa jedná o rozsudky, ktoré sú právne záväzné. Pre to je nežiadúce, aby tieto texty obsahovali pluralitu a nepresné, nejasné pojmy, ktoré by mohli zapríčiniť chybnú interpretáciu textu. Cieľom je objasniť to, čo má byť komunikované a to sa uplatňuje v texte rôznymi formami ako sú napríklad dvojice podstatných mien či slovies. V niektorých prípadoch dvojíc slovies sa dokonca opakujú zhodné slovesá v inom gramatickom tvare. Táto redundancia, teda nadbytočnosť slov by sa mohla zdať pre iný typ textov zbytočná, a pravdepodobne by bola vynechaná, ale pre administratívne texty je priam nevyhnutá.

Príklad:

(...) *debo decretar y decreto el divorcio de los expresados litigantes (...)*

Así, por esta, mi sentencia, lo pronuncio, mando y firmo.

Leída y publicada fue la anterior Sentencia por el Juez que la ha dictado, estando constituido en Audiencia Pública, en el mismo día de su pronunciamiento, ante el Secretario Judicial Doy fe.

(...) *debo acordar y acuerdo la disolución del matrimonio por divorcio (...)*

Tieto vety sa zväčša nachádzajú na konci každej časti rozsudku ako záver, ktorý má odkazovať na všetky vyššie uvedené skutočnosti v rozsudku. V časti rozhodnutie (*fallo*) sa tieto vety nachádzajú na začiatku.

Ďalším spoločným znakom v administratívnych textoch je častý výskyt slovíes v tvare prechodníku (*gerundio*), ktoré sa môžu vyskytovať dokonca opakovane v tom istom odseku, či vete.

Príklad:

(...) *terminó suplicando que se dictara sentencia*

(...) *ratificándose ambos cónyuges en la propuesta (...)*

(...) *compareciendo las dos partes (...)*

(...) *celebrándose con el resultado (...)*

Habiéndose practicado en dicha vista todas las pruebas (...)

Ešte častejšie ako prechodník sa používajú v týchto textoch iné neosobné tvary slovíes ako neurčitok (*infinitivo*) a príčastie (*participio*).

Príklad:

(...) *ha de declararse su procedencia al concurrir la causa (...)*

(...) *haber transcurrido más de tres meses desde la celebración del matrimonio.*

Dada, leída y publicada fue la anterior Sentencia por (...)

(...) *procede acceder a lo solicitado, sin hacer especial pronunciamiento (...)*

Todo ello sin realizar expreso pronunciamiento condenatorio en costas.

Sin desconocer la importancia fundamental del papel del letrado (...)

Elena de Miguel tvrdí, že tieto neosobné tvary sloviess textu dodávajú statickosť a archaický nádych. Usporadúvajú logickú postupnosť udalostí a argumentácie bez toho, aby ukazovali v texte moment, v ktorom sa veci dejú alebo kto ich vyvoláva. To má za následok, že text sa stáva objektívnym a abstraktným, avšak má to aj negatívny dopad. Text sa stáva monotónnym a podľa Eleny aj nepresným a nejednoznačným.⁴⁹

Pre rozsudky je typickou rysou vyjadrovanie pomocou modálnych slovesných perifráz ako *haber que + neurčitok* a *haber de + neurčitok* ktoré vyjadrujú nutnosť a povinnosť. Takisto aj modálne sloveso *deber*. Rozsudok je jedným z konečných rozhodnutí súdu, takže toto vyjadrovanie je veľmi vhodné, najmä kvôli jeho charakteru ktorý vyjadruje nutnosť a jeho neosobnému tvaru.

Príklad:

Respecto al divorcio interesado, ha de declararse su procedencia (...)

Tal disyuntiva ha de ser resuelta en favor de la tesis del esposo (...)

⁴⁹ Elena DE MIGUEL, *El texto jurídico-administrativo: Análisis de una orden ministerial*, Universidad Autónoma de Madrid, 2000, <<https://webs.ucm.es/info/circulo/no4/demiguel.htm>>, [consulta: 11/3/2022].

A este respecto **ha de señalarse** que los acuerdos alcanzados en mediación (...)

Pero además **ha de tenerse presente** que los acuerdos alcanzados (...)

(...) un convenio regulador ratificado judicialmente **deben** tener un alto peso (...)

(...) dicho de otra forma, **deberá ser** quien se aparta (...)

(...) las partes entonces **no deba** ser ahora ratificado judicialmente.

V rozsudkoch môžeme vidieť veľkú mieru podrad'ovania vzhľadom na to, že tieto texty sú zvyčajne dlhé a explicitne zahŕňajú všetky dôležité informácie, možnosti a výnimky. Rozsudky majú normatívno-informatívny obsah a preto sa v ňom nachádza množstvo slovies v subjunktíve (*subjuntivo*) a v rozkazovacom spôsobe (*imperativo*), ktoré majú za úlohu zaistiť splnenie toho, čo bolo prikázané alebo nariadené.⁵⁰

Príklad:

(...) que se **decretara** el divorcio del matrimonio (...)

(...) que previa la tramitación oportuna se **dictase** sentencia por la que estimando íntegramente la demanda se **declare** el divorcio del matrimonio (...)

(...) **comuníquese** al Encargado del registro Civil en que **conste** inscrito (...)

Notifíquese la presente resolución a las partes (...)

Al notificar esta sentencia a las partes **hágaseles** saber que (...)

⁵⁰ Elena DE MIGUEL, *El texto jurídico-administrativo: Análisis de una orden ministerial*, Universidad Autónoma de Madrid, 2000, <<https://webs.ucm.es/info/circulo/no4/demiguel.htm>>, [consulta: 11/3/2022].

Používanie subjunktíva v administratívnych textoch je naozaj hojné. Nájdeme v nich aj formu subjunktíva, ktorá sa už takmer vôbec nepoužíva. Tento čas je považovaný za archaický, môžeme sa s ním však stretnúť pri týchto typoch textov celkom v hojnom použití. Tento čas sa v španielsku jazyku nazýva *subjuntivo de futuro*.

Príklad:

*(...) si para alguno de estos conceptos no se **hubiere adoptado** ninguna.*

*El artículo 774.1 de la referida Ley 1/2000 establece que en la vista del juicio, si no lo **hubiere hecho** antes (...)*

*(...) al tribunal los acuerdos a que **hubieren llegado** para regular (...)*

V španielskom jazyku sa rozkazovací spôsob vyjadruje prevažne v prítomnom čase, ale existuje aj rozkazovací spôsob, ktorý sa vyjadruje v budúcnosti a teda aj jeho naplnenie sa očakáva v budúcnosti. Tento čas sa nazýva *futuro de mandato* alebo *imperativo de futuro*. V hovorovej reči sa s týmto časom veľakrát nestretáme, kde však nájdeme jeho hojné používanie sú práve administratívne texty, ktorými sú aj rozvodové rozsudky.

Príklad:

*(...) se **decretará** judicialmente el divorcio (...)*

*Una vez que sea firme **deberá** ser inscrita en el Registro Civil (...)*

*(...) que se **llevará** testimonio a los autos de su razón (...)*

*(...) que **será** llevado a cabo por la asociación ANEFAM.*

Po morfolologickej stránke sa v administratívnych textov vyskytujú pasívne a neosobné vetné konštrukcie, ktoré sa v španielčine vyjadrujú pomocou zvrätneho zámena *se*. Vďaka týmto vetným konštrukciám sa dosahuje maximálna neosobnosť, ktorá je jedným z typických znakov týchto textov.

Príklad:

(...) que no se estime procedente condenar a ninguno de los litigantes (...)

Se establece un régimen de convivencia compartida (...)

Se fija como domicilio de los menores a efectos padronales el domicilio materno (...)

Se apercibe a las partes de que el incumplimiento del régimen (...)

Se reconoce al progenitor no custodio el derecho a obtener información (...)

Ďalším znakom týchto textov sú ustálené predložkové výrazy, ktoré takisto súvisia s maximálnou explicitnosťou. Elena de Miguel vo svojej práci píše, že mnohé ustálené predložkové výrazy nie sú informačne nosné ale slúžia len ako podpora pri štruktúrovaní textu. Svojou prítomnosťou však prispievajú k posilneniu jeho stabilného a nemenného charakteru.⁵¹

Príklad:

(...) cuyo precepto se refiere a la separación matrimonial (...)

(...) que se dictara sentencia de conformidad con sus pretensiones.

Cambio de domicilio del menor fuera del municipio de residencia habitual y traslado al extranjero, salvo viajes vacacionales.

En relación a las medidas definitivas de los artículos 91 y 97 del Código Civil (...)

(...) que será llevado a cabo por la asociación ANEFAM.

Takisto v texte môžeme nájsť aj odkazovanie pomocou ukazovacích zámen.

⁵¹ Elena DE MIGUEL, *El texto jurídico-administrativo: Análisis de una orden ministerial*, Universidad Autónoma de Madrid, 2000, <<https://webs.ucm.es/info/circulo/no4/demiguel.htm>>, [consulta: 11/3/2022].

Príklad:

(...) *considerado que lo acordado no resulta perjudicial (...)*

(...) *así como los gastos extraordinarios de éstos, serán abonado en la proporción (...)*

5.1.1 *Queísmo a dequeísmo*

Pri preklade administratívnych textov do španielskeho jazyka je potrebné sa vyhnúť určitým chybám, ktoré môžu vzniknúť pri preklade dlhých administratívnych textov, ktoré sú nabité informáciami. V španielskej gramatike sú časté dva jazykové fenomény, ktoré robia problém aj rodeným hovoriacim a mnohokrát ich môžeme vidieť aj v španielskych administratívnych textoch. Jedná sa o *queísmo* a *dequeísmo*.

Queísmo je jav, pri ktorom dochádza k vypúšťaniu predložky *de*, ktorá by mala ísť predchádzať spojke *que* vo vedľajšej podmetovej vete alebo, keď sa predložka *de* viaže s určitým slovom. Aby sme určili, či veta má alebo nemá mať predložku je potrebné ju nahradiť zámenom *esto*, *eso*, *aquello*, *ello*. Ak sa predložka zachová pred zámenom, tak sa musí zachovať aj pred spojkou *que*. Vivancos a Sarmiento González uvádzajú nasledovný príklad: *Se le informa [de] que debe presentar su solicitud antes de que finalice el mes*. Skúškou správnosti je teda *Se le informa DE esto*.⁵²

Dequeísmo je opačný jav ako *queísmo*, to znamená, že predložka *de* sa nemá nachádzať pred spojkou *que* vo vedľajšej podmetovej vete. Je to odrazom vulgárneho používania jazyka. V prípade, že existujú pochybnosti v správnom použití predložky *de* Vivancos a Sarmiento Gonzalez uvádzajú nasledovný vzorec:

Zvratné slovesá: *neurčitok + se* musia mať vždy predložku *de*: *Acordarse de, olvidarse de*

Neurčitok slovesa + *de* + *algo*: *Informar de que ...*

Neurčitok slovesa + *algo*: *Informar algo* alebo *informar que*⁵³

⁵²Fernando Vilches VIVANCOS y Ramón SARMIENTO GONZÁLEZ, *Lenguaje Jurídico-administrativo. Una Lengua De Especialidad*, 1. ed., Madrid: Dykinson, S.L., 2016, 111-112.

⁵³ *Ibíd.*

5.2 Lexikálna rovina

Lexikálna stránka administratívnych textov je veľmi stabilná, na rozdiel od iných, ako sú napríklad vedecké či publicistické texty, ktoré neustále vytvárajú nové slová. Administratívny jazyk je kultivovaný a je v ňom malý priestor pre variácie.

Tak ako aj v bežnom jazyku tak aj v administratívnom sa využívajú základné slovotvorné postupy ako sú predpony, prípony, predpony a prípony, kompozícia a výpožičky. Podľa Etxebarria Arostegui väčšina kultových termínov má denotatívny význam, teda zjavný a všeobecne platný význam, ale v niektorých prípadoch môže dôjsť aj termínom, ktoré majú konotatívny, teda nie tak jasný význam, aj keď sú oveľa menej frekventované. Predpony sa delia do troch kategórií, podľa toho či tvoria podstatné mená, prídavné mená alebo slovesá. V administratívnom štýle prevládajú najmä prvé dve skupiny a v niektorých prípadoch môžu vytvoriť aj neologizmy ako napríklad *paraestatal*.⁵⁴

Príklad:

*(...) limitado a citar la **resolución** apelada (...)*

*Los gastos **extraordinarios** que se generen tales como (...)*

*Sin **desconocer** la importancia fundamental del papel letrado (...)*

Prípony sú modifikátory ktoré menia význam lexikálneho koreňa, ktorý sprevádzajú a menia ho na inú jednotku. V administratívnom jazyku môžeme vidieť prípony ktoré tvoria podstatné mená, prípony, ktoré tvoria prídavné mená, ktoré sa často používajú ako podstatné mená, prípony ktoré tvoria prídavné mená, ako také, a prípony, ktoré tvoria slovesá. Tak ako pri predponách môžu prípony tvoriť neologizmy ako napríklad *sinistralidad*.⁵⁵

⁵⁴ Maitena ETXEBARRIA AROSTEGUI, *El lenguaje jurídico-administrativo: Propuestas para su modernización y normalización*, Universidad del País Vasco, 361, <<http://www.sel.edu.es/pdf/jul-dic-97/27-2-Etxebarria.pdf>>, [consulta: 12/3/2022].

⁵⁵ *Ibid.*, 361-362.

Príklady:

(...) *las partes respecto a la **posibilidad** de acudir a la mediación (...)*

(...) *obligado y las necesidades del **beneficiario**.*

(...) *de todas aquellas cuestiones **trascendentales** en la vida de los menores (...)*

(...) ***disponibilidades** económicas del obligado (...)*

V rozsudok si môžeme všimnúť aj naozaj vysoký výskyt prísloviiek ktoré končia na príponu *-mente*. Elena de Miguel tvrdí, že tento častý výskyt je na jednej strane kvôli potrebe kvalifikovať a špecifikovať slovesá a prídavné mená v snahe o jasnosť a jednotnosť, a na druhej strane kvôli snahe o použitie dlhých slov, ktoré zdôrazňujú vetu.⁵⁶

Príklad:

(...) *se entenderá **tácticamente** prestado el mismo (...)*

(...) *el progenitor con quien no vivan **habitualmente** los hijos (...)*

*Notificada **fehacientemente** al otro progenitor la decisión (...)*

V administratívnom jazyku sa tiež využíva tvorenie slov pomocou spojenia predpony a prípony, ktoré sa na raz pripájajú k lexikálnemu koreňu. V niektorých prípadoch môžeme naraziť aj na výrazy, kde prípona má opornú úlohu.⁵⁷

Príklad:

*Se apercibe a las partes de que el **incumplimiento** del régimen de visitas (...)*

⁵⁶ Elena DE MIGUEL, *El texto jurídico-administrativo: Análisis de una orden ministerial*, Universidad Autónoma de Madrid, 2000, <<https://webs.ucm.es/info/circulo/no4/demiguel.htm>>, [consulta: 20/3/2022].

⁵⁷ Ibid.

(...) y no podrán ser adoptadas **unilateralmente** por ningún progenitor (...)

(...) el artículo 23.3 de la **precitada** Ley 5/2012 en su último párrafo habla (...)

Maitena Etxebarria Arostegui zmieňuje tvorenie slov pomocou kompozície, ktorá môže mať dva spôsoby. Prvým je kompozícia, ktorá sa tvorí pomocou dvoch elementov, ktoré vytvoria novú lexikálnu jednotku, ako napríklad *salvaguardar*, ale relatívne často sa môžeme stretnúť aj s pomlčkou medzi dvoma elementami, ktorá istou formou zachováva samostatnosť oboch elementov, ako napríklad *concurso-subasta*. V tomto prípade je potrebné si všimnúť, že pri tvorení množného čísla sa mení len prvý element a druhý ostáva v jednotnom čísle *concurros-subasta*. Administratívny jazyk je bohatý na latinizmy, kultizmy a výpožičky. V textoch sa vyskytujú latinizmy buď vo svojej hrubej podobe, ako napríklad *status*, *ad hoc*, alebo v podobe adaptovaných kultizmov, ako *laudo*, *locatorios*. Okrem latinizmov, sú v textoch frekventované aj termíny, ktoré pochádzajú z iných jazykov, predovšetkým termíny anglického a francúzskeho pôvodu. Administratívny jazyk je tvorený z časti aj termínmi bežného jazyka, ktoré však v určitom kontexte majú odlišný význam od bežného jazyka. Je to kultivovaný jazyk, v ktorom je minimálny priestor pre variácie, pretože jeho cieľom je pojmová presnosť.⁵⁸

Tak ako som už spomenula, španielčina používa termíny bežného jazyka, ktoré v právnom kontexte dostávajú iný význam a stávajú sa z nich právne termíny.

Príklad:

<i>Causa</i>	Právna vec, spor
<i>Celebración</i>	Uzatvorenie
<i>Disolución</i>	Zánik
<i>Partes</i>	Strany, účastníci
<i>Violar</i>	Porušiť

⁵⁸ Maitena ETXEBARRIA AROSTEGUI, *El lenguaje jurídico-administrativo: Propuestas para su modernización y normalización*, Universidad del País Vasco, 362-363, <<http://www.sel.edu.es/pdf/jul-dic-97/27-2-Etxebarria.pdf>>, [consulta: 12/3/2022].

5.3 Ortografia

V tejto podkapitole magisterskej práce by som sa chcela zamerať na niektoré časti, ktoré súvisia s ortografiou. Už na prvý pohľad je zrejmé, že sa české a španielske rozsudky od seba odlišujú, čo sa týka písania veľkých písmen, dátumov, skratiek a skratkových slov. V niektorých prípadoch si budeme môcť všimnúť určité nepresnosti, ktoré by mohli byť problémom pri prekladaní rozsudkov do cieľového jazyka. Pre to sa v tejto podkapitole zameriam na najproblematickejšie miesta.

5.3.1 Veľké písmená

OLE explicitne rozoberá písanie veľkých písmen. Čo sa týka administratívnych textov by sa veľké písmená mali písať tam, kde sloveso alebo slovesá plnia základný účel daného dokumentu alebo, ktoré uvádzajú každú z jeho základných častí, aby sa uľahčilo čítanie. OLE uvádza príklady ako *CERTIFICA*, *EXPONE*, *SOLICITA*.⁵⁹

V študovaných rozsudkoch, ktoré mám k dispozícii pre túto prácu si môžeme všimnúť, že sa veľkými písmenami píšu hlavné časti rozsudku, aj keď to nie sú slovesá. Sú to podstatné mená, ktoré sú základom textu a rozdeľujú ho na hlavné časti, a tým sa rozsudok stáva prehľadnejším a rýchlejšie čitateľnejším. Sú to 4 hlavné časti a to *SENTENCIA*, *ANTECEDENTES DE HECHO*, *FUNDAMENTOS DE DERECHO* a *FALLO*.

Podľa OLE by sa veľkými písmenami mali písať mená, ktoré sa nachádzajú na obálkach a titulných stranách tlačených kníh a na jednotlivých vnútorných častiach ako sú kapitoly, scény atď., na pamätných nápisoch, na titulkoch novín a časopisov a pod. Ďalej by sa mali veľké písmená písať v administratívnych textoch, pokiaľ ide o opakovanú formu, ako napríklad *D. José Pérez García, en adelante, el DEMANDANTE*.⁶⁰

Napriek tomu si môžeme všimnúť v rozvodových rozsudkoch, že sa mená sudcov, advokátov a právnych zástupcov píšu v drvivej väčšine veľkými písmenami.

⁵⁹ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA y ASOCIACIÓN DE ACADEMIAS DE LA LENGUA ESPAÑOLA, *Ortografía de la lengua española*, Madrid, 2010, [versión electrónica, edición Titivillus, ePub base r1.2], 599.

⁶⁰ *Ibid.*, 597.

Rozdielnosti sú najmä v písaní názvu súdov. Niektoré sú písané veľkými písmenami, iné majú len začiatkové písmená veľké, niektoré dokonca názvy súdov skracujú, či vypisujú slovom, ktorý inštančný súd vydal rozsudok.

OLE uvádza, že všetky slová, ktoré tvoria úplný názov subjektu, inštitúcie, orgánu alebo agentúry sa píše s veľkým začiatkovým písmenom, pričom veľké písmená sa netýkajú spojok ani predložiek, ktoré sa v úplnom názve nachádzajú.⁶¹

Na základe toho, v príkladoch nižšie môžeme vidieť, že len prvý rozsudok si zachoval správne písanie názvu súdu.

<i>Juzgado de Primera Instancia n° 6 de Girona</i>
<i>JUZGADO DE 1ª INSTANCIA NUM. 7CASTELLÓN</i>
<i>JUZG. DE 1ª INSTANCIA 5 DE MALAGA</i>
<i>JDO. PRIMERA INSTANCIA N.24 MADRID</i>

Ďalším príkladom je číslovanie. Čísla sa vo väčšine rozsudkov vypisujú slovom a veľkými písmenami. Ani tu sa však nemôžeme oprieť o jednotnú formu, pretože niektoré rozsudky používajú arabské čísla namiesto celého slova a interpunkcia je tiež rozdielna. Za niektorými číslicami vypísanými slovom je dvojbodka, pri iných zase bodka a pomlčka alebo len bodka. V niektorých rozsudkoch sa dokonca striedajú rôzne formy písania.

<i>PRIMERO.</i>
<i>PRIMERO.-</i>
<i>PRIMERO:</i>
<i>1º</i>
<i>1.-</i>

Podľa OLE je výber písania číslic slovom alebo cifrou ovplyvnený rôznymi faktormi. Všeobecne sa však vo vedeckých, technických či publicistických textoch používajú

⁶¹ Ibid., 565.

cifry, kvôli prehľadnosti, a naopak v literárnych a netechnických textoch sa zvyknú preferovať číslice písané slovom, a však tiež to záleží od rozsiahlosti číslíc. OLE odporúča písanie číslíc slovom najmä ak sa číslice môžu písať jedným alebo dvoma slovami.⁶²

Písanie osôb, súdov či číslíc v rozsudkoch nemožno považovať za úplnú chybu, pretože OLE uvádza, že aj keď sa v bežných textoch skôr používanie veľkého písmena by sa malo riadiť predpísanými pravidlami, pri dlhých textoch, ktoré sa čítajú únavnejšie a pomalšie, je možné používať aj veľké písmená, ktoré podporujú čitateľnosť a viditeľnosť dôležitých faktorov. Z praktických a často aj estetických dôvodov sa teda slová, vety a dokonca aj celé texty môžu písať výhradne veľkými písmenami.⁶³

V tomto prípade sa aj rozsudky stávajú prehľadnejšími a lepšie čitateľnejšími, pretože veľké písmená vyznačujú v texte pojmy, ktoré sú najdôležitejšie, a aj keď sa rozsudky v mnohých prípadoch písania od seba odlišujú, stále sú písané tak, aby bolo jasné ich rozdelenie častí, a čo pod každú časť spadá. Rovnako písanie mien veľkými písmenami advokátov, právnych zástupcov a sudcov dáva rozsudku väčšiu prehľadnosť a odlišuje ich od mien účastníkov konania.

5.3.2 Dátumy

V španielskom jazyku je písanie dátumov odlišné od českého jazyka. OLE odporúča písanie dátumu v poradí deň, mesiac rok a skôr neodporúča písanie dátumu v poradí mesiac, deň rok. Toto poradie môžeme vidieť najmä v Spojených štátoch a v ďalších anglosaských krajinách, kde sa toto poradie rozšírilo. Najčastejšie písanie dátumov pozostáva z kombinácie písmen a čísel *1 de diciembre de 1995*, pričom začiatok mesiaca musí byť vždy začínať malým písmenom a za prvým číslom a po mesiaci musí nasledovať predložka *de*. Dátumy sa zvyknú písať iba písmenami najmä pri úradných dokumentoch, notárskych zápisoch, bankových šekoch, či rozsudkoch, pričom každé slovo musí začínať malým písmenom *uno de diciembre de mil novecientos noventa y cinco*. Dátumy, ktoré sú vyjadrené len číslami sa dajú zapisovať tromi spôsobmi. Prvý je oddelenie pomlčkou *1-12-1995*, druhý oddelenie lomkou *1/12/1995* a tretí je oddelenie bodkou *1.12.1995*. OLE neodporúča vkladať

⁶² Ibid., 789-790.

⁶³ Ibid., 598.

nulu pred čísla, teda *01.12.1995*. Nula sa tam môže vkladať aj je to nevyhnutné kvôli technickým či bezpečnostným dôvodom.⁶⁴

Keďže rozvodové rozsudky sú právne záväzné dokumenty, dátumy sa v nich píšu celé slovom, pri niektorých je možné vidieť aj kombináciu písmen a čísel. Na príklade nižšie si môžeme všimnúť, že dátum písaný slovom je v poriadku, ale dátum písaný kombináciou písmen a čísel obsahuje chybu, ktorou je veľké písmeno mesiaca, ktoré by podľa OLE malo začínať malým písmenom.

<i>diecisiete de diciembre de dos mil trece</i>
<i>10 de Abril de 2018</i>

5.3.3 Skratky a skratkové slová

Skratky (*abreviaturas*) sú skrátene grafické znázornenia slova alebo skupiny slov, ktoré vzniknú vypustením niektorých písmen alebo slabík.⁶⁵

Skratky používané vo vede a technike podliehajú medzinárodným predpisom, ale zároveň sa bežne používajú aj v bežnom živote. Treba mať na pamäti, že niektoré slová môžu byť zastúpené viacerými skratkami ako napríklad pre *teléfono* môžu byť použité skratky *tel.*, *teléf.*, a *tfno*. Skratky sa v španielskom jazyku zvyknú písať malými alebo veľkými písmenami a záleží to od toho, akými písmenami sa píše skracované slovo. Napríklad *S.M* od slova *Su majestad* alebo *art.* od slova *artículo*. Za skratkou sa vo väčšine prípadov dáva bodka, ako napríklad *etc.* od slova *etcétera* ale existujú aj výnimky, kedy sa bodka nedáva, a to napríklad v prípade svetových strán či fyzikálnych veličín, ako *S* od slova *Sur*, *kg* od slova *kilogramo* alebo *h* od slova *hora*. Veľmi často sa používa aj lomka po skratke, ktorá nahradzuje bodku, ako napríklad *c/* od slova *calle*.⁶⁶

V španielskom jazyku sa skracujú aj slová pomocou tzv. *letras voladas*, pred ktorými by mala nasledovať bodka. V niektorých prípadoch, najmä v ženskom rode sa môže

⁶⁴ Ibid., 800-802.

⁶⁵ Ibid., 660.

⁶⁶ Fernando Vilches VIVANCOS y Ramón SARMIENTO GONZÁLEZ, *Lenguaje Jurídico-administrativo. Una Lengua De Especialidad*, 101.

použiť skratka, buď za pomoci *letra volada* alebo klasickým pridaním hlásky *a*, za ktorou nasleduje bodka. Napríklad *Sr.^a* alebo *Sra.* od slova *señora* alebo *D.^a* a *Dña.* od slova *doña*.⁶⁷

V rozvodových rozsudkoch, ktoré mám k dispozícii pre túto prácu som našla množstvo odlišností písania skratiek.

<i>D/D^a</i>
<i>D^a.</i>
<i>D/ña</i>
<i>art</i>
<i>Sra.</i>
<i>n^o</i>

Najväčším problémom je písanie bodky medzi *letra volada* a začiatočným skráteným písmenom. V prvom a šiestom prípade sa bodka nenachádza vôbec a v druhom prípade môžeme vidieť, že bodka ide za *letra volada*. Vo všetkých prípadoch ide o chybu, keďže bodka by mala ísť medzi písmeno a *letra volada*. V treťom prípade sa v skratke objavila lomka, ktorá by tam nemala byť, pretože po skratke by mala nasledovať bodka. V štvrtom prípade sa nenachádza žiadna chyba, a vo viacerých rozsudkoch, v ktorom sa používa skratka *Sra.* nebol žiadny problém. Odlišnosti spomenuté vyššie by mohli byť máťuce pri preklade do cieľového jazyka, pre to je dobré mať na pamäti správne zapisovanie skratiek.

Skratkové slová (*siglas*) sú tvorené zo začiatočných písmen, skupín písmen či slabík viacslovných pomenovaní. OLE uvádza ako príklad *ONU*, čo je skratkové slovo pre *Organización de las Naciones Unidas*. Pri vytváraní skratkových slov je zaužívané všeobecné pravidlo, kde sa vynechávajú pojmy, ktoré nemajú žiadny lexikálny význam ako sú členy, spojky a predložky. Existujú však výnimky, kde môže dôjsť aj ku zakomponovaniu členov, spojok a predložiek ak je ich význam pri vytvorení skratkového slova dôležitý.⁶⁸

⁶⁷ Ibid., 101-102.

⁶⁸ REAL ACADEMIA ESPAÑOLA y ASOCIACIÓN DE ACADEMIAS DE LA LENGUA ESPAÑOLA, *Ortografía de la lengua española*, 670-672.

V súčasnosti, podľa OLE sa skratkové slová píšu bez bodiek a bez medzier. Skratkové slová, ktoré sa píšu celé veľkými písmenami nemajú nikdy vyznačený akcent dĺžňom.⁶⁹

Rozsudky sú bohaté na skratky a skratkové slová, ktorými sa označujú orgány, inštitúcie, zákony či zákonníky. Sú používané najmä kvôli tomu, že šetria čas a priestor. V mojich analyzovaných rozsudkoch sa používajú najmä skratkové slová ako *LEC*, *IPC*, *ANEFAM* či *DNI*. V rozsudkoch sú zapísané takto:

<i>L.E.C.</i>	Ley de Enjuiciamiento Civil
<i>I.P.C.</i>	índice de precios al consumo
<i>ANEFAM</i>	La Asociación Cántabra de la Empresa Familiar
<i>D.N.I.</i>	documento nacional de identidad

V prvom, druhom a štvrtom prípade môžeme vidieť nesprávny zápis skratkových slov, ktorý sa objavil vo väčšine analyzovaných rozsudkov. Podľa OLE sa medzi skratkovými slovami nepíšu ani bodky ani medzery. Takýto chybný zápis by mohol viesť k nejasnostiam v analýze a následnom preklade rozvodového rozsudku.

⁶⁹ *Ibid.*, 677.

6. Terminologický slovník

Samosoudce

OSŘ uvádza, že v konaní pred súdom jedná a rozhoduje senát alebo jediný sudca, teda samosudca.⁷⁰

To znamená, že keď v konaní pred súdom jedná len jeden sudca, nenachádza sa tu senát ani porota. V španielskom ponímaní samosudca, takisto znamená, že v súdnom konaní rozhoduje len sudca sám. Preklad českého slova *samosoudce* by zdanlivo mohol tiahnuť k španielskemu prekladu *autojuez*, ale toto označenie RAE nedefinuje a v skutočnosti takto preložený ekvivalent neexistuje. V španielskom jazyku sa samosudca označuje rovnako ako len sudca, teda *juez*.

Sporný a nesporný rozvod

V českom aj španielskom právnom systéme existuje sporný a nesporný rozvod. V českom právnom systéme NOZ používa iné názvoslovie. Sporný rozvod sa podľa § 756 NOZ označuje ako *rozvod se zjišťováním příčin rozvratu* a nesporný rozvod sa podľa § 757 NOZ označuje ako *rozvod bez zjišťování příčin rozvratu*.⁷¹

V španielskom právnom systéme sa sporný rozvod označuje ako *divorcio contencioso* a nesporný rozvod ako *divorcio de mutuo acuerdo*. V oboch krajinách v nespornom rozvode existuje zhoda medzi oboma účastníkmi, ktorý s rozvodom súhlasia a súd ich aj rozvedie. Takisto existuje zhoda v oboch krajinách aj pri spornom rozvode, kedy jeden alebo obaja účastníci rozvodového konania s rozvodom nesúhlasia a mnohokrát sa nezhodnú na podmienkach rozvodu ako sú starostlivosť o dieťa, majetkové vysporiadanie, výživné na dieťa alebo jedného z manželov atď.

⁷⁰ ČESKÁ REPUBLIKA, zákon č. 292/2013 Sb., Občanský soudní řád, § 36.

⁷¹ Ondřej ŠMÍD a Renáta ŠÍNOVÁ, *Rozvod manželství*, 57.

Disolución, divorcio, separación, nulidad

Všetky tieto vyššie uvedené termíny sú spojené so zánikom manželstva, ale sú v nich rozdiely, ktoré sú pre správny preklad kľúčové. *Disolución* je španielsky termín, ktorý by sa dal doslovne preložiť ako rozpustenie, rozpad, v právnom ponímaní však označuje rozpad manželstva. Českým ekvivalentom pre *disolución* je *zánik manželství*. V Španielsku sa toto slovo spája najmä so slovom *divorcio*, teda rozvod a mnohokrát sa v rozsudkoch stretávame s pojmom *disolución por divorcio del matrimonio* čo v českom preklade znamená *zánik manželství rozvodom*. Aj keď sa tieto dve slová často vyskytujú spoločne, nie vždy je ich možné oba preložiť slovom rozvod.

Separación je pojem, ktorý v českom právnom systéme neexistuje, ale má svoj český ekvivalent *rozluka*. Tento termín má rovnaké právne následky ako rozvod s jedným rozdielom, ktorým je, že nedochádza k zrušeniu manželského zväzku a v budúcnosti je možné dosiahnuť zmierenie rozluky s úplným obnovením manželského spoluzitia.⁷²

Termín *nulidad* označuje *neplatnosť manželství*. Podľa § 680 NOZ je manželstvo neplatné, ak došlo k uzavretiu manželstva, aj napriek zákonnej prekážke a súd prehlási manželstvo za neplatné na návrh každého, kto má na tom právny záujem.⁷³

Tvrdoštní klauzula

Rozvod s *tvrdostní klauzulou* je označovaný aj za *zťažný rozvod*. Jedná sa o sporný rozvod podľa druhého odstavca § 755 NOZ. Aj napriek tomu, že je spoluzitie manželov rozvrátené, manželstvo nemôže byť rozvedené, z dôvodu že rozvod by bol v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa manželov, ktoré ešte nie je svojprávne, pričom záujem dieťaťa na trvaní manželstva súd zistí aj dotazom u opatrovníka menovaného súdom pri konaní o úpravu pomerov k dieťaťu na dobu rozvodu, alebo so záujmom manžela, ktorý sa na rozvrate manželských povinností prevažne nepodieľal a ktorému by bola spôsobená závažná ujma s tým, že mimoriadne okolnosti svedčia v prospech zachovania manželstva, iba ak manželia už spolu nežijú aspoň tri roky. *Tvrdoštní klauzule* ako špeciálne ustanovenie, ktoré bráni rozvodu

⁷² Ibid., 314.

⁷³ ČESKÁ REPUBLIKA, zákon č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník, § 680.

manželstva, slúži na ochranu dvoch subjektov, a to maloletého dieťaťa manželov a druhého manžela, ktorý žalobu o rozvod nepodáva, teda toho z manželov, ktorý má menší podiel na rozvrate manželstva a je v takej osobnej situácii, v ktorej by mu prípadný rozvod jeho manželstva nepochybne privodil zvlášť závažnú ujmu.⁷⁴ Navrhujem španielsky preklad *divorcio con cláusula de rigor*.

Cónyuges, comparecientes, litigantes

Tieto tri termíny sa nachádzajú v rozvodových rozsudkoch, ktoré mám k dispozícii pre túto prácu a istým spôsobom sa každý z nich odkazuje na manželov, ktorý sú súčasťou rozvodového konania. Napriek tomu, každé z týchto termínov nadobúda iný význam, poprípade sa odkazuje na obe alebo jednu zo zúčastnených strán.

Termín *cónyuge* RAE definuje ako manžel, jeden z účastníkov manželstva.⁷⁵

Tento termín je viac menej jasný a odpovedá českému termínu *manželé*. V španielskom jazyku existujú ekvivalenty manžela ako *esposo* či *marido*, avšak v právnych textoch sa najčastejšie vyskytuje termín *cónyuge*, takže pri preklade z CT do VT je to ako najvhodnejší preklad. V opačnom prípade z VT do CT je adekvátny preklad *manželé*.

Sloveso *comparecer* by sa dalo voľne preložiť ako dostaviť sa pred súd. Z tohto slovesa vyplýva podstatné meno *compareciente*, teda osoba, ktorá sa dostavila pred súd. RAE tento termín definuje ako osoba, ktorá sa dostaví k súdnemu orgánu prejednávajúcemu vec, pričom splní všetky zákonné požiadavky.⁷⁶

Z toho vyplýva, že táto osoba je jednou z účastníkov súdneho konania, a pre to navrhujem preklad termínu *comparecientes* do českého jazyka ako *zúčastnené strany (rozvodového řízení)*.

⁷⁴ Ondřej ŠMÍD a Renáta ŠÍNOVÁ, *Rozvod manželství*, 59.

⁷⁵ «Cónyuge», en *Diccionario panhispánico del español jurídico* [en línea], Madrid: Real Academia Española, 2020, <<https://dpej.rae.es/lema/cónyuge>>, [consulta: 10/4/2022].

⁷⁶ «Compareciente», en *Diccionario panhispánico del español jurídico* [en línea], Madrid: Real Academia Española, 2020, <<https://dpej.rae.es/lema/compareciente>>, [consulta: 10/4/2022].

Termín *litigantes* nájdeme najčastejšie v spornom rozvodovom konaní. RAE definuje tento pojem ako účastník súdneho konania alebo súdneho sporu. Keďže sa jedná o rozvodové konanie a nie o trestné konanie, v tomto prípade by som tiež navrhovala preklad ako *zúčastnené strany (rozvodového řízení)* a nie ako *strana vedoucí spor* alebo *strana sporu*, pretože tieto pojmy sa skôr používajú v trestnom konaní.

Procurador

RAE uvádza, že *procurador* je osoba s právnickým vzdelaním, ktorá na základe plnej moci zastupuje účastníka konania pred súdom.⁷⁷

V českom jazyku tento termín navádza na doslovný preklad *prokurátor*. Je vo všeobecnosti známe, že prokuratúra mohla ešte v bývalom Československu dozerať na zákonitosti, predovšetkým v trestnom konaní. Preklad termínu *procurador* do českého jazyka v rozvodových rozsudkoch je *právní zástupce*.

Výživné

Definícia pojmu výživného vyslovene občiansky zákonník v žiadnom svojom ustanovení neuvádza. OZ používa pojem výživné ako označenie predmetu práva, resp. povinnosti, ktoré je vyjadrené slovným spojením právo na výživné alebo výživné je nutné platiť. Výživným je teda myslený akt samotného plnenia dávky výživného. ZOR označoval svoju tretiu časť nadpisom výživné, na čo niektorí autori reagovali ako na nevhodné označenie vzhľadom na jeho povahu, lebo toto označenie nie je jednotné s ostatnými názvami jednotlivých častí ZOR. Ak sa jedná o rozlíšenie dvojitého použitia pojmu výživné v OZ, je možné sa v teórii stretnúť s rozlíšením výživného v širšom a užšom slova zmysle. Výživné v širšom slova zmysle je chápané ako označenie celého inštitútu rodinného práva, to znamená že označuje práva a povinnosti, ktoré vyplývajú z právnych predpisov, pričom súčasťou je vyživovacia povinnosť, ktorú má osoba, ktorá má hradiť úhradu osobných potrieb a nárok na výživné, ktoré má oprávnená osoba. Výživné v užšom slova zmysle je samotné plnenie na základe tohto právneho vzťahu. V praxi je toto rozdelenie bezpredmetné, pretože zákonný text

⁷⁷ «Procurador», en *Diccionario panhispánico del español jurídico* [en línea], Madrid: Real Academia Española, 2020, <<https://dpej.rae.es/lema/procurador-ra>>, [consulta: 11/4/2022].

používa výživné tak, že je vždy jasné, či sa jedná o samotné plnenie výživného, teda dávku výživného alebo o právo či povinnosť vyplývajúce zo vzťahu medzi osobou, ktorá má povinnosť hradiť výživné alebo osobou, ktorá má nárok na výživné.⁷⁸

Existuje aj *výživné medzi rozvedenými manželmi*, ktoré je obsiahnuté predovšetkým v ustanoveniach § 760 až § 763 OZ. Jednou zo základných podmienok pre plnenie vyživovacej povinnosti medzi rozvedenými manželmi je, že oprávnený rozvedený manžel nie je schopný sa sám živiť.⁷⁹

V Španielsku existujú tri typy vyživovacej povinnosti, *pensión alimenticia*, *pensión alimentaria* a *pensión compensatoria*. Je v nich zásadný rozdiel, a aj keď sa na prvý pohľad prvé dva termíny zdajú podobné a prekladateľ by si ich mohol ľahko zameniť, je v nich významový rozdiel. RAE definuje pojem *pensión alimenticia* ako dávku, ktorá má zahŕňať všetko, čo je nevyhnutné pre výživu, bývanie, ošatenie a zdravotnú starostlivosť, pre manželov, a potomkov, ako aj súrodencov, a ktorú majú vzájomnú a povinnú zo zákona.⁸⁰

Pensión alimentaria RAE definuje ako dávku, o ktorej rozhodol súd rozsudkom o rozvode alebo rozluke v prospech jedného z manželov, ktorá má zahŕňať všetko, čo je nevyhnutné pre výživu, bývanie, ošatenie, zdravotnú starostlivosť, vzdelanie, dopravu atď., v súlade s ekonomickou situáciou druhého manžela, ktorý je povinný hradiť výživné. Pri tomto všetkom sa zohľadňuje potreba a životná úroveň, na ktorú je manžel, ktorý má nárok na výživné zvyknutý, aby sa pri tom nenarušil jeho fyzický a psychický rozvoj, a takisto aj jeho majetok.⁸¹

Z toho vyplýva, že v prvom prípade sa jedná o akúsi automatickú povinnosť, ktorá vyplýva priamo zo zákona a v druhom prípade sa jedná o výživné, na ktoré má nárok jeden z manželov po rozvode. Pre to je *výživné* v tomto slova zmysle vhodné preložiť ako *pensión alimentaria*.

⁷⁸ Ondřej ŠMÍD, R. VACOVÁ a kol., *Výživné*, Praha: Leges, 2017, 24-25.

⁷⁹ *Ibid.*, 96-97.

⁸⁰ «Pensión alimenticia», en *Diccionario panhispánico del español jurídico* [en línea], Madrid: Real Academia Española, 2020, <<https://dpej.rae.es/lema/pension-alimenticia>>, [consulta: 11/4/2022].

⁸¹ «Pensión alimentaria», en *Diccionario panhispánico del español jurídico* [en línea], Madrid: Real Academia Española, 2020, <<https://dpej.rae.es/lema/pension-alimentaria>>, [consulta: 12/4/2022].

Výživné mezi rozvedenými manžely odpovedá španielskemu ekvivalentu *pensión compensatoria*. RAE definuje tento pojem podobne, ako je zadaný v Českej republike, teda sa jedná o výživné alebo dávku, na ktorú má nárok manžel, ktorého rozvod alebo rozluka spôsobuje ekonomickú nerovnováhu v porovnaní s postavením druhého manžela.⁸²

Demanda

S týmto pojmom sa môžeme stretnúť veľmi často v rozvodových rozsudkoch. Zo španielskeho jazyka sa tento termín najčastejšie prekladá ako žaloba. RAE ho definuje ako procesný úkon žalobcu, ktorým sa začína proces a identifikuje sa žalobca a žalovaný, a ktorý obsahuje skutkové a právne dôvody a návrh adresovaný súdu.⁸³

Opäť sa ale nachádzame v rozvodovom konaní, kde má tento termín iný význam ako žaloba a je možné ho preložiť ako *návrh (na rozvod)*.

Convenio regulador

RAE tento termín definuje ako právny úkon, ktorý má zmiešanú povahu v dôsledku zásahu súkromných osôb a súdneho orgánu, ktorého účelom je úprava krízových manželských situácií. Tento dokument zahŕňa sériu dohôd medzi manželmi. Obsah tohoto dokumentu tvorí najmä rozdelenie a vysporiadanie majetku, výživné, zverenie detí do starostlivosti atď. Preklad do českého jazyka by mohol zdanlivo vyzeráť ako *Regulační dohoda*, ktorá sa dá na internete dokonca vyhľadať, avšak český právny systém takúto dohodu nepozná a ani ju nijak nedefinuje a neexistuje žiadny obecný právny inštitút, ktorý by to celé zastrešoval. Pre to by som sa priblížila k prekladu *Dohoda o vysporiadaní spoločného jmění a dalších práv a povinností z manželství vyplývajících*.

⁸² «Pensión compensatoria», en *Diccionario panhispánico del español jurídico* [en línea], Madrid: Real Academia Española, 2020, <<https://dpej.rae.es/lema/pension-compensatoria>>, [consulta: 13/4/2022].

⁸³ «Demanda», en *Diccionario panhispánico del español jurídico* [en línea], Madrid: Real Academia Española, 2020, <<https://dpej.rae.es/lema/demanda>>, [consulta: 14/4/2022].

Společné jmění manželů

V § 708 NOZ sa tento pojem definuje tak, že súčasťou *společného jmění manželů* je to čo manželom náleží, má majetkovú hodnotu a nie je to vylúčené z právnych pomerov. To neplatí, ak zanikne spoločný majetok za trvania manželstva na základe zákona. *Společné jmění* podlieha zákonnému režimu, zmluvnému režimu alebo režimu založenom na rozhodnutí súdu. Ďalej podľa § 709 NOZ je súčasťou spoločného majetku to, čo nadobudol jeden z manželov alebo to, čo nadobudli obaja manželia spoločne za trvania manželstva, okrem výnimiek, ktoré sú uvedené vo vyššie spomenutom zákone.⁸⁴

Adekvátny preklad v španielskom jazyku je *bienes gananciales*. RAE definuje tento pojem ako majetok, ktorý je súčasťou spoločného majetku oboch manželov.⁸⁵

Predmanželská smlouva

V predmanželskej zmluve si snúbenci môžu na základe predmanželskej zmluvy upraviť svoje práva a povinnosti. Túto možnosť im poskytuje § 722 OZ. Definitívnu verziu tejto zmluvy musí vyhotoviť notár, teda jedná sa o verejnú listinu. Obsahom takejto zmluvy medzi snúbencami môže byť že, každý zo snúbencov má majetok, ktorý im náleží do výlučného vlastníctva, ale dohodnú sa na tom, že po svadbe sa tieto majetky spoja. Môže nastať aj opačný prípad, kedy snúbenci nemajú záujem mať po svadbe spoločný majetok. Prajú si, aby každý z nich získaval majetok do svojho výlučného vlastníctva, a teda touto zmluvou zúžia vznik spoločného majetku do okamihu zániku manželstva.⁸⁶

V Španielsku existuje podobný typ zmluvy, ktorý sa nazýva *capitulación matrimonial*. Podľa RAE sa jedná o zmluvu, ktorú manželia uzavreli s cieľom upraviť svoje majetkové pomery a musí byť spísaná vo forme verejnej listiny pred notárom. Takáto zmluva

⁸⁴ ČESKÁ REPUBLIKA, zákon č. 89/2012 Sb., *Občanský zákoník*, § 708 a § 709.

⁸⁵ «Bien ganancial», en *Diccionario panhispánico del español jurídico* [en línea], Madrid: Real Academia Española, 2020, <<https://dpej.rae.es/lema/bien-ganancial>>, [consulta: 14/4/2022].

⁸⁶ Daniela KOVAŘOVÁ, *Abeceda rodinného práva*, Praha: Wolters Kluwer ČR, 2020, 30.

môže byť vyhotovená pred uzavretím manželstva, ale španielsky právny systém ju dovoľuje vyhotoviť aj po zániku manželstva.⁸⁷

Režim oddělených jmění

Režim oddělených jmění je možno založiť na základe predmanželskej zmluvy. Podľa § 729 OZ platí, že v tomto režime manžel môže nakladať so svojím majetkom bez súhlasu druhého manžela. Takisto musí byť vyhotovený formou notárskeho zápisu.⁸⁸

Španielsky ekvivalent je *separación de bienes*, a podľa RAE sa takisto jedná majetkový režim manželov, v ktorom každý z nich vlastní majetok, s ktorým môže disponovať bez súhlasu druhého manžela.⁸⁹

Novace

Podľa § 1902 NOZ je *novace* dohoda o zmene obsahu záväzku, ktorou sa záväzok ruší a nahrádza sa novým záväzkom.⁹⁰

To znamená, že ak manželia majú notársky zápis o *režimu oddělených jmění* a chcú neskôr nadobudnúť spoločný majetok, a teda zmeniť ho na *spoločné jmění manželů*, môžu tak urobiť pomocou *novace*, kde sa zmení obsah predošlého záväzku na nový záväzok.

V Španielsku je tento úkon možný a nazýva sa *novación*. RAE ho definuje ako nahradenie jedného záväzku iným.⁹¹

⁸⁷ «Capitulación matrimonial», en *Diccionario panhispánico del español jurídico* [en línea], Madrid: Real Academia Española, 2020, <<https://dpej.rae.es/lema/capitulación-matrimonial>>, [consulta: 14/4/2022].

⁸⁸ ČESKÁ REPUBLIKA, *zákon č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník*, § 729.

⁸⁹ «Separación de bienes», en *Diccionario panhispánico del español jurídico* [en línea], Madrid: Real Academia Española, 2020, <<https://dpej.rae.es/lema/separación-de-bienes>>, [consulta: 14/4/2022].

⁹⁰ ČESKÁ REPUBLIKA, *zákon č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník*, § 1902.

⁹¹ «Novación», en *Diccionario panhispánico del español jurídico* [en línea], Madrid: Real Academia Española, 2020, <<https://dpej.rae.es/lema/novación>>, [consulta: 15/4/2022].

La liquidación de gananciales

Tento termín v Španielsku označuje dohodu o vysporiadaní a rozdelení spoločného majetku, ktorý manželia nadobudli počas manželstva a ktoré sa delí po rozvode. V češtine má takáto dohoda názov *Dohoda o vypořádání společného jmění*. Podľa § 739 NOZ sa táto dohoda vyžaduje písomnou formou, pokiaľ bola uzavretá za trvania manželstva alebo pokiaľ jej predmetom je vysporiadanie vecí, pri ktorej sa vyžaduje písomná forma a zmluva o prevode vlastníckeho práva. Nevyžaduje sa písomnou formou ak o to jeden z manželov požiadala a druhý manžel doručí potvrdenie o tom, ako sa vysporiadali.⁹²

El artículo 770 de la Ley de Enjuiciamiento Civil 1/2000

Rozvodové rozsudky ako právne dokumenty obsahujú veľké množstvo citácií zákonov. To znamená, že súdy rozhodujú na základe zákona, o ktorý sa opierajú. Pre sa prekladateľ musí pasovať s prekladmi citovaných zákonov, čo nie je vždy úplne jednoduché. Najskôr by som sa chcela zamerať na preklad zákona z CJ do VJ. *El artículo* v českom ponímaní znamená paragraf teda § a netreba si ho pomýliť s odstavcom, v španielčine *apartado*. *La Ley de Enjuiciamiento Civil* sa prekladá do českého jazyka ako *Občanský soudní řád*. Vieme, že za číslom zákona, napr., 1/2000 sa v češtine píše skratka Sb., teda *sbírky*. Vyššie uvedená časť španielskeho zákona (*El artículo de la Ley de Enjuiciamiento Civil 1/2000*) by teda v českom jazyku mohol vyzeráť ako § 770 zákona č. 1/2000 Sb., *Občanského soudního řádu*.

Podle § 755 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník

V tomto prípade pri preklade z VJ do CJ je nutné mať na pamäti že § v španielskom jazyku neexistuje a označuje sa ako *artículo* a takisto sa nepoužíva skratka Sb., a ani jej podobný ekvivalent. Čo sa týka predložky *podle* sa v španielskom jazyku vyjadruje pomocou ustálenej predložkovej väzby *con lo dispuesto en*, ktorej môže predchádzať väzba *de acuerdo* alebo *conforme a*, ktorá sa môže preložiť ako *v souladu*. *Občanský zákoník* sa do španielčiny prekladá ako *Código Civil*. Takže vyššie uvedená časť zákona (*Podle § 755 zákona č. 89/2012*

⁹² ČESKÁ REPUBLIKA, zákon č. 89/2012 Sb., *Občanský zákoník*, § 739.

Sb., občanský zákoník) by mohla v španielskom jazyku vyzerat' ako Con lo dispuesto en la ley de 89/2012 en el artículo 755 del Código Civil.

7. Záver

Tak, ako bolo uvedené v úvode tejto magisterskej práce si rozvod od minulosti až po dnes prešiel mnohými zmenami. V dnešnej dobe je omnoho jednoduchšie uzavrieť manželstvo s osobou inej národnosti, a takisto je jednoduchšie aj rozviesť sa. Preto rozvodové rozsudky majú čoraz väčší praktický význam. Rozsudky, ako právne záväzné dokumenty sú prekladané pomerne často do rôznych jazykov. Preto bolo cieľom tejto práce poukázať na problémy, na ktoré prekladateľ pri preklade môže naraziť.

Aby bol prekladateľ schopný previesť východiskový text do cieľového jazyka, musí ovládať kontext, v ktorom sa text nachádza. V tomto prípade je práca zameraná na rozvodové rozsudky, a preto som na začiatku tejto práce volila právnu teóriu, ktorú pred samotným procesom prekladu by mal prekladateľ ovládať. Jedným zo základných bodov je poznať krajiny, ktorých jazyk prekladateľ ovláda. Moja práca je zameraná na Českú republiku a Španielsko a obe krajiny sú súčasťou Európskej únie, preto v nich platí jednotný právny systém, ktorý sa nazýva kontinentálny právny systém. Okrem tohto právneho systému som sa zamerala ako funguje zánik manželstva v oboch krajinách a ako funguje rozvodový rozsudok ako samostatný dokument, taktiež v oboch krajinách. Zistila som, že rozvod v oboch krajinách funguje podobne, teda návrh na rozvod môže podať jeden z manželov, jeden z manželov so súhlasom druhého manžela alebo ho môžu podať obojstranne. V oboch krajinách môže byť rozvod nesporný, teda bez zisťovania príčin rozvratu alebo sporný, so zisťovaním príčin rozvratu. Na priek tomu, že proces rozvodu je podobný, existujú aj rozdiely. V Španielsku existuje podanie žiadosti o rozluku (*separación*), kde sa prerušuje spolužitie manželov, ale nedochádza k zrušeniu manželského zväzku. V Českej republike zas existuje rozvod s *tvrdostní klauzulou*, ktorá chráni manžela pred neprimeranou ujmou a takisto chráni aj záujmy spoločného maloletého dieťaťa. Rozsudky ako samostatné dokumenty sú v oboch krajinách verejnou listinou a podávajú sa k súdu prvej inštancie. Po rešerši celej právnej teórie, ktorú som spracovala pre túto prácu som dospela k záveru, že prekladateľ sa musí stať akýmsi právnym laikom, aby bol jeho preklad relevantný. Okrem toho sa rozvodové rozsudky opierajú o zákony, ktoré nie sú vždy pre bežného človeka zrozumiteľné, a preto je potrebné osvojiť si aj právne lexikum a termíny, ktoré sa v tejto súvislosti používajú.

Tak ako som už načrtla, právny jazyk je v celku komplikovaný, pretože disponuje zvláštnosťami, ktoré ho odlišujú od základu spisovného jazyka. Tieto zvláštnosti sú najmä

slovník právneho jazyka a jeho štýl. Právny jazyk a administratívne texty spadajú pod funkčný administratívny štýl, ktorý je komplexný a očakáva sa od neho dodržiavanie predpísaných noriem, hlavne tých, ktoré sa týkajú obsahovej, jazykovej a grafickej úpravy. Jeho typickými znakmi sú vecnosť, jasnosť, stručnosť, prehľadnosť atď. V Českej republike aj v Španielsku sa tento štýl vyznačuje nominálnosťou a mnohými spojeniami, frázami či šablónami. V oboch krajinách sa tento štýl snaží o vecnú správnosť a maximálnu objektívnosť. Opäť si však prekladateľ musí uvedomiť jazykovú stránku oboch krajín a prispôbiť tomu daný preklad. Zatiaľ čo v Českej republike prevláda vo vetách skôr prítomný a minulý čas, Španielsko sa najčastejšie opiera o mnoho iných časov, a niektoré z nich sú dokonca archaické. Toto všetko by mal mať prekladateľ na pamäti a oboznámiť sa s obidvomi štýlovými normami právnych textov.

Formálne a obsahové vlastnosti rozvodových rozsudkov sa v oboch krajinách pomerne líšia. Preto som sa venovala v štvrtej kapitole ich hlavným rozdielom a pre lepšiu predstavu som vytvorila grafickú tabuľku. Je to jeden z ďalších dôležitých krokov, s ktorými by mal byť prekladateľ oboznámený pred prekladom samotného textu, pretože forma a obsah by sa mala čo najviac podobat' originálu.

V praktickej časti tejto práci som analyzovala syntakticko-morfologickú a lexikálnu rovinu a ortografiu rozsudkov. Dospela som k záveru, že rozvodové rozsudky sú naozaj špecifickým právnym dokumentom a prekladateľ sa tak musí pasovať s mnohými nástrahami a problémami, ktoré pri preklade môžu vzniknúť. Prekladateľ tak musí čeliť rôznym špecifikám právnej španielčiny na všetkých jazykových úrovniach. Tak ako som už spomínala, asi najproblematickejší aspekt pre prekladateľa môže predstavovať práve právna terminológia. Po uskutočnení tejto kontrastívnej analýzy som zistila, že niektoré termíny môžu znamenať v právnom kontexte v oboch jazykoch niečo úplne odlišné, a preto by prekladateľ mal byť schopný nájsť práve taký ekvivalent, ktorý odpovedá právnomu termínu.

V záverečnej časti tejto práce som vytvorila terminologický slovník, ktorý obsahuje špecifické španielske aj české termíny, ktoré sa často objavujú v rozvodových rozsudkoch. Po úplnom dokončení kontrastívnej analýzy som dospela k záveru, že všetky kapitoly navzájom spolu súvisia a bez týchto znalostí by pravdepodobne nebolo možné dosiahnuť kvalitný preklad právneho textu, v tomto prípade rozvodového rozsudku. Právna teória, právny jazyk, znalosť východiskového a cieľového jazyka, ich špecifiká a vhodné postupy pri preklade tvoria,

v tomto prípade, neoddeliteľnú súčasť znalostí, ktoré sa pri preklade týchto typoch textov vyžadujú.

Túto prácu by som rada zakončila citátom, na ktorý som narazila pri hľadaní zdrojov pre túto prácu, a ktorý mi utkvel v pamäti až doteraz.

Reinhold Niebuhr: *„Rodinný život je príliš intímny na to, aby se zachovával duchem práva. Môže byť ale uchovávan duchem lásky, která hranice práva přesahuje“*⁹³

⁹³ Reinhold NIEBUHR, «Rodinné společenství», v *Abeceda rodinného práva*, D. KOVAŘOVÁ, Praha: Wolters Kluwer, ČR, 2020, 47.

8. Zoznam použitých skratiek

CC	Código Civil
CJ	cieľový jazyk
CT	cieľový text
ČR	Česká republika
NOZ	Nový občanský zákoník
OLE	Ortografía de la lengua española
OSŘ	Občanský soudní řád
OZ	Občanský zákoník
RAE	Real Academia Española
VJ	východiskový jazyk
VT	východiskový text
ZOR	Zákon o rodine

9. Resumé

The aim of this thesis is a contrastive analysis of Judgment for Dissolution of Marriage in Czech and Spanish from the translation point of view. Judgments for Dissolution of Marriage are translated quite often. However, these are legal documents where the place higher demands. Logically, the translator can encounter a wide range of issues. This is the reason why I am engaged in contrasting analysis in both languages at all language levels.

The translator should generally specialize in the field of the text he will translate, therefore the first and the second chapters include the summary of the basic legal theory. For this reason, the beginning of this work is devoted to the legal theory, namely the continental legal system, which operates equally in Spain and the Czech Republic. Then I discuss the demise of marriage and divorce judgments as separate documents in both countries.

In the third chapter I turn to legal language, which is key for correct and adequate translation. On this basis, I am devoted mainly to the semiotics of legal translation and functional administrative style, its specifics, and basic elements. In this chapter I also deal with the style standard of legal texts on syntactical-morphological and lexical levels in both countries separately.

The fourth chapter focuses on the formal and content characteristics of the divorce judgment, their parts and how they look. To gain a better insight, I have decided to create a graphic table with divorce judgments from both countries.

The fifth and the sixth chapter concentrate on linguistic analysis on syntactical-morphological and lexical level. In the fifth chapter, I have concluded to disassemble the orthography, which could cause some problems during translation. In the sixth chapter, I have created a terminological dictionary that contains both Czech and Spanish terms.

10. Bibliografia

ČECHOVÁ, Marie, Marie KRČMOVÁ a Eva MINAŘOVÁ: *Současná stylistika*, Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2008.

DRÁPAL, Ljubomír, J. BUREŠ a kol.: *Občanský soudní řád I. § 1- 200za. Komentář 1.*, Praha: C.H. Beck, 2009.

CHOVANEC, Jan, Miroslav BÁZLIK a Teodor HREHOVČÍK: *Soudní překlad a tlumočení*, Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2011.

CHROMÁ, Marta: *Právní překlad v teorii a praxi: nový občanský zákoník*, Vyd. 1., Praha: Karolinum, 2014.

KNAPP, Viktor: *Teorie práva*, Vyd. 1., Praha: C.H. Beck, 1995.

KNAPP, Viktor: *Velké právní systémy: úvod do srovnávací právní vědy*, Vyd. 1., Praha: C.H. Beck, 1996.

KNITTLOVÁ, Dagmar a kolektiv: *Překlad a překládání*, Vyd. 1., Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, Filozofická fakulta, 2010.

KOVAŘOVÁ, Daniela: *Abeceda rodinného práva*, Praha: Wolters Kluwer ČR, 2020.

NIEBUHR, Reinhold: «Rodinné společenství», v *Abeceda rodinného práva*, D. KOVAŘOVÁ, Praha: Wolters Kluwer, ČR, 2020.

OSINA, Petr: *Teorie práva*, Praha: Leges, 2013.

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA y ASOCIACIÓN DE ACADEMIAS DE LA LENGUA ESPAÑOLA: *Ortografía de la lengua española*, Madrid, 2010, [versión electrónica, edición Titivillus, ePub base r1.2].

ŠMÍD, Ondřej a Renáta ŠÍNOVÁ: *Rozvod manželství*, Vyd. 1., Praha: Leges, 2013.

ŠMÍD, Ondřej, R. VACOVÁ a kol.: *Výživné*, Praha: Leges, 2017.

ŠMIHULA, D.: *Teoría štátu a práva*, Bratislava: Epos, 2010.

TOMÁŠEK, Michal: *Překlad v právní praxi*, 2 dopl. vyd., Praha: Linde, Právnické a ekonomické nakladatelství a knihkupectví, 2003.

VARVAŘOVSKÝ, P.: *Základy práva. O právu, státě a moci*. 3., aktualizované vyd. Praha: Wolters Kluwer, a.s., 2015.

VIVANCOS, Fernando Vilches y Ramón SARMIENTO GONZÁLEZ: *Lenguaje Jurídico-administrativo. Una Lengua De Especialidad*, 1. ed., Madrid: Dykinson, S.L., 2016.

WINTEROVÁ, Alena, A. MACKOVÁ a kolektiv: *Civilní právo procesní. Část první: řízení nalézací*. 8. nezměněné vydání, Praha: Leges, 2015.

Elektornické zdroje

BAŇÁKOVÁ, Klaudia: «Civil law vs. Common law a ich typické pramene práva», *Den právní teorie: Česko-slovenská doktorandská konference o teorii práva*, Sborník příspěvků z konference (ed. Martin Hapla), svazek č. 485, Brno: Masarykova univerzita, 2014. <<https://www.law.muni.cz/sborniky/Den-pravni-teorie/Den-pravni-teorie-2014.pdf>>, [consulta: 3/3/2022].

DE MIGUEL, Elena: *El texto jurídico-administrativo: Análisis de una orden ministerial*, Universidad Autónoma de Madrid, 2000, <<https://webs.ucm.es/info/circulo/no4/demiguel.htm>>, [consulta: 11/3/2022].

ETXEBARRIA AROSTEGUI, Maitena: *El lenguaje jurídico-administrativo: Propuestas para su modernización y normalización*, Universidad del País Vasco, <<http://www.sel.edu.es/pdf/jul-dic-97/27-2-Etxebarria.pdf>>, [consulta: 12/3/2022].

EURÓPSKA JUSTIČNÁ SIEŤ (PRE OBČIANSKE A OBCHODNÉ VECI): <https://e-justice.europa.eu/45/SK/divorce_and_legal_separation?SPAIN&member=1>, [consulta: 9/3/2022].

KRÁLOVÁ, Jana. *Vybrané problémy španělské stylistiky na pozadí češtiny*, Univerzita Karlova v Praze: Filozofická fakulta, 2012, <https://utrlff.cuni.cz/wp-content/uploads/sites/149/2020/06/UTRLFF-75-version1-utrlff_58_version1_vybrane_pro.pdf>, [consulta: 20/3/2022].

NOVÁKOVÁ, Eva: *Kontrastivní analýza, lingvistika a překlad – sokové, či partneři?*, Bohemia Olomucensia, 2019, <<https://www.ceeol.com/search/article-detail?id=938617>>, [consulta: 11/3/2022].

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA: *Diccionario panhispánico del español jurídico* [en línea], Madrid, 2020, <<https://dpej.rae.es>>, [consulta: 22/4/2022].

TORRES MALDONADO, Marco Andrei: *Los efectos de la sentencia de divorcio. La protección del tercero de buena fe a partir de su inscripción en el Registro Personal*, Universidad Nacional Mayor de San Marcos, 2015, <<https://works.bepress.com/marcoandreitorresmaldonado/19/>>, [consulta: 9/3/2022].

Zákony

ČESKÁ REPUBLIKA: *zákon č. 292/2013 Sb., Občanský soudní řád § 36.*

ČESKÁ REPUBLIKA: *zákon č. 292/2013 Sb., Občanský soudní řád, § 383 a § 372*

ČESKÁ REPUBLIKA: *zákon č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník, § 1902.*

ČESKÁ REPUBLIKA: *zákon č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník, § 680.*

ČESKÁ REPUBLIKA: *zákon č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník, § 708 a § 709.*

ČESKÁ REPUBLIKA: *zákon č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník, § 729.*

ČESKÁ REPUBLIKA: *zákon č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník, § 739.*

ESPAÑA: *Ley 1/2000, de 7 de enero, de Ley de Enjuiciamiento Civil*

11. Prílohy

1A

Roj: **SJPI 637/2018 - ECLI:ES:JPI:2018:637**

Id Cendoj: **17079420062018100001**

Órgano: **Juzgado de Primera Instancia**

Sede: **Girona**

Sección: **6**

Fecha: **10/04/2018**

Nº de Recurso: **243/2018**

Nº de Resolución: **254/2018**

Procedimiento: **Familia. Divorcio mutuo acuerdo**

Proponente: **JUAN CARLOS GODOY SARRIO**

Tipo de Resolución: **Sentencia**

Juzgado de Primera Instancia nº 6 de Girona (ant.CI-7)

Avenida Ramon Folch, 4-6, 2a planta - Girona - C.P.: 17001

TEL.: 972942958

FAX: 972485302

EMAIL: instancia6.girona@xij.gencat.cat

N.I.G.: 1707942120188025682

Divorcio de mutuo acuerdo 243/2018 -H

Materia: Demandas consensuadas de separación o divorcio

SENTENCIA Nº 254/2018

En Girona, a 10 de Abril de 2018

Vistos por D. JUAN CARLOS GODOY SARRIO, Magistrado-Juez de Adscripción Territorial del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, adscrito al Juzgado de Primera Instancia, número seis de Girona, los presentes autos de divorcio, número 243/2018, seguidos ante este Juzgado a instancia del procurador de los tribunales, D^a. MARIA ANGELS VILA REYNER en nombre y representación de D^a. Adela y D. Ezequias, asistidos por los letrados, D^a. YOLANDA VILA FERNÁNDEZ y D^a. MARTA ALSINA CONESA, ha dictado Sentencia en virtud de los siguientes:

ANTECEDENTES DE HECHO

PRIMERO. Por el procurador de los tribunales, D^a. MARIA ANGELS VILA REYNER en nombre y representación de D^a. Adela y D. Ezequias, se presentó demanda de divorcio, en la que tras alegar los hechos y fundamentos de derecho que entendió le eran de aplicación, terminó suplicando que se dictara sentencia de conformidad con sus pretensiones.

SEGUNDO. Por Decreto de 1 de Febrero de 2018 se admitió a trámite la demanda, ratificándose ambos cónyuges en la propuesta de convenio regulador, sin oposición del Fiscal.

TERCERO.- En la tramitación de este procedimiento se han seguido las prescripciones legales.

FUNDAMENTOS DE DERECHO

PRIMERO. Conforme al artículo 85 del Código Civil el matrimonio se disuelve por el divorcio, cualquiera que sea la forma y el tiempo de su celebración; y el art. 86 del mismo Código prevé que se decretará judicialmente el divorcio, cualquiera que sea la forma de celebración del matrimonio, a petición de uno solo de los cónyuges, de ambos o de uno con el consentimiento del otro, cuando concurren los requisitos y circunstancias exigidos

en el art. 81, cuyo precepto se refiere a la separación matrimonial estableciendo que se decretará una vez transcurridos tres meses desde la celebración del matrimonio

SEGUNDO.- En el caso de autos concurren todos los requisitos legales para conceder el divorcio de las partes, y han aportado el convenio regulador, que ha de probarse por cuanto cumple con el contenido previsto en el art. 90 CC y 233-2 del capítulo III, título III, libro II del Código Civil de Cataluña, siendo ratificado por los cónyuges, sin oposición del Fiscal.

TERCERO. Por cuanto antecede, procede acceder a lo solicitado, sin hacer especial pronunciamiento sobre el pago de las costas procesales.

Vistos los preceptos legales citados y demás de pertinente aplicación,

FALLO

Que estimando la demanda interpuesta por el procurador de los tribunales, D^a. MARIA ANGELS VILA REYNER en nombre y representación de D^a. Adela y D. Ezequias, debo declarar y declarar la disolución del matrimonio formado por ambos cónyuges, con todos los efectos legales inherentes a dicha declaración.

Debo aprobar y aprobar el convenio regulador de fecha 30 de Noviembre de 2017, que se une por testimonio a la presente resolución. Todo ello sin hacer especial condena sobre el pago de las costas procesales causadas.

Una vez firme la presente sentencia, comuníquese al Encargado del registro Civil en que conste inscrito el matrimonio para la inscripción del divorcio a l margen de la inscripción del matrimonio.

Notifíquese esta sentencia a las partes, haciéndoles saber que contra la misma sólo cabe recurso de apelación en el plazo de veinte días por el Ministerio Fiscal en interés de los hijos con arreglo al artículo 777,8º de la LEC.

Así por esta mi sentencia la pronuncia, manda y firma, D. Juan Carlos Godoy Sarrió, Magistrado-Juez de Adscripción Territorial del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, adscrito al Juzgado de Primera Instancia, número seis de Girona.

Roj: SJPI 754/2017 - ECLI:ES:JPI:2017:754

Id Cendoj: 12040420072017100002

Órgano: Juzgado de Primera Instancia

Sede: Castellón de la Plana/Castelló de la Plana

Sección: 7

Fecha: 18/09/2017

Nº de Recurso: 658/2016

Nº de Resolución: 433/2017

Procedimiento: Civil

ponente: JOSE LUIS CONDE-PUMPIDO GARCIA

Tipo de Resolución: Sentencia

JUZGADO DE 1ª INSTANCIA NUM. 7 CASTELLÓN

Procedimiento: Familia. Divorcio contencioso [DIC] - 000658/2016

N.I.G. : 1204042-2-2016-0005416

SENTENCIA Nº 433/17

En Castellón de la Plana, a dieciocho de septiembre de dos mil diecisiete.

DON JOSÉ LUIS CONDE PUMPIDO GARCÍA, Magistrado-Juez de Primera Instancia nº 7 de Castellón de la Plana, ha conocido los presentes autos de juicio de Divorcio nº **658/2016**, promovidos a instancia de doña Brigida, representada por la Procuradora Sra. Inglada Cubedo y defendida por la Letrada Sra. Edo Sa nz, contra don Abilio, representado por el Procurador Sr. Borrell Espinosa y defendido por la Letrada Sra. Pachés Mateu, en los que ha sido parte el Ministerio Fiscal.

ANTECEDENTES DE HECHO

PRIMERO.- La Procuradora Sra. Inglada Cubedo, en la representación que tiene acreditada de doña Brigida, promovió demanda de divorcio contra don Abilio en la que, tras la alegación de los hechos y fundamentos de derecho que estimó aplicables concluyó con la súplica, de que se dictase sentencia declarando haber lugar al divorcio de los litigantes, con adopción de las medidas que allí se exponían y que se dan por reproducidas.

SEGUNDO.- Admitida a trámite la demanda, se emplazó en legal forma a la parte demandada, quien compareció representada por el Procurador Sr. Borrell Espinosa, contestando a la demanda en el sentido de solicitar el divorcio y la adopción de medidas parcialmente distintas a las interesadas de adverso.

El Ministerio Fiscal contestó solicitando que se dictase sentencia de acuerdo al resultado de la prueba que se practicara.

TERCERO.- Citadas las partes a la vista, ésta se celebró el día 18 de septiembre de 2017, compareciendo las dos partes, que alcanzaron un acuerdo en el que se ratificaron y al que el Ministerio Fiscal, en la persona de don Balbino, no se opuso, con lo que quedaron conclusos los autos sin más trámites.

CUARTO.- En este procedimiento deben declararse como hechos probados los que se relatan a continuación.

1.- Don Abilio y doña Brigida contrajeron matrimonio en Castellón el día 30 de enero de 2009. *(Hecho acreditado mediante la certificación de matrimonio acompañado con la demanda de las Medidas provisionales previas)*

2.- El citado matrimonio tuvo dos hijos: Conrado y Diego, nacidos ambos el NUM000 -2009. *(Hecho acreditado mediante las certificaciones de nacimiento de los hijos acompañadas a la demanda de las Medidas provisionales previas)*

3.- Los cónyuges han alcanzado un acuerdo sobre las medidas que han de regir tras su divorcio.

FUNDAMENTOS DE DERECHO

PRIMERO.- Habiendo transcurrido tres meses desde la celebración del matrimonio, concurren los requisitos que, conforme a los artículos 81.1 y 86 del Código Civil en la redacción dada por la Ley 15/2005, de 8 de julio, permiten decretar el divorcio de los cónyuges litigantes.

SEGUNDO.- En cuanto a las medidas que hayan de regir tras el divorcio, habiendo alcanzado las partes un acuerdo que ratificaron, y al que no se opuso el Ministerio Fiscal, y considerando que lo acordado no resulta perjudicial para el interés de los hijos menores, procede aprobarlo.

TERCERO.- La especial naturaleza de las pretensiones deducidas en este pleito hace que no se estime procedente condenar a ninguno de los litigantes al pago de las costas.

Vistos los preceptos legales citados, y, demás de general y pertinente aplicación,

FALLO

Que estimando parcialmente la demanda formulada por la Procuradora Sra. Inglada Cubedo en nombre y representación de doña Brígida contra don Abilio, debo decretar y decreto el divorcio de los expresados litigantes, con todos los efectos legales, adoptando las siguientes medidas:

1.- La patria potestad sobre los hijos menores comunes, Diego y Conrado, será compartida por ambos progenitores, precisándose el consentimiento de ambos, o, en su defecto, autorización judicial, para adoptar las decisiones que afecten a los aspectos más trascendentes de la vida, salud, educación y formación de los menores.

En particular, quedan sometidas a este régimen y no podrán ser adoptadas unilateralmente por ningún progenitor, las decisiones relativas a fijación del lugar de residencia de los menores, y los posteriores traslados de domicilio de éstos que les aparten de su entorno habitual; las referidas a la elección del centro escolar o institución de enseñanza, pública o privada, y sus cambios ulteriores; las relativas a la orientación educativa, religiosa o laica, y a la realización por los menores de actos de profesión de fe o culto propios de una confesión; el sometimiento de los menores, de menos de 16 años, a tratamientos o intervenciones médicas preventivas, curativas o quirúrgicas, incluidas las estéticas, salvo los casos de urgente necesidad; la aplicación de terapias psiquiátricas o psicológicas a los menores y la realización por éstos de actividades extraescolares deportivas, formativas o lúdicas, y, en general, todas aquellas que constituyan gastos extraordinarios que deban satisfacerse por ambos progenitores.

Notificada fehacientemente al otro progenitor la decisión que uno de ellos pretenda adoptar en relación con los menores, recabando su consentimiento a la decisión proyectada, se entenderá tácitamente prestado el mismo, si, en el plazo de diez días naturales siguientes, aquel no lo deniega expresamente. En este supuesto será precisa la previa autorización judicial para poder ejecutar la decisión objeto de discrepancia.

Las decisiones relativas a aspectos o materias de la vida de los menores distintas de las enunciadas, así como las de prestación de asistencia sanitaria en caso de urgente necesidad, corresponde adoptarlas al progenitor que tenga consigo a los menores, en el momento en que la cuestión se suscite.

El progenitor con quien los menores convivan en cada momento, vendrá obligado a informar al otro progenitor de todas aquellas cuestiones trascendentes en la vida de los menores, respecto de las cuales no pueda este último obtener directamente información. Igual deber pesa sobre el progenitor con quien no vivan habitualmente los hijos respecto de iguales cuestiones acaecidas en el tiempo que tenga consigo a los menores.

Los progenitores tienen derecho a solicitar y obtener de terceros, sean personas físicas o jurídicas, públicas o privadas, cuanta información obre en poder de éstos últimos sobre la evolución escolar y académica de sus hijos y su estado de salud física o psíquica.

Cada progenitor tendrá el deber de entregar al otro progenitor, junto con los hijos menores, la documentación personal de éstos (libro de familia; pasaporte; D.N.I.; tarjeta sanitaria; cartilla de vacunación).

2.- Se establece un régimen de convivencia compartida que se llevará a cabo por periodos semanales a lternos iniciándose a la salida del colegio los viernes (con independencia de que dicho horario varíe según los meses y de que haya o no clase por la tarde), donde se producirán los intercambios y, en caso de que algún viernes sea festivo, el progenitor (o familiar) al que le corresponda iniciar su periodo de convivencia recogerá a los niños a las 17,00 horas en el domicilio del progenitor con el que acaban de pasar la semana. Este régimen estará vigente durante todo el año, a excepción de los periodos de vacaciones de verano y Navidad. El periodo estival comprenderá desde el último viernes de junio hasta el primer viernes de septiembre y será disfrutado en cuatro

periodos alternos (el primero, desde las 17,00 horas del último viernes de junio hasta las 20,00 horas 15 de julio; el segundo desde las 20,00 horas del 15 de julio hasta las 20,00 horas del 31 de julio; el tercero desde las 20,00 horas del 31 de julio hasta las 20,00 horas del 15 de agosto, y el cuarto desde las 20,00 horas del 15 de agosto hasta las 17,00 horas del primer viernes de septiembre, siempre con intercambios en el domicilio del progenitor con el que acaben de estar los hijos. El período navideño comprenderá desde el último viernes lectivo de diciembre hasta el segundo viernes de enero, y se dividirá en dos mitades iguales. Corresponderá en los años pares al padre la primera mitad y a la madre la segunda, y a la inversa en los años impares.

Durante las semanas que los hijos residan con la madre, el padre los tendrá en su compañía una tarde entre semana (en defecto de acuerdo, la de los martes) desde la salida del colegio o instituto hasta las 20,30 horas. Estas visitas de entre semana se suspenderán en los periodos de vacaciones escolares.

3.- Cada progenitor asumirá los gastos ordinarios de los hijos cuando los tenga en su compañía. Los gastos escolares y educativos de los hijos, así como los gastos extraordinarios de éstos, serán abonados en la proporción del 64 % el padre y 36 % la madre.

4.- Se fija como domicilio de los menores a efectos padronales el domicilio materno, sito en Castellón, AVENIDA000 nº NUM001 , NUM002 - NUM003 .

5.- Ambos progenitores acudirán a una intervención familiar de Coordinador Parental, que será llevado a cabo por la asociación ANEFAM.

Todo ello sin realizar expreso pronunciamiento condenatorio en costas.

Notifíquese la presente resolución a las partes, haciéndoles saber que contra la misma cabe interponer recurso de apelación en el plazo de veinte días, que no suspenderá la eficacia de las medidas acordadas.

De conformidad con la Disposición Adicional Decimoquinta de la Ley Orgánica del Poder Judicial, introducida por el artículo 1.19 de la Ley Orgánica 1/2009, de 3 de noviembre, para la interposición del recurso de apelación la parte recurrente deberá constituir un depósito de **50 euros**, que consignará en la cuenta de consignaciones de este Juzgado, sin que pueda admitirse a trámite el recurso si el depósito no estuviere constituido.

Una vez que sea firme deberá ser inscrita en el Registro Civil de y al margen de las inscripciones del matrimonio.

Así, por esta, mi sentencia, lo pronuncio, mando y firmo.

El Juez

PUBLICACIÓN: Leída y publicada fue la anterior Sentencia por el Juez que la ha dictado, estando constituido en Audiencia Pública, en el mismo día de su pronunciamiento, ante el Secretario Judicial **Doy fe.**

Roj: SJPI 124/2013 - ECLI:ES:JPI:2013:124

Id Cendo: 29067420052013100001

Órgano: Juzgado de Primera Instancia

Sede: Málaga

Sección: 5

Fecha: 17/12/2013

Nº de Recurso: 575/2013

Nº de Resolución: 984/2013

Procedimiento: CIVIL

ponente: JOSE LUIS UTRERA GUTIERREZ

Tipo de Resolución: Sentencia

JUZG. DE 1ª INSTANCIA 5 DE MALAGA

c/ Fiscal Luis Portero s/n

4ª PLANTA. CIUDAD JUSTICIA

Tlf:95 1939 025, Fax: 951939125

Número de Identificación General: 2906742020130017142

Procedimiento: Familia. Divorcio Contencioso 575/2013. Negociado: IA

S E N T E N C I A N º 984/2013

JUEZ QUE LA DICTA : D/Dª JOSÉ LUIS UTRERA GUTIÉRREZ

Lugar : Málaga

Fecha : diecisiete de diciembre de dos mil trece

PARTE DEMANDANTE : Sonsoles

Abogado :

Procurador : SEBASTIAN GARCIA-ALARCON JIMENEZ

PARTE DEMANDADA : Juan Enrique

Abogado : JESUS LOPEZ CORTES

Procurador : ELSA BERROS MEDINA

MINISTERIO FISCAL

ANTECEDENTES DE HECHO

PRIMERO: Por el Procurador indicado en la representación acreditada se formuló demanda de divorcio que por turno de reparto correspondió a este Juzgado, basada en los hechos que articula en el cuerpo del escrito y concretamente en que concurriendo la causa de divorcio alegada no deseaba continuar conviviendo con el demandado y terminaba tras citar los fundamentos de derecho que estimó de aplicación, por suplicar al Juzgado que previa la tramitación oportuna se dictase sentencia por la que estimando íntegramente la demanda se declare el divorcio del matrimonio contraído entre las partes y su inscripción en el Registro Civil correspondiente y se adoptasen las medidas especificadas en el suplico.

SEGUNDO: Por Decreto de fecha 09/05/2013 se admitió a trámite la demanda y se acordó emplazar a la parte demandada y al Ministerio Fiscal para que la contestaran en el plazo de veinte días, personándose en legal forma la demandada y contestando la demanda. El Ministerio Fiscal contestó la demanda en tiempo y forma.

Se convocó a las partes a juicio en la que comparecieron las partes haciendo las alegaciones que constan en el acta. Recibido el pleito a prueba, se practicaron las declaradas pertinentes con el resultado que obra en autos.

TERCERO.- Que en la tramitación de estos autos se han observado todas las prescripciones legales.

FUNDAMENTOS DE DERECHO

PRIMERO.- Respecto al divorcio interesado, ha de declararse su procedencia al concurrir la causa prevista en el artículo 86 en relación a 181-2º del Código Civil y haber transcurrido más de tres meses desde la celebración del matrimonio.

SEGUNDO.- En relación a las medidas definitivas de los artículos 91 y 97 del Código Civil y 774-4º de la L.E.C., las partes sólo discrepan en el plazo respecto al que el esposo se hará cargo del levantamiento de las cargas de la sociedad de gananciales, que para el demandado debe ser durante 6 meses, tal y como acordaron en el Servicio de Mediación y así se reflejó en el acuerdo mediado de 10-10-2013 firmado por las partes y el mediador, mientras la esposa sostiene que habrá de ser al menos por un año dada su situación de desempleo.

Tal disyuntiva ha de ser resuelta en favor de la tesis del esposo habida cuenta del valor que ha de darse al acuerdo mediado a portado a los autos y en el que consta que el plazo pactado por las partes fue de 6 meses.

A este respecto ha de señalarse que los acuerdos alcanzados en mediación y documentados en lo que la Ley 5/2012 llama acta final (artículo 22-3) o acuerdo de mediación (artículo 23) deben ser equiparados, en el ámbito de los procesos de familia, a los convenios reguladores no ratificados o no aprobados judicialmente, siéndoles de aplicación la abundante jurisprudencia sobre los mismos (STS Sº 1º19-121997 y 15-2-2002 por todas).

Pero además ha de tenerse presente que los acuerdos alcanzados en un proceso de mediación, como el que nos ocupa, tienen un "plus" de obligatoriedad. En efecto, ha de recordarse que el artículo 23.3 de la precitada Ley 5/2012 en su último párrafo habla del carácter vinculante del acuerdo alcanzado en mediación. Pero sobre todo esa obligatoriedad "reforzada" vendría dada porque estaríamos ante negocios jurídicos de familia cuya elaboración se efectúa en un entorno especialmente apto para que la expresión de la voluntad allí recogida lo haya sido sin vicio alguno, pues se desarrolla, gracias a la intervención técnica del mediador, garantizando la voluntariedad de la participación, la igualdad en el desarrollo de los debates que llevan al consenso e incluso con la posibilidad de contar con información y asesoramiento suficiente. Esa "pureza" negocial puesta en relación con las numerosas referencias del Código Civil al "acuerdo de las partes" a la hora de fijar las medidas del artículo 91 y siguientes en los procesos de familia (artículos 91, 92.5, 96 y 97 1º), supone que los pactos alcanzados en un proceso de mediación técnicamente correcto pero no trasladados a un convenio regulador ratificado judicialmente deben tener un alto peso en la adopción por el Juez de las medidas a que se refieren. O dicho de otra forma, deberá ser quien se aparta de lo convenido en mediación quien acredite, de forma rotunda, aquellas circunstancias coetáneas o posteriores al proceso mediacional que justifiquen el que lo pactado por las partes entonces no deba ser ahora ratificado judicialmente.

En el supuesto de autos la esposa no acreditó razón alguna de carácter objetivo que justificase su posterior discrepancia con el acuerdo mediado, pues no ha probado vicio o error alguno en el consentimiento prestado entonces, ni falta de información, alegando únicamente como motivo de su retractación respecto a lo firmado y su negativa a trasladarlo al convenio regulador correspondiente que así se lo aconsejó su abogada. Tal argumento es insuficiente para dejar sin efecto lo acordado en mediación por lo razones expuestas, más aun cuando hablamos de un acuerdo que versa sobre una materia de libre disposición entre las partes como es el levantamiento de las cargas de la sociedad de gananciales.

Sin desconocer la importancia fundamental del papel del letrado en cualquier proceso judicial como garante del derecho fundamental a la tutela judicial efectiva de sus clientes, sí conviene matizar que cuando su asesoramiento, como en el caso de autos, es contrario a la ratificación en sede judicial de un acuerdo alcanzado en una mediación intrajudicial correctamente desarrollada, deberá fundamentarse de forma clara y precisa como lo exigen los artículos 414 y 440 de la L.E.C. que, en su nueva redacción dada por la Ley 5/2012 de mediación en asuntos civiles y mercantiles, señalan que una vez informadas las partes respecto a la posibilidad de acudir a la mediación "...indicarán en la audiencia su decisión al respecto y las razones de la misma", de donde se deduce que la decisión de excluir la mediación extrajudicial como forma de gestionar el conflicto ha de ser fundada, razonada y explicitada por los letrados en el proceso, no bastando formulas protocolarias que vaciarían de contenido la clara apuesta del legislador por la mediación plasmada en tales preceptos. Argumentos extrapolables con mayor razón a un caso, como el de autos, donde la mediación había concluido con un acuerdo entre las partes y la argumentación contraria al mismo por parte de la letrada carecía de consistencia.

En el caso que nos ocupa, no basta una simple discrepancia en un plazo, huerfana de otros argumentos, para dejar sin efecto lo acordado en mediación, pues eso supone que el letrado aboca a su cliente a un proceso contencioso, con lo que ello comporta (especialmente en el ámbito de los conflictos de familia) de coste emocional para todo el grupo familiar donde hay una menor de 7 años, y además ignorar el mandato del legislador ("indirecto" pero claro para todos los operadores jurídicos) respecto a que, con carácter preferente, los conflictos familiares se gestionen judicialmente por la vía del proceso de mutuo acuerdo (artículos 770, 5ª y 7ª y 771.2 de la L.E.C.), pues se da una respuesta de más calidad al conflicto familiar que por la vía del proceso contencioso.

En base a las anteriores conclusiones procede adoptar como medidas definitivas las plasmadas en el acuerdo de mediación de 10-10-2013 obrante en autos (documental) convenientemente detallado en el fallo de esta sentencia.

TERCERO.- La presente sentencia, una vez que sea firme, ha de producir además la disolución del régimen económico matrimonial, según el artículo 95 en relación con el 1392 del Código Civil.

CUARTO.- Por lo que se refiere a las costas, conforme al artículo 394 de la Ley de Enjuiciamiento Civil, vista la naturaleza del procedimiento no procedes u imposición a ninguna de ellas.

Vistos los preceptos legales citados y demás de general aplicación

FALLO

Estimar la demanda de divorcio interpuesta por D/ª Sonsoles contra D. Juan Enrique, y en consecuencia de lo acordado y acuerdo la disolución del matrimonio por divorcio de los expresados con todos los efectos legales, acordando como medidas definitivas las siguientes:

Primera.- La guarda y custodia de la hija menor común se atribuye a Dª. Sonsoles quedando la titularidad y ejercicio de la patria potestad compartida entre ambos progenitores. Este ejercicio conjunto supone que las decisiones importantes relativas a la menor serán adoptadas por ambos progenitores de mutuo acuerdo y en caso de discrepancia resolverá el Juzgado conforme al trámite previsto en el artículo 156 del Código Civil. A título indicativo son decisiones incluidas en el ámbito de la patria potestad las relativas a las siguientes cuestiones:

Cambio de domicilio del menor fuera del municipio de residencia habitual y traslado al extranjero, salvo viajes vacacionales.

Elección inicial o cambio de centro escolar.

Determinación de las actividades extraescolares o complementarias.

Celebraciones sociales y religiosas de relevancia (bautismo, primera comunión y similares en otras religiones).

Actos médicos no urgentes que supongan intervención quirúrgica o tratamiento médico de larga duración o psicológicos.

Se reconoce al progenitor no custodio el derecho a obtener información sobre la marcha escolar de el/los menor/es y a participar en las actividades tutoriales del centro. Igualmente podrá recabar información médica sobre los tratamientos de sus hijo/s.

Segunda.- Se fija como régimen de comunicación, visitas y tenencia en compañía del padre con la hija menor el siguiente:

a) El progenitor no custodio podrá tener en su compañía a la hija menor un fin de semana de cada dos, desde las 16:30 horas del viernes a las 20:00 horas del domingo, recogiéndolo y entregándolo en el domicilio habitual. Igualmente tendrá el padre consigo al menor los martes y jueves de 17:00 a 21:00 horas.

b) La mitad de las vacaciones escolares. A tal fin se establecen los siguientes periodos.

- Semana Santa y Semana Blanca: primer periodo desde el último día lectivo a las 18 horas hasta el miércoles siguiente a las 10 horas. Segundo periodo desde dicho miércoles a las 10 horas hasta el domingo siguiente a las 20 horas.

Navidad: primer periodo desde el último día lectivo a las 18 horas hasta el día 30 de diciembre a las 18 horas. Segundo periodo desde las 18 horas del día 30 hasta el día 6 de enero a las 18 horas

Vera no. Primer periodo desde las 12 horas del 1 de julio a las 12 horas del 15 de julio, desde las 12 horas del 1 de Agosto a las 12 horas del 15 de agosto. Segundo periodo desde las 12 horas del 15 de julio a las 12 horas del 31 de julio y desde las 12 horas del 15 de agosto a las 12 horas de 31 de agosto.

Los años pares corresponderá al padre el primer periodo y los impares a la madre y así alternativamente. Las menores se recogerán y entregarán en el domicilio habitual de las menores.

El inicio del régimen de visitas será el segundo fin de semana siguiente a la notificación de esta resolución a cualquiera de las partes. Finalizados los periodos vacacionales corresponderá el primer fin de semana al progenitor que haya disfrutado el primer periodo vacacional anterior. Durante los periodos vacacionales queda interrumpido el régimen de visitas semanal.

c) El progenitor no custodio podrá comunicar telefónicamente con el menor si tiene más de tres años en los periodos que acuerden las partes y a falta de acuerdo los lunes y miércoles a las 20 horas.

d) Se apercibe a las partes de que el incumplimiento del régimen de visitas y estancia fijado podrá dar lugar a la imposición de multa coercitiva o modificación del régimen de guarda y visitas conforme a lo previsto en el artículo 776 de la LEC.

Tercera. - El uso y disfrute de la vivienda que hasta ahora ha sido el domicilio familiar se atribuye a la esposa e hija. Los gastos corrientes de suministros (agua, luz,...etc.) así como de comunidad serán abonados por quien ocupa la vivienda la esposa. El IBI se abonará por mitad entre las partes.

Cuarta. - Previo inventario, el otro cónyuge podrá retirar de dicho domicilio los bienes y objetos de uso personal o profesional. En el término de CINCO DIAS desde que le sea comunicada esta resolución el progenitor a quien no se haya atribuido el uso del domicilio familiar deberá abandonar, bajo el apercibimiento de que si así no lo hace será lanzado.

Quinta. - Se fija como pensión alimenticia a favor de la menor la cantidad mensual de 250 euros que deberá ingresar el padre dentro de los cinco primeros días de cada mes en la cuenta corriente o libreta de ahorro que el otro cónyuge designe. Dicha cantidad se incrementará o disminuirá conforme a las variaciones del Índice General de Precios al Consumo (I.P.C.), actualizándose anualmente de forma automática. Los gastos extraordinarios que se generen tales como médicos no cubiertos por la Seguridad Social, profesores de apoyo y similares serán abonados por mitad entre los padres.

Este curso escolar acuerdan que abonarán al 50% las clases de inglés que ya han iniciado, y todos los años tomarán la decisión de continuarlas o no.

Ambos progenitores abonarán al 50% tanto la hipoteca como los préstamos comunes.

Durante 6 meses, Don Juan Enrique se hará cargo de todas las deudas (hipoteca y préstamos), estas cantidades serán tenidas en cuenta a su favor, cuando se liquide la sociedad de gananciales.

Si en el mes séptimo Doña Sorsoles no procede al abono de la parte que le corresponde en las deudas, se procederá a la venta inmediata de la vivienda y a repartir entre ambos el resultado de la venta una vez descontadas todas las deudas.

Cada parte abonará sus propias costas.

Contra esta resolución cabe recurso de **APELACIÓN** ante la Audiencia Provincial de MALAGA (artículo 455 L.E.C.). El recurso se interpondrá por medio de escrito presentado en este Juzgado en el plazo de **VEINTE DÍAS** hábiles contados desde el día siguiente de la notificación, limitado a citar la resolución apelada, con expresión de los pronunciamientos que impugna (artículo 458 L.E.C.).

Para la admisión a trámite del recurso previamente deberá efectuarse constitución de depósito en cuantía de 50 euros, debiendo ingresarlo en la cuenta de este Juzgado de Banesto nº 2937 0000 02 0575 13, indicando en las Observaciones del documento de ingreso que se trata de un recurso de apelación seguido del código '02', de conformidad en lo establecido en la Disposición adicional Decimoquinta de la L.O 6/1985 del Poder Judicial, salvo concurrencia de los supuestos de exclusión previstos en la misma (Ministerio Fiscal, Estado, Comunidades Autónomas, Entidades Locales y organismos autónomos dependientes de todos ellos) o beneficiarios de asistencia jurídica gratuita.

Así por esta sentencia, lo pronuncio, mando y firmo.

PUBLICACIÓN - Dada, leída y publicada fue la anterior Sentencia por el/la Sr./Sra. MAGISTRADO-JUEZ que la dictó, estando el/la mismo/a celebrando audiencia pública en el mismo día de la fecha, de lo que yo, el/la Secretario Judicial doy fe, en Málaga, al día de la fecha. -

Roj: SJPI 99/2007 - ECLI:ES:JPI:2007:99

Id Cendoj: 28079420242007100001

Órgano: Juzgado de Primera Instancia

Sede: Madrid

Sección: 24

Fecha: 30/05/2007

Nº de Recurso: 1343/2006

Nº de Resolución: 350/2007

Procedimiento: CIVIL

Ponente: JUAN PABLO GONZALEZ DEL POZO

Tipo de Resolución: Sentencia

JDO. PRIMERA INSTANCIA N. 24 MADRID

SENTENCIA: 00350/2007

Procedimiento: FAMILIA. DIVORCIO CONTENCIOSO 1343 /2006

SENTENCIA Nº 350

En MADRID a treinta de mayo de dos mil siete.

D. JUAN PABLO GONZÁLEZ DEL POZO, MAGISTRADO-JUEZ de Primera Instancia n° 24 de MADRID, habiendo visto los autos seguidos en este Juzgado al número 1343 /2006, sobre disolución de matrimonio por divorcio, instados por el Procurador MARÍA DOLORES GIRÓN ARJONILLA en nombre y representación de D/ña Esther con la dirección Letrada de PAZ PANADERO MILLAN contra D. Gines representado por el procurador JAVIER DÍAZ MENENDEZ con la dirección Letrada de BEGOÑA MIGUEL MARTIN en virtud de las facultades dadas por la Constitución, y en nombre del Rey, dicta la siguiente sentencia:

ANTECEDENTES DE HECHO

PRIMERO.- Por la representación procesal mencionada, se formuló demanda sobre disolución por divorcio del matrimonio indicado, en la que después de exponer la situación familiar de los litigantes, hacia constar las circunstancias de la crisis conyugal, acabando por suplicar, tras los correspondientes fundamentos jurídicos, que se decretara el divorcio del matrimonio, con las medidas complementarias correspondientes.

SEGUNDO.- Admitida a trámite la demanda y emplazada la parte demandada, por la misma, personada en legal forma, se contestó a las pretensiones de la parte actora conforme se refleja en el escrito unido a las actuaciones. Emplazado igualmente el Ministerio Fiscal, por el mismo se contestó a la demanda en los términos reflejados en el escrito que obra unido a las actuaciones.

TERCERO.- Se tuvo por contestada la demanda y de acuerdo con lo dispuesto en el art 440, al que remiten los arts 753 y 770 de la Ley de Enjuiciamiento Civil 1/2000 se convocó a las partes a la celebración de la vista principal para el día 29,5.2007 celebrándose con el resultado que obra en autos.

Habiéndose practicado en dicha vista todas las pruebas admitidas y declaradas pertinentes.

CUARTO.-En la tramitación de estos autos se han observado las prescripciones legales.

FUNDAMENTOS DE DERECHO

PRIMERO.- La Ley 15/2005, de 8 de julio de 2005, de modificación del Código Civil en materia de separación y divorcio, ha supuesto, como bien explica su exposición de motivos, la superación en el derecho matrimonial español del sistema llamado divorcio - remedio, en el que el divorcio se concebía como último recurso al que podían acogerse los cónyuges tras la constatación de la quiebra definitiva e irreversible de su convivencia objetivada en una serie de causas tasadas entre las que en ningún caso la voluntad de uno o ambos cónyuges

bastaba» por sí sola, para obtener la separación o la disolución del vínculo matrimonial, y ha instaurado un sistema que podemos calificar de consensual casi puro en el que otorgando mayor trascendencia a la voluntad de la persona, como expresión del libre desarrollo de su personalidad garantizado por el artículo 10.1 de la CE, se reconoce el derecho de toda persona a no continuar casado, sin hacer depender el ejercicio de ese derecho de la concurrencia de causa objetiva alguna, salvo el transcurso del plazo de tres meses desde la celebración del matrimonio, sin que el demandado pueda oponerse a la petición por motivos materiales.

La separación y el divorcio se conciben "como dos opciones a las que las partes pueden acudir para solucionar las vicisitudes de su vida en común", de ahí que ambas instituciones, aunque produzcan efectos distintos, necesiten la concurrencia de los mismos requisitos y circunstancias para su declaración judicial.

En consonancia con la filosofía de la reforma, el actual artículo 86 del Código Civil en la redacción dada por la Ley 15/2005 establece que "Se decretará judicialmente el divorcio, cualquiera que sea la forma del matrimonio, a petición de uno sólo de los cónyuges, de ambos o de uno con el consentimiento del otro, cuando concurren los requisitos y circunstancias exigidos en el artículo 81".

A su vez, el artículo 81 del citado Cuerpo Legal, en su actual redacción, según Ley 15/2005, dispone "Se decretará judicialmente la separación cualquiera que sea la forma de celebración del matrimonio:

1º.- A petición de ambos cónyuges o de uno con el consentimiento del otro, una vez transcurridos tres meses desde la celebración del matrimonio. A la demanda se acompañará una propuesta de convenio regulador redactada conforme al artículo 90 de éste Código.

2º.- A petición de uno sólo de los cónyuges, una vez transcurridos tres meses desde la celebración del matrimonio. No será preciso el transcurso de este plazo para la interposición de la demanda cuando se acredite la existencia de un riesgo para la vida, la integridad física, la libertad, la integridad moral o libertad e indemnidad sexual del cónyuge demandante o de los hijos de ambos o de cualquiera de los miembros del matrimonio.

A la demanda se acompañará una propuesta fundada de las medidas que hayan de regular los efectos derivados de la separación".

Al amparo de los preceptos citados procede, en el presente caso, decretar la disolución por divorcio del matrimonio formado por los litigantes, al constar que han transcurrido tres meses desde su celebración, y que se ha formulado petición por ambos cónyuges de que se decrete la disolución del matrimonio por divorcio.

SEGUNDO.- A fin de que se regulen adecuadamente los efectos personales y patrimoniales derivados de la nueva situación de crisis conyugal y se fijen las medidas complementarias correspondientes, el artículo 91 del Código Civil, y en concordancia con el mismo el artículo 774.4 de la Ley 1/2000, de Enjuiciamiento Civil, imponen al Juez la obligación de determinar en las sentencias de nulidad, separación o divorcio, en defecto de acuerdo de los cónyuges o en caso de no aprobación del mismo, las medidas que hayan de sustituir a las ya adoptadas, de conformidad con los artículos 92 y siguientes en relación con los hijos, la vivienda familiar, las cargas del matrimonio, liquidación del régimen económico y las cautelas y garantías respectivas, estableciendo las que procedan si para alguno de estos conceptos no se hubiere adoptado ninguna.

El artículo 774.1 de la referida Ley 1/2000 establece que en la vista del juicio, si no lo hubieren hecho antes, conforme a lo dispuesto en los artículos anteriores, los cónyuges podrán someter al tribunal los acuerdos a que hubieren llegado para regular las consecuencias de la nulidad, separación o divorcio y proponer las pruebas que consideren conveniente para justificar su procedencia.

En el presente caso, según se manifestó por las letradas de ambas partes en el acto de la vista existe acuerdo parcial de los litigantes sobre las medidas complementarias del divorcio relativas al ejercicio de la patria potestad sobre la hija menor común, atribución de la guarda y custodia exclusiva de la misma a la madre, así como del uso y disfrute de la vivienda familiar a la hija común y a su madre, y en no fijar un concreto régimen de visitas, comunicaciones y estancias de la hija menor con su padre, dada que por la edad de la descendiente común, Tomasa, de 17 años, se considera más conveniente que padre e hija establezcan de mutuo acuerdo el tiempo, forma y lugar en que comunicarán entre sí. Así pues, a la vista del acuerdo parcial de las partes sobre tales medidas, considerando que tal acuerdo no es gravoso para la hija menor ni perjudicial para ninguno de los cónyuges, y no oponiéndose a su aprobación el Ministerio Fiscal, procede, a tenor de lo dispuesto en el artículo 90, párrafo 2º del CC, en relación con lo establecido en el art. 774.4 de la LEC, aprobar dicha medidas que, además, se consideran beneficiosas para la menor.

TERCERO.- La primera cuestión objeto de controversia entre las partes se concreta en la cuantía de la pensión que el padre debe satisfacer a la madre en concepto de alimentos para la hija menor de edad común Tomasa, de 17 años de edad a la sazón, que la dirección letrada de la demandante reclama en cuantía de 600 euros

mensuales, en tanto que la dirección letrada del marido estima que no debe sobrepasar la suma mensual de 150 euros actualizables anualmente conforme a las variaciones del IPC.

A tenor de las prescripciones contenidas en los arts. 91 y 93 del Código Civil, en las sentencias de nulidad, separación y divorcio, el Juez, en defecto de acuerdo de los cónyuges, determinarán la contribución de cada progenitor para satisfacer los alimentos de los hijos, "y adoptará las medidas convenientes para asegurar la efectividad y acomodación de las prestaciones a las circunstancias económicas y necesidades de los hijos en cada momento",

El artículo 146 del mismo cuerpo legal, establece que "la cuantía de los alimentos será proporcional al caudal y medios de quien los da y a las necesidades de quien los recibe". Dentro del caudal o medios del alimentante habrán de comprenderse, a estos efectos, las rentas procedentes tanto del trabajo como del capital, el propio capital o fortuna del mismo e incluso, en ciertos casos, su capacidad o posibilidad de trabajar y las necesidades del alimentista habrán de apreciarse, en relación con la persona concreta, en el ámbito de lo preciso para su sustento, habitación, vestido, asistencia médica y educación e instrucción, (art, 142 Cc)

Establece así el artículo 146 del Código Civil como criterio básico para determinar el quantum de la pensión alimenticia, el del principio de proporcionalidad entre las posibilidades o disponibilidades económicas del obligado y las necesidades del beneficiario. La aplicación de ese criterio de proporcionalidad no puede entenderse de modo matemático ya que el precepto no facilita ninguna fórmula o ecuación que permita un cálculo exacto de la pensión. La valoración de la necesidad del alimentista y de los medios o caudal del alimentante son cuestiones de hecho sometidas a la libre apreciación de los Tribunales que pueden valorar, para el cálculo de estos últimos, los signos externos de riqueza o tren de vida (vid. STS de 12/02/1982) del obligado, además, por supuesto, de los ingresos y rentas de todo tipo acreditados en las actuaciones por la prueba practicada, y deben ponderar, para el cálculo de las necesidades de los hijos, los gastos que generen las atenciones de los mismos, incluidas en el artículo 142 del Código Civil que hubieran estado debidamente cubiertas con anterioridad a la ruptura de la convivencia de sus progenitores, procurando que ésta no provoque en el descendiente un empeoramiento del nivel de sus prestaciones alimenticias en cuanto educación, alimentación, vestido, actividades extraescolares, actividades deportivas, lúdicas etc, respecto de la situación que disfrutaba en el periodo de normal convivencia de sus padres, sí bien se habrá de impedir que el obligado al pago de la pensión, por el monto de ésta, pueda verse privado de los recursos imprescindibles para atender, en forma suficientemente decorosa, sus necesidades vitales de subsistencia más elementales, entre ellas la de alojamiento, ya sea en régimen de alquiler o de propiedad, que exige desembolsos pecuniarios de notable importancia.

No puede ignorarse; por otra parte, que la ruptura de la convivencia por parte de los progenitores y subsiguiente salida de uno de ellos del domicilio familiar, rompe la unidad familiar formada por aquellos y los comunes descendientes e implica la constitución de dos hogares independientes y autónomos cuyo mantenimiento económico debe sufragarse con los mismos ingresos de los progenitores con que antes se atendía el coste de una sola unidad familiar, con la inexorable consecuencia económica de que se vea disminuido el volumen de ingresos disponibles para atender a los gastos de habitación de uno y otro progenitor y de sus comunes descendientes.

Teniendo en cuenta tales parámetros, y partiendo de las precedentes consideraciones, en el presente se considera ajustado al principio de proporcionalidad precitado establecer, a cargo del progenitor no custodio, una pensión alimenticia para la hija común menor de edad, Tomasa, de edad, de cuatrocientos cincuenta euros mensuales, actualizables anualmente en la forma que se dirá en el fallo de la sentencia, al constar acreditado en autos la concurrencia de los hechos siguientes:

1º.-Los litigantes contrajeron matrimonio el 20 de octubre de 1973, sin otorgar capitulaciones matrimoniales, teniendo dos hijos; Adriano, nacido el NUM000 -1974, que lleva vida independiente, e Tomasa, nacida el NUM001 -1989, que continúa viviendo con su madre en el domicilio conyugal, sito en la localidad de Seseña (Toledo).

La duración del matrimonio ha sido de 33 años y 9 meses y la de la convivencia matrimonial de 33 años.

2º.-La esposa, que cuenta 55 años de edad, carece de ingresos propios procedentes de su trabajo o industria. Desde que contrajo matrimonio se ha dedicado al cuidado de los hijos comunes y del esposo y a la realización de las tareas domésticas. Carece de cualquier cualificación profesional y de experiencia laboral alguna. Según el informe de vida laboral de la Sra. Esther la misma sólo ha cotizado a la seguridad social como trabajadora por cuenta ajena durante 6 años, 6 meses y cuatro días, concretamente, desde el 1 de marzo de 1967 hasta el 12 de agosto de 1973.

Ello significa que la Sr. Esther se casó con el demandado un mes antes de cumplir la edad de 22 años, y que dejó de trabajar por cuenta ajena un mes y medio antes de contraer matrimonio

2º.-El marido gestiona un puesto de venta de verduras en Mercamadrid y la exclusiva de venta de bolsas de plástico en dicho mercado, Sus obligaciones fiscales como empresario se rigen por el sistema de módulos, lo que significa que sus declaraciones de beneficios de dicho negocio no se corresponden a los beneficios realmente producidos sino a los estimados según los módulos previamente asignados por la Administración Tributaria.

3º.- Hasta que el marido abandonó el domicilio conyugal, en el mes de septiembre de 2006, y se trasladó a vivir a la vivienda que la familia posee en la CALLE000 n° NUM002 de Madrid) entregaba a la esposa, para gastos básicos ordinarios de la casa, una cantidad mensual, en efectivo, que puede cifrarse en la suma aproximada de 1200 euros (el marido manifestó que 800 euros/mes y la esposa que 1.700 euros/mes).

El marido, al salir del domicilio conyugal llevó consigo una importante cantidad de dinero en efectivo que guardaba en casa, cuyo importe no puede precisarse, y que según refirió la esposa que vio la hija común ascendía a unos 60.000 euros.

Tras la salida del marido del domicilio familiar la esposa dispuso, de fondos comunes por importe de unos 30.000 euros, con cargo a los cuales ha sostenido han vivido desde entonces la misma y su hija, al no haberle entregado desde entonces el marido ninguna cantidad para gastos corrientes. Según admitió la esposa, con cargo a dicha suma pagó a la procuradora la cantidad que ésta le solicitó en concepto de provisión de fondos.

Está admitido por ambas partes que todos los ingresos de la unidad familiar provenían del citado puesto de verduras y que durante un periodo, no precisado, también de un negocio de bar que poseían junto con otro matrimonio, y que abandonaron hace unos siete años.

Siendo esto así, pese a que el marido demandado, en el interrogatorio, declaró que los rendimientos producidos por el puesto de verduras ascienden en la actualidad a unos 600 euros netos mensuales, es evidente que los beneficios realmente producidos por dicho negocio quintuplican o sextuplican dicha suma. A esa conclusión se llega, en virtud de de prueba indirecta o por presunciones, no sólo por las contradicciones en que incurrió el propio Sr. Gines en el interrogatorio, al manifestar que entregaba a su esposa, en efectivo, para gastos de la casa 800 euros mensuales (lo cual resulta de imposible cumplimiento para quien dice ganar 600) sino por un conjunto de indicios de los que se deducen beneficios muy superiores a los que reconoce, Así, que su hijo mayor estudiara) hasta hace unos años, en la Universidad Privada Francisco de Vitoria, a la que se pagaban, en el curso 97-97, en concepto de gastos de enseñanza 87,136 pesetas mensuales, y, sobre todo, que, siendo el citado puesto de verduras el principal, por no decir único, negocio ganancial del que se han nutrido los ingresos de la economía familiar prácticamente desde que los litigantes contrajeron matrimonio (a excepción del periodo en que también poseyeron el bar) resultaría inimaginable que el matrimonio de los litigantes hubiera conseguido formar, constante matrimonio, el importante patrimonio mobiliario e inmobiliario del que hoy es titular de no ser porque los ingresos producidos por dicho puesto de verduras no fueran muy superiores a los que el demandado afirma en este proceso, sólo explicable por el comprensible propósito de que las pensiones que han de establecerse en estos autos, a cargo del mismo, sean de menor cuantía posible. Desde el año 1975, en que los cónyuges compraron la vivienda y plaza de garaje sitas en la CALLE000 n° NUM002 de Madrid, hasta el día de la fecha, han adquirido siete plazas de garaje más, un local comercial en Villaverde (Madrid), la vivienda unifamiliar sita en Seseña, que actualmente ocupan la hija menor y su madre, y un bungalow en el polígono urbanístico Gran Alacant, en Alicante, a cuyo patrimonio inmobiliario debe sumarse otro local comercial, ya vendido, por unos 60.000 euros, hace pocos años, y el patrimonio mobiliario formado por las acciones, fondos y planes de pensiones que se relacionan en el activo del escrito de demanda, cuyo valor, sólo el referido a los planes y fondos de pensiones, supera, según la estimación hecha por el propio demandante, los 133.000 euros. Pretender que ese patrimonio (y los dos vehículos que posee la familia) ha podido formarse a partir de un negocio cuyos beneficios líquidos se sitúan en los 600 u 800 euros mensuales es un ejercicio de lógica imposible. Si a ello añadimos que, según las manifestaciones de la actora, el nivel de gasto medio en la familia se situaba, en la última época de normal convivencia matrimonial, en cantidades mensuales próximas a los tres mil euros. Trató D. Gines , en el interrogatorio, de llevar a este Tribunal la convicción de que el puesto de verduras que regenta, por sus dimensiones y ubicación, es uno de los peores de Mercamadrid y que, como consecuencia de ello, la marcha del negocio ha empeorado de forma ostensible en los últimos tiempos. Sin embargo no se ha aportado una sola prueba objetiva de ese súbito empeoramiento de la marcha del negocio, que, por su coincidencia temporal con la época de ruptura de la convivencia matrimonial, resulta especialmente falto de credibilidad cuando no sospechoso de inveracidad, máxime cuando las explicaciones ofrecidas sobre las causas de ese empeoramiento fueron vagas ("hay mucha competencia"), confusas (no explicó si es que el puesto es uno de los mas pequeños o es que está mal situado) y contradictorias, ya que presentó el negocio de venta en exclusiva de bolsas de plástico como un negocio muy accesorio del puesto principal de verduras

y no obstante afirmó que la venta de bolsas no genera unos beneficios superiores a los 20 o 22 euros diarios, Una simple operación matemática permite concluir que sólo el negocio de venta de bolsas de plástico genera unos beneficios líquidos mensuales, según admitió el propio demandado, de 528 euros mensuales (22 euros/día X 6 días semanales, X cuatro semanas al mes).

4º.-No constan acreditados los gastos ordinarios de la vivienda familiar que ocupan la esposa e hija común, pero han de estimarse en los correspondientes a los servicios de consumos con que cuenta la vivienda a los que deben añadirse los gastos de alimentación, vestido, calzado, ocio y sanidad de una joven de 16 años. La referida descendiente cursa cuarto curso de ESO en un Instituto Público de Enseñanza Secundaria y que tiene intención de seguir estudiando.

En atención a los datos que han quedado expuestos y teniendo en cuenta que la contribución del progenitor apartado de los hijos a los alimentos ha de fijarse tomando como referencia no solo sus ingresos sino también las efectivas necesidades de los hijos según los usos y las circunstancias de la familia (artículo 1319 y 1362 del Código Civil) y los recursos y disponibilidades del guardador (artículo 93 , 145-1 y 1438 del Código Civil), aunque en la contribución de éste haya de computarse la atención de los hijos confiados a su guarda (artículo 103 y 1438 del Código Civil), habiendo añadido la jurisprudencia que las exigencias impuestas por la solidaridad familiar no deben implicar un olvido de las propias necesidades del alimentante determinadas por su personal situación (Sentencias del Tribunal Supremo de 9 de Octubre de 1981 y 1 de Febrero de 1982), se considera ajustado al principio de proporcionalidad fijar la expresada suma de 450 euros mensuales teniendo en cuenta también que el demandado tiene cubiertas sus necesidades de alojamiento de forma gratuita al haber ocupado una vivienda ganancial, propiedad ganancial del matrimonio, que anteriormente estaba alquilada.

CUARTO,-La pensión compensatoria, que Se rige, como claramente establece la Sentencia del Tribunal Supremo de 2 de diciembre de 1.987 , por el principio de disposición de parte, fue introducida a través del artículo 97 en la regulación del Código Civil por la Ley 30/1981, de 7 de julio y como señalan las SSTs, 1ª, de 10 de febrero de 2005, recurso 1876/2002 , ponente Sr. Corbal Fernández (EDJ 2005/11835) y de 28 de abril de 2005, recurso 2180/2002, ponente Sr. Sierra Gil de la Cuesta (EDJ 2005/62562), tiene una naturaleza "sui generis" híbrida o mixta, ya que está alejada de la prestación alimenticia, que atiende al concepto de necesidad, pero tiene componentes de la misma, sin que ello suponga caer en la órbita de lo puramente indemnizatorio (indemnización al cónyuge que sufre a consecuencia de la separación o el divorcio un empeoramiento respecto de su situación económica anterior en el matrimonio de ese concreto daño o perjuicio), que podría acaso suponer el vacío de los artículos 100 y 101 del Código civil , ni tampoco en una concepción puramente compensatoria, que podría conducir a ideas próximas a la "perpetuatio de un "modus vivendi" o a un derecho de nivelación de patrimonios.

El elemento básico en que se asienta el reconocimiento del derecho a pensión compensatoria viene constituido por la noción de "desequilibrio económico", esto es, aquél que se produce para uno de los consortes, el que se reputa acreedor de la pensión, en relación con la posición económica del otro, el que se estima deudor de aquella, tras la crisis matrimonial, desequilibrio consistente en un brusco descenso en el nivel de vida del cónyuge que se considera desfavorecido por la ruptura de su matrimonio en relación con la posición económica de que disfrutaba durante el mismo. El presupuesto esencial estriba en la desigualdad que resulta de la confrontación entre las condiciones económicas de cada uno de los cónyuges antes y después de la ruptura. No hay que probar la existencia de necesidad-el cónyuge más desfavorecido en le ruptura de la relación puede ser acreedor de la pensión aunque tenga medios suficientes para mantenerse por sí mismo-, pero sí ha de probarse que se ha sufrido un empeoramiento en su situación económica en relación a la que disfrutaba en el matrimonio y respecto a la posición que disfrutaba el otro cónyuge. Pero tampoco se trata de equiparar económicamente los patrimonios, porque no significa paridad o igualdad absoluta entre dos patrimonios.

Por otra parte, el fundamento y finalidad de la pensión compensatoria no es perpetuar el equilibrio entre los cónyuges, sirviendo, como señala la Sección 22 de la Audiencia Provincial de Madrid en innumerables resoluciones, de mecanismo igualatorio de economías desiguales, sino que su verdadera "ratio" es restablecer el desequilibrio producido, es decir, colocar al cónyuge perjudicado por la ruptura del vínculo matrimonial en una situación de potencial igualdad de oportunidades laborales y económicas a las que habría tenido de no mediar el vínculo matrimonial, lo que es compatible con la temporalidad de la pensión, de ahí que el derecho a la pensión se extinga, según dispone el artículo 101 del Código Civil "cuando cese la causa que lo motivó", esto es cuando desaparezca el desequilibrio en la posición de ambos, bien por una enriquecimiento o mejora de la posición económica del acreedor, bien por un empobrecimiento o descenso del nivel económico del deudor; la desaparición del desequilibrio no requiere, sin embargo una igualdad casi aritmética entre la fortuna de ambos cónyuges sino la comprobación de que la pensión ha cumplido su función reequilibradora al constatarse

que el cónyuge desfavorecido por la ruptura ha logrado una posición económica adecuada a sus aptitudes y capacitación laboral que le permiten desenvolverse autónomamente.

En el presente caso, como se ha señalado en el fundamento jurídico que antecede la esposa, que cuenta 55 años de edad, carece de ingresos propios procedentes de su trabajo o industria. Desde que contrajo matrimonio se ha dedicado al cuidado de los hijos comunes y del esposo y a la realización de las tareas domésticas. Carece de cualquier cualificación profesional y de experiencia laboral alguna. Según el informe de vida laboral de la Sra. Esther la misma sólo ha cotizado a la seguridad social como trabajadora por cuenta ajena durante 6 años, 6 meses y cuatro días, concretamente, desde el 1 de marzo de 1967 hasta el 12 de agosto de 1973.

Ello significa que la Sr. Esther dejó de trabajar por cuenta ajena al contraer matrimonio para dedicarse al cuidado de la familia; que carece por completo de cualificación profesional y laboral; que su experiencia laboral se remonta a más de tres décadas; su formación se limita a los estudios de educación general básica; desde que contrajo matrimonio con el demandado, hace ya más de 33 años, se ha dedicado por completo al cuidado de la familia, sin trabajar en el exterior del hogar conyugal, realizando las tareas domésticas y las labores diarias de atención, cuidado y educación de los dos hijos comunes; en el futuro, tras decretarse el divorcio, deberá continuar dedicándose al cuidado y atención de la hija común Tomasa hasta que complete su formación y encuentre un medio de vida que le permita llevar vida independiente, lo cual no ocurrirá, dada la edad de la menor, hasta dentro de varios años; dada su carencia absoluta de cualificación profesional y experiencia laboral, sus probabilidades de acceso al mercado laboral se presentan como muy remotas, máxime cuando, en caso de encontrar algún empleo, habría de compatibilizar el horario laboral con las tareas diarias de cuidado de la hija menor y realización de las tareas domésticas, sin que, por otra parte, posea otros medios de vida o un patrimonio que le permita hacer frente, de manera digna, a sus necesidades alimenticias, que el marido no vendrá obligado a cubrir en el futuro al extinguirse, por el divorcio, el vínculo matrimonial en que se sustenta la obligación alimenticia entre los cónyuges, ex artículo 143.1º del Código civil .

Bajo tales condicionantes fácticos, es claro que el divorcio produce a la Sra. Esther un evidente empeoramiento respecto de su anterior situación económica en el matrimonio al verse abocada a un brusco descenso en su nivel de vida en relación con el que disfrutaba en el matrimonio, al verse privada de toda fuente de ingresos, limitados hasta el divorcio a los ingresos procedentes de la actividad mercantil realizada por el marido e inexistentes después del mismo, al tener carácter privativo los rendimientos procedentes del trabajo o industria del demandado, frente a la situación económica en que queda el marido, quien mantiene intactos sus ingresos que obtiene por la explotación del puesto de verduras en Mercamadrid.

Procede, por tanto, con objeto de restablecer el desequilibrio económico que a la esposa produce el divorcio, establecer a favor de la misma, y a cargo del esposo, una pensión compensatoria, en cuantía mensual de 600 euros, actualizables en la forma que se dirá en el fallo de esta sentencia, por tiempo indefinido, al no ser previsible, dada su edad, aptitudes y capacitación laboral, que la misma pueda encontrar, antes de alcanzar la edad de jubilación, un empleo de características análogas al que podría poseer de no haberse dedicado de modo exclusivo al cuidado y atención del marido y de la prole.

Se valora para cuantificar la pensión y establecerla con carácter indefinido, además de las circunstancias señaladas anteriormente, las disponibilidades líquidas mensuales que se atribuyen al demandado, procedentes de su trabajo, muy superiores a las que reconoce, y, asimismo, la circunstancia de que la Sra. Esther tendrá cubiertas sus necesidades de alojamiento de forma gratuita en tanto conviva con la misma su hija común y concurren en la misma los presupuestos del artículo 93.2 del Código civil .

QUINTO.-Los artículos 104 y 103.4ª del Código civil , en sede de medidas provisionales, previas o coetáneas, y el artículo 91 del mismo cuerpo legal en relación con aquellos, permiten que el Juez, señale, atendidas las circunstancias, los bienes gananciales o comunes que, previo inventario, se hayan de entregar a uno u otro cónyuge y las regías que deban observar en la administración o disposición, así como en la obligatoria rendición de cuentas sobre los bienes comunes o parte de ellos que reciban y los que adquieran en lo sucesivo.

En relación con los bienes que forman parte del patrimonio común, la regla general es, conforme establece el artículo 1375 del Código civil , la administración conjunta por parte de ambos cónyuges. No obstante, es posible que, en capitulaciones matrimoniales, los cónyuges hubieren pactado atribuir la administración de los bienes comunes a uno solo de los cónyuges o repartir entre ambos la administración de determinados bienes.

En el presente caso existe un importante patrimonio mobiliario e inmobiliario cuya gestión ha venido realizando, de modo exclusivo, el esposo, durante el matrimonio, y, con objeto de garantizar la normal producción de rendimientos de tales bienes en tanto se procede a la liquidación de la sociedad de gananciales, parece aconsejable atribuir al marido la facultad de continuar administrando dicho patrimonio, con obligación de rendir cuentas semestralmente a la esposa, en los términos que se dirán en el fallo de la sentencia.

No procede reconocer a la esposa, conforme a lo dispuesto en el artículo 1318 del Código civil, cantidad alguna en concepto de litis expensas en cuanto consta acreditado que la misma dispuso, en septiembre de 2006, de fondos comunes por importe de 30.000 euros, cantidad suficiente para hacer frente a los gastos de este pleito, con cargo a los cuales ha satisfecho ya parte de los mismos, según reconoció en el interrogatorio.

SEXTO.- De conformidad con lo previsto en el artículo 95, párrafo 1º en relación con los artículos 1392 y 1415, todos del Código civil, la firmeza de esta sentencia producirá, respecto de los bienes del matrimonio, la disolución del régimen económico matrimonial de sociedad de gananciales, de participación o de cualquier otro pactado en capitulaciones determinante de la existencia de una masa común de bienes que estuviere vigente entre los cónyuges, pudiendo procederse, en su caso, a instancia de cualquiera de éstos, a su liquidación por los trámites previstos en los artículos 806 y siguientes de la LEC 1/2000.

SÉPTIMO.- No se aprecian motivos que justifiquen, a tenor de lo dispuesto en el artículo 394 de la LEC, imponer las costas de esta instancia a ninguna de las partes, dada la naturaleza de los intereses públicos que se protegen a través de los procesos matrimoniales y de menores y la existencia de pretensiones que tienen por objeto materias sustraídas al poder de libre disposición de las partes.

Vistos los preceptos legales citados, concordantes y demás de general y pertinente aplicación,

FALLO

Que estimando parcialmente la demanda de separación, luego transformada en demanda de divorcio, interpuesta por D^{ña}. Esther, representado por la Procuradora MARÍA DOLORES GIRÓN ARJONILLA y defendida por la Letrada D^{ña}. PAZ PANADERO MILLAN contra D. Gines representado por el Procurador D. FRANCISCO JAVIER DÍAZ MENENDEZ y defendido por la Letrada D^{ña}. MARIA BEGOÑA MIGUEL MARTIN debo declarar y declaro disuelto por divorcio el matrimonio de Doña Esther y D. Gines, con todos los efectos legales inherentes a dicha declaración, adoptando como medidas complementarias definitivas las siguientes:

- 1º) La disolución del matrimonio de ambos cónyuges, cesando la presunción de convivencia conyugal.
- 2º) La revocación de consentimientos y poderes que cualquiera de los cónyuges hubiera otorgado al otro, cesando la posibilidad de vincular los bienes privativos del otro cónyuge en el ejercicio de la potestad doméstica.
- 3º) Se declara extinguido el régimen económico del matrimonio hasta ahora subsistente, a cuya liquidación se procederá por los trámites previstos en la Ley 1/2000.
- 4º) El uso y disfrute del domicilio conyugal, sito en Seseña (Toledo) y el mobiliario y objetos de uso ordinario existentes en el mismo se atribuye a la hija menor, y a la madre, en cuya compañía queda, El padre podrá retirar del mismo, si no lo hubiere hecho ya, sus bienes y objetos de uso personal de su exclusiva pertenencia, previo inventario tanto de los bienes y objetos del ajuar que continúan en la vivienda familiar como de los que se ha de llevar el cónyuge que debe abandonarla.
- 5º) Se atribuye la guarda y custodia de la hija menor a la madre, pero ejerciendo conjuntamente ambos progenitores la patria potestad sobre aquel.
- 6º) No procede fijar un concreto régimen de visitas, comunicaciones y estancias de la hijas menor con el progenitor no custodio, su padre, debiendo relacionarse con el mismo en la forma, tiempo y lugar que libremente establezcan de común acuerdo.
- 7º) En concepto de pensión alimenticia para la hija menor, el padre abonará a la madre la suma mensual de cuatrocientos cincuenta euros, -450 €/mes -en doce mensualidades anuales, que se harán efectivas con carácter anticipado, dentro de los cinco primeros días de cada mes, mediante ingreso en la entidad y cuenta bancaria de su titularidad que a tal efecto designe aquella.

Tal cantidad se actualizará anualmente, con efectos de 1º de enero de cada año en proporción a la variación que experimente el índice Nacional General de Precios al Consumo en el periodo diciembre a diciembre inmediato anterior según los datos que publique el Instituto Nacional de Estadística u órgano autonómico que pueda sustituirle.

Los gastos extraordinarios que se produzcan en la vida de la menor, entendiéndose por tales los que tengan carácter excepcional y no sean previsibles, como gastos de enfermedad, prótesis ópticas o dentales, o cualquier otro gasto sanitario no cubierto por el Sistema Público de Salud de la Seguridad Social, serán sufragados por ambos progenitores por mitad siempre que medie previa consulta (salvo supuestos excepcionales urgentes en que ello no sea posible) al progenitor no custodio sobre la procedencia del gasto y acuerdo de ambos, o en su defecto, autorización judicial.

La obligación del padre de abonar la pensión alimenticia fijada y la mitad de los gastos extraordinarios subsistirá, tras alcanzar la hija la mayor edad, en tanto concurren en la misma los presupuestos del artículo 93.2 del Código civil, siempre que medie previa consulta (salvo supuestos excepcionales urgentes en que ello no sea posible) al padre sobre la procedencia del gasto y acuerdo de ambos progenitores, o en su defecto, autorización judicial.

8ª) En concepto de pensión compensatoria de duración indefinida el Sr. Gines abonará a la Sra. Esther, la cantidad mensual de seiscientos euros-600?- euros, que se harán efectivos con carácter anticipado dentro de los cinco primeros días de cada mes, mediante ingreso en la entidad y cuenta bancaria de su titularidad que a tal efecto designe aquella. Tal cantidad se actualizará anualmente, con efectos de 1º de enero de cada año en proporción a la variación que experimente el índice Nacional General de Precios al Consumo en el periodo diciembre a diciembre inmediato anterior según los datos que publique el Instituto Nacional de Estadística u órgano autonómico que pueda sustituirle.

9ª) El Sr. Gines administrará, hasta la liquidación de la sociedad de gananciales, el puesto 23, nave I de Mercamadrid y el negocio de comercialización y distribución en exclusiva de bolsas de plástico, haciendo suyos, a partir de la fecha de la sentencia, los rendimientos que produzcan dichos negocios, al deberse los mismos al trabajo de aquél, cuyos rendimientos dejan de ser gananciales a partir de la fecha de esta sentencia.

Se atribuye al Sr. Gines, hasta la efectiva liquidación de la sociedad de gananciales, la administración de las seis plazas de garaje gananciales existentes en la CALLE001 nº NUM003 y plaza de garaje de la CALLE002 nº NUM004, y del local comercial sito en Villaverde, todos cuyos inmuebles deberá dar en arrendamiento a terceros. El bungalow que la familia posee en la URBANIZACIÓN000 podrá ser destinado a arrendamiento excepto durante los periodos estivales en que los litigantes o sus hijos disfruten de sus vacaciones en el mismo, que, a falta de otro acuerdo de los litigantes, serán, para el marido, el mes de julio en los años pares y agosto en los impares, y para la esposa, el mes de agosto en los años pares y el mes de julio en los impares. En caso de que el periodo vacacional que deseen disfrutar los progenitores en dicho bungalow sea de tan solo una quincena, elegirá la misma el marido en los años pares y la esposa en los impares

Se atribuye también al mismo la administración de las acciones y fondos de inversión relacionados en los apartados 13 a 18, ambos inclusive, del activo del escrito de demanda, así como la de los dos vehículos gananciales

Para el cálculo de los rendimientos netos del patrimonio común cuya administración se confiere al marido deberán deducirse, de los rendimientos brutos que se obtengan, todos los gastos e impuestos necesarios para la obtención de aquellos, como gastos de gestión, comisiones, pagos de impuestos del impuesto de bienes inmuebles u otros cualesquiera tributos, gastos, tasas o arbitrios.

Se considerarán gastos necesarios para obtener los alquileres de los inmuebles cuya administración se atribuye los correspondientes a cuotas ordinarias o extraordinarias de comunidad de propietarios, gastos de suministros, reparaciones ordinarias o extraordinarias y cualesquiera otros que no deba, según contrato, asumir el arrendatario o que éste efectivamente no asuma.

Con cargo a los rendimientos netos que produzca el patrimonio ganancial deberá el Sr. Gines abonar las cargas de la sociedad ganancial, tanto la hipoteca que grava la vivienda ganancial sita en la localidad de Seseña (Toledo) como los créditos gananciales pendientes de amortizar. La cantidad líquida que resulte, tras esas deducciones, es la que deberá repartirse por mitad entre los litigantes.

Semestralmente, en la primera quincena de los meses de diciembre y junio, el Sr. Gines deberá rendir cuentas a la esposa, ante este juzgado, de la administración de los bienes comunes, con sujeción a lo dispuesto en los artículos 799 y 800 de la LEC. No obstante, mensualmente abonará a la esposa, mediante ingreso en la cuenta bancaria designada por la misma, una cantidad a cuenta de la mitad de los rendimientos netos, sin perjuicio de la posterior liquidación definitiva que resulte de la rendición aprobada. La cantidad que resulte de deducir de los rendimientos netos el importe de las cargas de la sociedad de gananciales constituirá un crédito de la sociedad de gananciales contra el Sr. Gines que se hará efectivo en el momento de la liquidación del patrimonio ganancial llevando al activo social la partida correspondiente.

Quedan excluidos de la administración de los bienes comunes atribuida al marido la vivienda que constituyó el domicilio conyugal, sita en Seseña, cuyo uso se atribuye a la hija menor y a su madre, y la vivienda de la CALLE000 nº NUM002 de Madrid, y plaza de garaje aneja a la misma, que se encuentra ocupada por el marido desde su salida del domicilio familiar con el consentimiento tácito de la esposa. Los gastos e impuestos que gravan la propiedad de dichas viviendas deberán ser sufragados por ambos litigantes por mitad, al ser gananciales, y las cuotas de comunidad ordinaria y pago por servicios y suministros de la vivienda por el respectivo usuario de la misma.

En cuanto a los vehículos gananciales nada se ha pedido por ninguna de las partes sobre uso, por lo que no procede hacer pronunciamiento alguno al respecto, aunque parece conveniente, que, para estacionar uno de ellos, se reserve la plaza de garaje ganancial sita en la CALLE000 n° NUM002 , denegando así la petición de la actora de que la misma se destine, asimismo, a arrendamiento a terceros.

No se hace especial condena de las costas procesales a ninguna de las partes dada la naturaleza de los intereses públicos que se protegen en este tipo de procesos.

Firme que sea esta sentencia, comuníquese, remitiendo testimonio de la misma, al Registro Civil en que conste inscrito el matrimonio de las partes litigantes a fin de que se proceda a practicar la correspondiente inscripción marginal.

Al notificar esta sentencia a las partes hágaseles saber que contra la misma podrán interponer, en el plazo de cinco días, recurso de apelación ante la Ilma. Audiencia Provincial de Madrid, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 455 de la Ley de Enjuiciamiento Civil 1/2000.

Así por esta mi sentencia, de la que se llevará testimonio a los autos de su razón, lo pronuncio mando y firmo.

PUBLICACIÓN.- Leída y publicada fue la anterior sentencia por el Sr. Juez que la suscribe estando celebrando audiencia pública en el mismo día de su fecha; doy fe.

33 C 181/2021-20

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Sokolově rozhodl samosoudkyní Mgr. Radkou Hruškovou ve věci
manžela: [osobní údaje manžela]

a

manželky: [osobní údaje manželky]

zastoupená [anonymizováno] [jméno] [příjmení]

advokátkou se sídlem [adresa]

pro: rozvod manželství

takto:

I. Manželství, které uzavřeli [celé jméno manžela] a [celé jméno manželky] dne 1. 8. 2020
v [obec], se rozvádí.

II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Manžel podal návrh na rozvod manželství. V návrhu uvedl, že manželství bylo uzavřeno dne 1. 8. 2020 před [stát. instituce], u obou se jednalo o manželství první. Před uzavřením manželství se účastníkům narodil dne [datum] nezl. syn [jméno]. Návrh odůvodnil tím, že manželství bylo relativně spokojené do 25. 4. 2021, i když již před tím byly problémy, které však manželé spolu neřešili. Dne 30. 4. 2021 odjela manželka i se synem na návštěvu k rodičům do [obec] a domů se už nevrátila. Manželé navštívili v květnu 2021 rodinou poradnu, avšak bezvýsledně. V současné době je manželství pouze formálním svazkem, je hluboce, trvale a nenapravitelně rozvráceno a nelze očekávat jeho obnovení.

2. Manželka s návrhem nesouhlasila, a to z důvodu, že došlo k řadě změn na straně manžela, které blíže nespecifikovala a dále z důvodu, že před rozvodem manželství by si účastníci měli vyřešit majetkové vztahy.

3. Z činnosti soudu bylo zjištěno, že manželka podala dne 14. 6. 2021 návrh na rozvod manželství, ve kterém uvedla, že s manželem si po celou dobu manželství nenašli cestu k harmonickému soužití, docházelo k výměnám názorů a špatný manželský život vedl ke ztrátě citového vztahu. Návrh odůvodnila tím, že manželství je hluboce a trvale rozvráceno a nevytváří harmonické rodinné zázemí pro výchovu nezletilého. Dále v návrhu uvedla, že ji manžel opakovaně fyzicky napadl, a proto odešla i s nezletilým synem na návštěvu ke svým rodičům. Řízení bylo vedeno pod sp. zn. 11 C 219/2021 a usnesením ze dne 26. 11. 2021 bylo zastaveno podle ust. § 104 o. s. ř. pro překážku věci zahájené.

4. Z oddacího listu soud zjistil, že účastníci uzavřeli manželství dne 1. 8. 2020 před [stát. instituce], u obou se jednalo o manželství první. Ze shodných prohlášení bylo zjištěno, že před uzavřením manželství se účastníkům narodil nezl. syn [jméno]. Z rozsudku opatrovníckého soudu ze dne 3. 9. 2021, č. j. 40 Nc 28105/2021-103, který nabyl právní moci dne 5. 10. 2021, bylo zjištěno, že soud schválil dohodu rodičů, podle které byl nezl. [jméno] svěřen na dobu před i po rozvodu manželství do péče matky. Dále shodně prohlásili, že manželka se ze společné domácnosti odešla na konci dubna 2021, od této doby manželé společnou domácnost nevedou.

5. Z výpovědí účastníků bylo zjištěno, že manželé se brali z lásky, v průběhu manželství však došlo k jejich citovému odcizení. Manžel uvedl, že se vše změnilo, manželce nevěří, a proto není možné, aby zůstali v manželském svazku, přesto obnovení manželského soužití do budoucna nevyloučil. Manželka uvedla, že o obnovení manželského soužití by měla zájem, poté co soud účastníkům navrhl klid řízení, názor změnila. Dále uvedla, že z manžela má strach, nedokáže si představit, že by s ním měla být o samotě, a to i pro jeho nevyzpytatelné chování, které bylo i důvodem, proč opustila společnou domácnost.

6. Soud se pokoušel o smírné vyřešení mezi manželi a za tímto účelem manželům poskytl i poučení o možnosti navrhnout klid řízení, avšak z postojů účastníků bylo zjištěno, že vzájemně nejsou schopni dohodnout se ani na tom, zda o obnovení manželského soužití mají či nemají zájem. Bylo zjištěno, že jejich představy o případném smíření jsou natolik odlišné, že postup dle § 392 z. ř. s. by svůj účel nenaplnil.

7. V průběhu rozvodového řízení manželka měnila svůj postoj, když nejprve s rozvodem nesouhlasila a uváděla, že by měla zájem o obnovu manželského soužití, poté co manžel projevil zájem o poskytnutí lhůty k pokusu o obnovení soužití, uvedla, že nemá zájem. K dotazu soudu, zda došlo ke změně názoru a souhlasí s rozvodem, uvedla, že by to mohli zkusit, současně ale vyloučila, že by byla ochotna na obnovení vztahu pracovat. Manželka výslovně uvedla, že si nedovede představit, že by byla s manželem o samotě.

8. Podle § 755 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen o. z.) může být manželství rozvedeno, je-li soužití manželů hluboce, trvale a nenapravitelně rozvráceno a nelze očekávat jeho obnovení. Podle § 756 o. z. soud, který rozhoduje o rozvodu manželství, zjišťuje existenci rozvratu manželství, a přitom zjišťuje jeho příčiny, pokud dále není stanoveno jinak.

9. Po provedeném dokazování oba manželé navrhli, aby soud manželství rozvedl.

10. Soud dospěl k závěru, že zákonné podmínky rozvodu manželství podle § 755 odst. 1 o. z. jsou splněny. Soud zjistil existenci rozvratu manželství. V řízení bylo zjištěno, že za současného stavu je obnovení manželského soužití vyloučeno. Pokud jde o příčiny rozvratu manželství účastníků, dospěl soud k závěru, že mezi účastníky došlo k jejich vzájemnému citovému odcizení. V důsledku rozdílnosti účastníků začalo docházet k neshodám, které odstartovaly následný vývoj vztahu účastníků. Bylo zjištěno, že účastníci spolu od konce dubna 2021 nežijí jako manželé ve smyslu ustanovení § 758 o. z., jelikož netvoří rodinné společenství. Jak manžel, tak manželka měnili v průběhu řízení svůj postoj k rozvodu manželství, jakož i k případné snaze o obnovení manželského soužití, přičemž ani v těchto otázkách se nebyli schopni shodnout a výsledkem jakékoliv intervence ze strany soudu byla pouze opozice jednoho z manželů vůči druhému. Soud má za prokázané, že manželství účastníků je v současné době pouze formálním svazkem, u kterého nelze bez změny postoje účastníků očekávat jeho obnovení. Soud nabyt přesvědčení, že jediným důvodem, pro který manželka v průběhu řízení rozvod odmítala, je otázka nevyřádaných majetkových vztahů. Tento důvod však není způsobitelným důvodem, pro který by soud manželství, které je hluboce, trvale a nenapravitelně rozvráceno a nelze očekávat jeho obnovení, nemohl rozvést. Protože nebyl shledán předpoklad obnovy manželského soužití, bylo manželství účastníků rozvedeno. Okolnosti, které by bránily rozvodu manželství s ohledem na nezletilé děti účastníků, v daném

případě, shledány nebyly (§ 755 odst. 2 o. z.), když již v průběhu řízení ve věci péče o nezletilého syna se účastníci shodli na svěření do péče matky a opatrovník doporučil schválit dohodu rodičů.

11. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 23 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen z. ř. s.), podle kterého v řízení ve statusových věcech manželských nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení podle výsledku řízení a soud neshledal okolnosti odůvodňující přiznání náhrady nákladů řízení některému z nich.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím Okresního soudu v Sokolově.

Odvolání nemůže podat manžel, neboť se odvolání výslovně vzdal bezprostředně po vyhlášení rozsudku.

Manželé jsou povinni do 15 pracovních dnů od právní moci tohoto rozsudku požádat obecní (městský) úřad v místě svého bydliště o vydání nového občanského průkazu s vyznačenou změnou rodinného stavu.

Manžel, který přijal příjmení druhého manžela, může do šesti měsíců od právní moci tohoto rozsudku oznámit příslušnému matričnímu úřadu, že přijímá opět své dřívější příjmení.

Sokolov 16. prosince 2021

Mgr. Radka Hrušková
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prostějově rozhodl samosoudkyně JUDr. Alicí Havránkovou ve věci
manžela: [osobní údaje manžela]
trvale bytem [ulice a číslo], [PSČ] [obec]
pro příjem pošty [ulice a číslo], [PSČ] [obec]
a
manželky: [osobní údaje manželky]
trvale bytem [ulice a číslo], [PSČ] [obec]
pro příjem pošty [ulice a číslo], [PSČ] [obec]
o rozvod manželství

takto:

- I. Manželství manžela [celé jméno manžela] a manželky [celé jméno manželky], rozené [příjmení], uzavřené dne 15. listopadu 2002 před [stát. instituce], se rozvádí.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Návrhem doručeným soudem dne 6. 2. 2021 se domáhal manžel rozvodu manželství uzavřeného 15. 11. 2002 před [stát. instituce]. Dle návrhu se z manželství narodilo celkem pět dětí, dosud nezl. jsou čtyři. Manželství bylo uzavřeno po roční známosti z důvodu těhotenství manželky. Zpočátku bylo spokojené, v roce 2013 však manželka z rodinné domácnosti odešla, neboť navázala vztah s jiným mužem, odešla spolu s dětmi. V září 2016 se vrátila, koncem roku 2018 si však našla dalšího přítele a důvěra mezi účastníky tak byla nenávratně narušena. Od roku 2019 žije manželka s přítelem v rodinném domě manžela. I manžel navázal jiný partnerský vztah. Manželka se k návrhu manžela připojila. Soud nařídil jednání, při kterém byly provedeny důkazy oddacím listem účastníků vystaveným [stát. instituce], zapsaným v knize manželství matričního úřadu [obec] ve svazku [číslo], ročník [rok], na straně [číslo], pod řadovým [číslo] výsledky manželů a rozsudky o úpravě poměrů k nezl. dětem [jméno], [jméno],

[jméno] č.j. [číslo jednací] o úpravě poměrů k dětem pro dobu po rozvodu manželství, který nabyl právní moci 2. 9. 2021, rozsudkem č.j. [číslo jednací] o určení otcovství k nezl. [jméno] [příjmení], který nabyl právní moci 19. 7. 2021.

Z takto provedených důkazů byl zjištěn následující skutkový stav. Ze shodných výpovědí manželů a oddacího listu bylo prokázáno, že manželství účastníků bylo uzavřeno 15. 11. 2002. Oba manželé vstupovali do manželství jako svobodní, shodli se na tom, že manželství bylo uzavřeno z důvodu těhotenství manželky. Z rozsudku o úpravě poměrů k nezl. dětem, které se z manželství narodily, bylo prokázáno, že pro dobu po rozvodu bylo rozhodnuto o úpravě poměrů k nezl. dětem účastníků, rozsudek již nabyl právní moci. Otcovství k nezl. [jméno], který se narodil za trvání manželství, bylo rovněž rozhodnuto pravomocným rozsudkem, který nabyl právní moci 19. 7. 2021. Ze shodných výpovědí manželů bylo prokázáno, že měli rozdílná očekávání od vývoje jejich partnerského vztahu, oba manželé opakovaně porušili manželskou věrnost, protože soužití nebylo nadále možné, dohodli se v klidu na ukončení rodinné domácnosti někdy na přelomu roku 2017 – 2018. Oba manželé navázali jiné partnerské vztahy jako důsledek nefunkčního manželství. Zájem na obnovení soužití manželé nemají.

Manželství může být rozvedeno, je-li soužití manželů hluboce, trvale a nenapravitelně rozvráceno a nelze očekávat jeho obnovení.

Přestože je soužití manželů rozvráceno, nemůže být manželství rozvedeno, byl-li by rozvod v rozporu mimo jiné se zájmy nezletilého dítěte manželů anebo se zájem manžela, který se na rozvratu porušením manželských povinností převážně nepodílel.

Mají-li manželé nezletilé dítě, které není plně svéprávné, soud manželství nerozvede, dokud nerozhodne o poměrech dítěte v době po rozvodu manželství. (§ 755 o.z.)

Soud, který rozhoduje o rozvodu manželství, zjišťuje existenci rozvratu manželství, přitom zjišťuje jeho příčiny, pokud dále není stanoveno jinak. (§ 756 o.z.)

Manželé spolu nežijí, netvoří-li manželské či rodinné společenství, bez ohledu na to, zda mají, popřípadě vedou rodinou domácnost, s tím že alespoň jeden z manželů manželské společenství zjevně obnovit nechce. (§ 758 o.z.)

Manželé mají rovné povinnosti a rovná práva. Manželé si jsou navzájem povinni úctou, jsou povinni žít spolu, být si věrni, vzájemně respektovat svoji důstojnost, podporovat se, udržet rodinné společenství, vytvářet zdravé rodinné prostředí a společně pečovat o děti. (§ 687 odst. 1, 2 o.z.)

Soud posoudil shora zjištěný skutkový stav ve smyslu výše uvedené hmotněprávní úpravy a dospěl k závěru, že návrh manžela, ke kterému se manželka připojila, je zcela důvodný. Manželství účastníků bylo shledáno hluboce, trvale, neodčinitelně rozvráceno pro rozdílnost povah účastníků, rozdílné očekávání od vývoje partnerského vztahu a od rozdílného vnímání samotného institutu manželství. Manželé navázali jiné partnerské vztahy, které považují za perspektivní. Protože manželství účastníků bylo shledáno hluboce, trvale rozvráceným, soudem nezbylo, než rozhodnout, jak uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku, a manželství bylo proto rozvedeno.

Bylo-li možné zahájit řízení bez návrhu, a v řízení ve statusových věcech manželských a partnerských, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení podle výsledku řízení. Náhradu nákladů řízení lze přiznat, odůvodňují-li to okolnosti případu. (§ 23 zákona o zvláštních řízeních soudních)

Soud dospěl k závěru, že v daném případě nelze, než aplikovat ustanovení o nákladech řízení ve smyslu výše uvedeného procesního ustanovení, neboť nebyly shledány žádné důvody pro přiznání nákladů řízení kterémukoliv z rozvádějících se manželů. Bylo proto rozhodnuto, jak uvedeno ve výroku II.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku nelze podat odvolání s ohledem na ust. § 395 z.ř.s. za použití ust. § 384 odst. 2 z.ř.s.

Podle § 759 o.z. manžel, který přijal příjmení druhého manžela, může do šesti měsíců po rozvodu manželství oznámit matričnímu úřadu, že přijímá zpět své dřívější příjmení.

Oba účastníci jsou povinni do patnácti dnů od právní moci výroku o rozvodu manželství požádat příslušný obecní (městský) úřad o vydání nového občanského průkazu.

Prostějov 20. prosince 2021

JUDr. Alice Havránková
samosoudkyně

17 C 245/2021-28

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Lubomírem Sušněm ve věci
manželky: [osobní údaje manželky]
proti
manželovi: [osobní údaje manžela]
o rozvod manželství

takto:

- I. Manželství uzavřené dne [datum] mezi [celé jméno manželky], rozenou [příjmení], narozenou [datum], a [celé jméno manžela], narozeným [datum], před Statutárním městem Ostrava, Úřadem městského obvodu [část obce] [část obce], se rozvádí.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V řízení se manželka domáhala rozvodu manželství s manželem. Svůj návrh odůvodnila tím, že manželství je trvale a hluboce rozvráceno v důsledku dlouhodobých neshod, když manžel požívá nadměrně alkohol, poté manželku bije, od roku 2018 spolu manželé nežijí a manžel si našel jinou ženu, se kterou žije dosud.
2. Manžel se k rozvodu nevyjádřil, ačkoliv k tomu byl soudem vyzván usnesením ze dne 12. 11. 2021, č. j. [číslo jednací] a k nařízenému jednání se bez jakékoliv omluvy nedostavil a proto soud věc projednal a rozhodl o ní v jeho nepřítomnosti dle § 101 odst. 3 o. s. ř.
3. Ve zbývajících částech z původního nedoplatku na službách s bydlením za rok 2016 ve výši [částka] (rozdíl [částka] a [částka]), včetně původního příslušenství žalobce na žalobě setrval.
4. Po provedeném odkazování níže označenými listinami ve spojení s účastnickou výpovědí manželky, když výslech manžela nebylo možno provést s ohledem na jeho dlouhodobý (již v roce 2016 sám podával žalobu o rozvod) nezájem o osud manželství účastníků a neochotu reagovat na výzvy soudu (viz usnesení shora) a účastnit se jednání, má soud za prokázána skutková tvrzení manželky a učinil následující závěr o skutkovém stavu: Dle údajů z CEO ve

spojení s oddacím listem, obsaženým v předchozích též v předcházejících řízeních, je prokázáno, že manželství účastníků bylo uzavřeno dne [datum], jakož i to, že manželství je bezdětné. Dle návrhů obsažených ve spisech zdejšího soudu sp. zn. [spisová značka] (návrh manžela) a 36 C 333/2017 (návrh manželky), kterážto řízení byla zastavena pro nesplnění poplatkové povinnosti, ve spojení s účastnickou výpovědí manželky je dále prokázáno, že účastníci spolu nežijí a ne hospodaří již od roku 2016, ve spojení s návrhem ve věci domácího násilí vedeným pod sp. zn. [spisová značka], že manžel požívá alkoholické nápoje ve vyšší míře, v důsledku čehož je následně agresivní vůči manželce, kterou opakovaně fyzicky napadal, a proto se manželka domáhala ještě před ukončením jejich společného soužití v roce 2017 ochrany před domácím násilím. S ohledem na plynutí doby a tomu, že nejpozději od roku 2018 již manželé neudrží jakýkoliv fyzický kontakt, došlo u nich ke vzájemnému citovému odcizení a žádný z nich nemá již zájem v manželství setrvat, když takto se jednoznačně vyjádřila manželka a konkludentně tak dal najevo svým omisivním jednáním manžel. Manžel navíc, jak je prokázáno účastnickým výsledkem manželky, navázal vážnou známost s jinou ženou, se kterou žije dosud.

5. Po právní stránce byla věc posouzena dle § 755 o. z., neboť s ohledem na zjištěný skutkový stav, je manželství účastníků tak hluboce, dlouhodobě a trvale rozvráceno, že nelze očekávat obnovení manželského soužití. Soud tedy stávající manželství účastníků na základě tohoto rozsudku rozvedl. Příčiny rozvratu manželství soud spatřuje převážně na straně manžela, který nebyl schopen a ochoten v zájmu zachování manželství přehodnotit především svůj vztah k alkoholu a v jeho důsledku k agresivnímu chování vůči manželce, nadto navázal vážnou známost s jinou ženou, z čehož vyplývá, že o obnovu manželského soužití s manželkou již nemá zájem. Stejně tak takový zájem nemá ani manželka. Za takové situace má soud za to, že nelze ani do budoucna očekávat, že by došlo k obnovení jejich společného soužití.

6. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 23 z. ř. s., když účastníci nemají právo na náhradu nákladů řízení ve statusových věcech manželských a partnerských, když nebyly shledány a ani tvrzeny žádné okolnosti, které by náhradu nákladů řízení kterémukoliv z účastníků odůvodňovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

Oba účastníci jsou povinni do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku předložit své občanské průkazy a toto rozhodnutí, opatřené doložkou právní moci, k příslušnému úřadu v místě svého trvalého bydliště k vyznačení nastalých změn, pokud mají v občanském průkazu zapsán údaj o rodinném stavu.

Manžel, který při uzavření manželství přijal příjmení druhého manžela, může do šesti měsíců od právní moci výroku o rozvodu manželství oznámit příslušnému úřadu pověřenému vedením matrik, že opět přijímá své dřívější příjmení.

Ostrava 10. ledna 2022

Mgr., Ing. Lubomír Sušeň
samosoudce

28 C 271/2021-28

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Zlíně rozhodl soudkyní JUDr. Evou Bučkovou ve věci
manžela: [osobní údaje manžela] zastoupený advokátkou JUDr. [jméno] [příjmení] sídlem
[adresa]
a
manželky: [osobní údaje manželky]
o rozvod manželství

takto:

- I. Manželství [celé jméno manžela], narozeného [datum] a [celé jméno manželky], rozené [příjmení], narozené [datum], uzavřené dne [datum] před [stát. instituce], se rozvádí.**
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Manžel se žalobou podanou dne [datum] domáhal rozvodu manželství, neboť od roku 2017 došlo mezi manžely k citovému odcizení z důvodu rozdílných názorů, zájmů a představ o budoucím životě. Komunikace se omezila na nejnnutnější věci a začaly mezi nimi hádky. Manžel od října 2021 nesdílí společné bydliště a nemá zájem o jeho obnovení.
2. Manželka s návrhem na rozvod souhlasila. Manžel se v roce 2017 odstěhoval k mamince na [anonymizováno], nelbíl se mu způsob hospodaření, výchova syna, měl jiné zájmy. Po roce došlo k obnovení společného soužití, avšak manžel poté odešel pracovat do zahraničí. Je pravda, že od [datum] se odstěhoval ze společné domácnosti.
3. Z oddacího listu bylo zjištěno, že dne [datum] uzavřel manželství [celé jméno manžela] a [jméno] [příjmení], rozená [příjmení], před [stát. instituce]. U obou se jednalo o manželství druhé. Z rozsudku Okresního soudu ve [obec] ze dne [datum rozhodnutí], č. j. [číslo jednací] bylo zjištěno, že soud schválil dohodu rodičů, dle níž se nezletilý [jméno] svěřuje do péče matky, otec se zavázal přispívat na jeho výživu částku [částka] měsíčně s účinností od právní moci rozsudku o rozvodu manželství. Rozsudek nabyl právní moci dne [datum].

4. Soud ke zjištění příčin rozvratu manželství provedl účastnické výpovědi. Z výpovědi manžela bylo zjištěno, že za příčinu rozvratu považuje rozdílnost názorů na chod domácnosti a výchovu syna. Rozpory mezi manžely se projevily zejména v roce 2017, kdy se následně odstěhoval ze společné domácnosti. Na konci léta 2018 bylo společné soužití obnoveno, avšak objevovaly se neshody ohledně jeho dluhu. Následně v letech 2019 až 2021 pracoval v zahraničí, při krátkodobých pobytech se soužití nepodařilo obnovit. Z účastnické výpovědi manželky bylo zjištěno, že důvodem rozvratu a hádek byly dluhy, které udělal manžel a výchovné problémy se synem. Manžel se odstěhoval na rok ze společné domácnosti, avšak jejich setkávání nadále pokračovalo. V době jeho práce v zahraničí bylo soužití krátkodobé, manžel již neprojevoval zájem o její osobu, což vyvrcholilo v době její [anonymizováno] v září 2021. Z těchto důvodů se k [datum] odstěhoval ze společné domácnosti a od té doby nebylo soužití obnoveno.

5. Podle § 755 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, manželství může být rozvedeno, je-li soužití manželů hluboce, trvale nenapravitelně rozvráceno a nelze očekávat jeho obnovení.

6. Podle § 756 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, soud, který rozhoduje o rozvodu manželství, zjišťuje existenci rozvratu manželství, a přitom zjišťuje jeho příčiny, pokud dále není stanoveno jinak.

7. Soud shledal vztahy mezi manžely hluboce a trvale rozvrácené, když s ohledem na ztrátu citových vazeb nelze očekávat obnovení společného soužití. Za příčinu rozvratu lze považovat rozdílné názory na hospodaření, výchovu syna, neschopnost vzájemné komunikace a následné citové odcizení. Rozvod není v rozporu se zájmy nezletilého syna (§ 755 odst. 2 písm. a) občanského zákoníku). Za splnění všech zákonných podmínek soud manželství účastníků rozvedl.

8. Podle § 23 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť účastníci náhrady nákladů řízení vzdali.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v [obec], prostřednictvím Okresního soudu ve [obec].

Právo podat odvolání nemá účastník, který se tohoto práva po vyhlášení rozsudku vzdal.

Manžel, který přijal příjmení druhého manžela, může do šesti měsíců po rozvodu manželství oznámit matričnímu úřadu, že přijímá zpět své dřívější příjmení.

Zlín 6. ledna 2022

JUDr. Eva Bučková
soudkyně

12. Anotácia

Meno a priezvisko autora: Bc. Alžbeta Kováčová

Názov katedry a fakulty: Filozofická fakulta, Katedra romanistiky, Univerzita Palackého v Olomouci

Názov práce: Kontrastívna analýza rozvodového rozsudku v češtine a španielčine z hľadiska prekladu

Vedúci práce: Mgr. Radim Zámec, Ph.D

Počet znakov: 111 533

Počet príloh: 8

Počet titulov použitej literatúry: 26

Kľúčové slová: rozvodový rozsudok, manželstvo, kontrastívna analýza, termín, právo, rozvod

Krátka charakteristika práce: Témou tejto magisterskej práce je kontrastívna analýza rozvodového rozsudku v češtine a španielčine z hľadiska prekladu na základe vybraných vzoriek rozvodových rozsudkov v oboch jazykoch. Rozsudky sú najskôr zasadené do právneho kontextu v oboch krajinách a ďalej sú analyzované na syntakticko-morfologickej a lexikálnej rovine, takisto aj z pohľadu ortografie. Súčasťou tejto práce aj terminologický slovník, ktorý obsahuje české a španielske termíny.

13. Annotation

Name and surname: Bc. Alžbeta Kováčová

Title of the thesis: Contrastive Analysis of Judgement for Dissolution of Marriage in Czech and Spanish from the translation point of view

Thesis supervisor: Mgr. Radim Zámeč, Ph.D

Characters: 111 533

Annexes: 8

Number of sources: 26

Keywords: dissolution of marriage, marriage, contrastive analysis, term, law, divorce

Annotation: The aim of this master's thesis is a contrastive analysis of Judgments for Dissolution of Marriage in Czech and Spanish from the translation point of view, based on selected samples of divorce judgments in both languages. The judgments are first set in the legal context in both countries and are further analyzed at the syntactic-morphological and lexical levels, also in the terms of orthography. This work also includes a terminological dictionary containing Czech and Spanish terms.